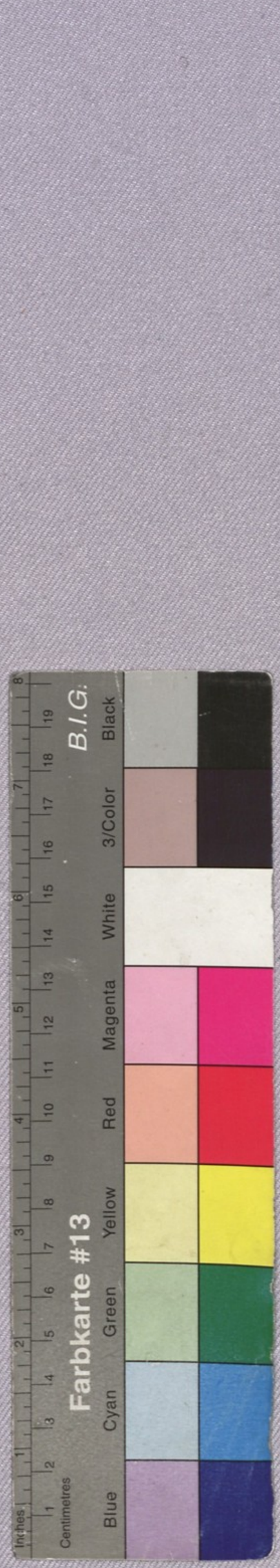
Pamětní kniha

FERDINAND KELINGER
PAPÍRNICTVÍ A KNIHAŘSTVÍ
V NEPOMUKU
222/105

Kolik stálo zavraždění Valdštýnovo. Německý list, vycházející v Chebu, kde zavražděn byl Albrecht z Valdštýna, přináší dle »Venkova« tuto zprávu: Podle disposice míru St. Germainského musilo Rakousko vydati nástupnickým státům různé listiny a dokumenty, a to i takové, jež až dosud chovány byly v největší tajnosti. Takových listin byly do Prahy dopraveny dva vagony. Mezi listinami nalezeny byly dvě, jež se vztahují k zavraždění Valdštýnovu. Z listin vychází najevo, že Valdštýn skutečně usiloval o českou korunu. Zároveň se dočítáme, kolik vrahové obdrželi za zavraždění Valdštýnovo. Odměny byly napřed smluvenu a po vykonaném [illegible]

Rozvrh na dětí Prasoval. Beneš. 1959

Josef Beneš	1	~~410,00~~	410,80
M. Marešková	~~4~~	~~1640,00~~	1643,20
Jan Ponfar	1	~~410,00~~	410,80
Vael. Tafat	4	~~1640,00~~	1643,20
Franc. Jeřábek	5	~~2050,00~~	2054,00
Franc. Valič	1	~~410,00~~	410,80
Vael. Skala	—		— — —
Josef Vokurka	—		— — —
Beštáková	—		— — —
Nová R.	—		— — —
Čížek J.	—		— — —
Jan Jelínek	2	~~799,00~~	821,60
Zemanová K.	2	~~799,00~~	821,60
Josef Čáda	—		— — —
Jarosl. Skala,	—		— — —
Josef Nový	—		— — —
Vael. Skalický	—		— — —
Nelyňl	3	~~1348,00~~	1232,40
	23 dětí		9448,40 Kčs.

Pamětní kniha obce Střeřína

založena roku 1922.

Tato pamětní kniha čítá 300 stránek t.j. tři sta
s prvním listem který není číslovaný.

V Střeříně dne 25. listopadu 1922.

František Skala
náměstek.

OBECNÍ ÚŘAD V MĚRČINĚ

Václav Skala
starosta obce.

Usnesením obecního zástupitelstva ze dne 24. listopadu 1922 byl jsem já Václav Skala, domkář a starosta obce Heřmína ustanoven prvním kronikářem zdejší obce a funkce této ujal jsem se dnes 10. prosince 1922.

Jsem rodák obce zdejší narozen 15. října 1887, chodil jsem do III. třídní obecní školy do Liškova a dne 15. září 1900 jsme šli poprvé do nově přiškolené obce Dožic, kamž chodil jsem pouze 1 rok. Dne 13. března 1902 šel jsem se učit sklářem do Nového Sedla u Loktě kdež pobyl jsem plných 8 roků pracoval jako učeň, pomahač, pak co samostatný sklář.
Tehdáž měli v Novém Sedle menšina česká Čtenářsko-vzdělavací spolek jehož jsem byl jednatelem a pozdeji též co předseda jsem zvolen byl. V roce 1910 opustil jsem navždy Nové Sedlo kdež strávil jsem nejlepší svůj mladý věk a odjel jsem do rodné obce.
Na jaře 1912 jel jsem opět na práci do Německa kdež pracoval jsem při výrobě tašek. V roce 1913 a 1914 cestoval jsem co hudebník v kinematografu v severních Čechách okolo Sněžky a Jauských Lázní. V roce 1915 odjel jsem opět do německa kdež jsem byl roce 1916 na rakousko-uherském konsulátě v Berlíně odveden k vojsku.

Do fronty bojové již jsem nepřišel byl jsem přidělen k sanitě kdež jsem konal službu až do konce světové války.

Prohlášení naší samostatnosti dne 28 října 1918 přijat byl s nadšením neboť každý byl syt válečných útrap, lidé ten den ničeho nedělali chodili v houfech a tiskli si jeden druhému ruce, neboť ten den vymanili jsme se z Rakouského poručnictví a stali se opět samostatnými a přijali název: Republika Československá. Vojsko jezdilo vlaky s front a navracelo se do svých domovů, takový vlak s fronty jedoucí byl přímo obsypán vojáky jako rojícími včeličky, plní střechy každé stupátko bylo obsazeno.

Světová válka i ve zdejší malé obci měla několik obětí. 1. František Ernest z čp. 14 na ruské frontě onemocněl a stal se nezvěstným. 2. Vojtěch Mareška z čp. 2. který byl na Srbském bojišti odtud stal se nezvěstným
3. Skala Josef z čp. 15. stal se nezvěstným na Srbském bojišti.
Za světové války byli zdejší hospodáři stíháni velkými kontingenty na obilí a dobytek pro vojsko a pro města.

Jako ukázku již sníženého kontingentu po prohlášení naší samostatnosti měla obec Třeboň odvést:
v roce 1919: 15 q pšenice 80 q žita, 6 q ječmene 60 q ovsa, 80 q brambor.
v roce 1920: 20 q pšenice, 75 q žita, 6 q ječmene 45 q ovsa, 90 q brambor.
Poslední kontingent byl v roce 1921, který sestával: 20 q pšenice, 95 q žita, 5 q ječmene, 50 q ovsa.
Tento kontingent rozvrhovala 4 členná obilní komise.
Z měst chodili lidé na vesnice pro mléko, vejce, mouku, máslo což prodávalo se nebo vyměňovalo za různé věci až Hostu chodili jezdili Lomnici k nám pro brambory naložil si pytel brambor na záda 75 kg těžký a nesl je na nádraží Nepomuk s obavou jestli jej četník nechyti a brambory nezabaví.
Za rekvirované obili a dobytek platili se malé ceny. Hlad byl mezi lidem vládl v městech. Kdo měl peníze kupoval potajmu zásoby uschované a drahé je platil. Na všecko byli lístky státem vydané a bez předložení takového lístku nic se u obchodníka nekoupilo. Byli lístky na tabák, mýdlo, cukr, petrolej, uhlí, svíčky, mouku a t. d.

Chudí lidé kteří půdu neobdělávali brali mouku aprovisační od státu danou za sníženou cenu ovšem černější, určitou dávku na osobu a tato dávka byla čím dále menší. Kdo půdu obdělával byl samozásobitel a když chtěl obilí ve mlýně semlít musel předložit mlecí výkaz.
Přes mlýny chodili revise jestli se pokoutně nemele a v případě že ve mlýně bylo více obilí a nebylo kryto mlecími výkazy bylo zabaveno a hospodář žádnou náhradu nedostal a mimo toho mlynář měl pokutu.
Když obec nemohla dodati předepsaný kontingent obilí, přišla rekvisice a chodila od domu k domu a hledala zásoby jestli nejsou schovaní.
Rekvisice obyčejně sestávala 1 komisař 1 poddůstojník, 3-4 vojáci obec musela jim poskytnout stravu pro ten den.
Kdož by se byl zdráhal určenou dávku dáti bylo poručeno vojákům prohledati stavení, když se obilí našlo bylo bez náhrady zabaveno.

Jak vzpomíná Václav Skala hostinský a Josef Zeman rekvisici.
Po silnici k Třeboni jeli dva povozy

vezoucí každý plnou fůru obilí do
mlýna vyměnit za mouku aršak
bez mlečího výkazu byl to Václav
Skala hostinský čp 24 a Josef Zeman čp 19
pod Štědrým blíže t. zv. „cikánského
plácku" spatřili proti sobě přicházeti
rekvisici která šla právě do Měrčína
kterou museli potkati.
Skala přišel ihned k nápadu a povídá
Josef pojedeme do lesa do Štědrého
jako bychom jeli pro dříví. A skuteč-
ně odbočili přes „cikánský plácek" do
lesa kdež nedaleko v nížině počkali
až rekvisice přešla a oni pak jeli
klidně dále a svoje obilí ve mlýně
ve Vrčeni za mouku proměnit.
Za zpátečni cestě měli potkat opět
tu samou rekvisici po prohlídce v
obci Měrčíně se vracející kterou včas
spatřili a od učovského silničního
můstku uhnuli se polní cestou lipím
svahem a přijeli šťastně každý s fůrou
mouky od Líškova domů.

8. XII. 1929 ze Skalníky

Ceny obilí v roce 1914.

Pšenice	v měsíci lednu 1914	100 kg	= 20 Kč
"	" březnu "	"	= 22 "
"	" květnu "	"	= 26 "
"	" září "	"	= 32 "
"	" v lednu 1915	"	= 40 "
Žito	" lednu 1914	"	= 16 "
"	" květnu 1914	"	= 19 "
"	" rosinci "	"	= 34 "

Popis obce:

Obce Měrčín též „Měřín" zvaná jest 500 metrů nad hladinou mořskou od města Nepomuka vzdálena jsouc severovýchodně 10 kilometrů, a od města Kasejovic severozápadně 8 kilometrů.

V Měrčíně jest 24 čísel popisných, z nichž číslo 16. dnes není bylo zbořeno r. a na tom místě postavena chlév a stodola Josefa Nového čp. 23.

Číslo popisné	1. majitel:	Jan Beneš	(Skalníka)
" "	2. " :	Josef Starečka	(Kalupník)
" "	3. " :	Václav Toufar	(z Hájných.)
" "	4. " :	Jan Tapat	(Hoha.)
" "	5. " :	Josef Kotěšovec	(Větrovec.)
" "	6. " :	Fraut. Skala	(Přibil)
" "	7 " :	Obecní domek	(Pastuška.)
" "	8. " :	Fraut. Jak Valeš	(Velíšek)
" "	9. " :	Václav Skala	(Toudálek)
" "	10. " :	Josef Chodora	(Šimůnek.)
" "	11. " :	Josef Jelínek	(Kovářů)
" "	12 " :	Vojtěch Beiták	(Šiška)
" "	13. " :	Fraut. Nový	(Podlipska.)
" "	14. " :	Fraut. Urbet	(Průcha.)
" "	15. " :	Fraut. Skala	(Vávra.)
" "	16. "	zbořen.	
" "	17. " :	Fraut Nový	(Truhlář.)
" "	18. " :	Josef Velíšek	(Kona)
" "	19. " :	Fraut. Zeman.	(Zeman)
" "	20 " :	Fraut Tyrpekl	(Pasák.)
" "	21 " :	Fraut. Skala	(Potřebík.)
" "	22. " :	Vojtěch Skala	(Skalupář)

číslo popisné 23. majitel: Josef Hový (Uhlíř.)
" " 24. " Václav Skala (na Harjánce.

číslo popisné 24. hostinec postaveno bylo roku 1900 kdy ve veliké oblibě byla píseň „Na Harjánce" atje jak chce tam se baletí, tacka přiletí, frajer vyletí, a.t.d., majitel Václav Skala dal jméno nově vystavenému hostinci: Na Harjánce. který se těšil veliké oblibě po mnoha let; byl navštěvován při tanečních zábavách hochy a dívky nejen z blízka nýbrž i z dalekého okolí.

Budovy byli stavěny v polokruhu, který později pomocu byl stavbami i v samém půlkruhu takže vznikla nepravidelná náves. Celková výměra veškeré půdy v katastrálni obci Heřmíně jest 209 Haktarů. čistý katastrální výnos jest.

Polnostem z směrem k Lizkovu, říká se: na Křivlatkách, za nimi na Lihadle, pak Kopaniny.

Směr k Dozicímu říká se u Kříže, nad Pilou.
Směr jižní: Pode vsí, pod Mlýnem, za Lesy.
Směr k Lizkovu: Hliny, Velký, Břásy, Břízky;
a louky: Za Hájem.

Příslušnost k úřadům:

Obec Heřmín přísluší: Okresní správě politické v Přešticích, Okresnímu soudu do Nepomuka, berní správě do Přeštic, bernímu úřadu do Nepomuka, Okresní správní komisi až do 2./11. 1928 do Nepomuka nyní do Přeštic.

Farnímu úřadu ve Vrčeni diecese v Českých Budějovicích, poštovnímu úřadu v Dožicích, železniční stanici ve Vrčeni, Obchodní a Živnostenské komoře v Plzni, Důchodkovému kontrolnímu úřadu v Nepomuku.

Historie obce Heřmína.

Obec Heřmín, také Heřmín nazývaná leží v okresu Nepomuckém asi 2 kod. od města Nepomuku vzdálena směrem severovýchodním. Ve 13. století náležela obec asporň dočasně klášteru pod Zelenou Horou a po jeho zrušení připadla k panství Zelenohorskému u něhož pak trvalá v poddanství až do roku 1848.
Počátkem 17. století, když počala válka třicetiletá, zakusila obec Heřmín též svízele válečné. Nebot táhli tudy části obou armád r. 1618 které se u Radonic srazili v krvavé půtce a přes Heřmín a Vrčeň táhnouce připojili se tyto části zase ku svým hlavním vojům.
Po válce třicetileté stálo v Heřmíně jenom něco málo domů s několika rodinami. Nejstarší rodinná jména jsou: Bečvář, Břežák, Potřeba, Hajný, Hora, a po roce 1697 také jméno Moravec, kteryžto rod se do Heřmína dostal z Lišovic. Desátek platili tyto 4 živnosti: Hajný, Potřeba, Moravec, Hora.
(Historii podal Farní úřad v Vrčeni ve farním věstníku č. 5. ročník I. 1930.)

K popisu obce Heřčína jako dodatek
opomenutý ohledně lesů.

Lesy: Lesy obce Heřčína měří asi 27 haktarů.
Požitky řádní neboli výkaz t. j. dříví
ku kdemí dělilo se mezi rustikální
usedlosti na 16 dílů následovně:

čj. 2.	brało požitkového práva	2 díly
č. 3.	" " "	2 "
č 4.	" " "	2 "
č 5	" " "	2 "
č. 6	" " "	1 "
č. 12	" " "	1 "
č. 17	" " "	1 "
č. 19.	" " "	1 "
	Celkem	12 dílů.

Čj. 1 a 22, které brávali po 1 díle,
ježto dle vyměru půdy dle tehdejších
obcejů, bylo z požitkového práva
vyňazeno a tyto 2 díly od usedlosti
čj. 1. a 22, a další 2 díly od usedlo-
sti čp. 5. byli prodavány ve prospěch
obecní pokladny. Tyto rustikální
usedlosti měli určité závazky vůči
obecní pokladně a chudinství.
V Roce 1919 bylo zákonem užívací
právo lesů a zároveň i povinosti
zrušeny.

Spolky: V Obci je sbor dobrovolných hasičů
založený roku 1900. Starosta sboru
Josef Kotěšovec, jednatel: Václav Skala
Velitel: Jaroslav Skala.

Škola. Obec Heřčín nemá školní budovy a dítky
chodili do školy Těžkovské až do r. 1900
Dne 15. září 1900 šli dítky z Heřčína
prvně do školy Dožické kamž obec
naše se přiškolila, ježto tam jest
schůdnější cesta a kdyžtěž blíže.
Dožická má škola jest dvoutřídní.
Řídící učitel jest pan Alois Šustěra.

Organisace: V Obci Heřčíně jest Domovina malorem.
důvěrník jest p. Václav Kotěšovec,
a jednota maloroměděleů (strana
národně sociální) důvěrník p. Josef Hory.

Památky: V prostřed obce stojí kříž z r. 1863 který
pořídila Obec. Též Obci na křižovatce
okresní silnice z obcemi cestou k Těškovu
stojí kaplička v níž socha sv. Jana
Nepomuckého postavena r. 1871
Zvonek obecní který býval na
kovárně byl 1916 zrekvirovan vojáky
na lití nových kanonů a v r. 1917
přišlo od státu Rakouského za
něj 50 Korun které přijala ob. pokladna.
Nový zvonek pořízen byl a zavěšen
dne 1. května 1919 převezl jej p. Sauer
Kostinský z Plzně tehdy nájemce
zdejší hospody. Každé číslo dab
muselo na nový zvonek přispět,
26 vajec dalo každé číslo.

Tehdy byla zvonička u rybníčka na dvouch sloupech opatřených malou střískou a stála od r. 1913.
Dřevěný kříž v palorku u okresní silnice na rozhraní k Dožicům stával od dřívějších dob dřevěný kříž a říkalo se tam u Potřeboje kříže, není však o něm blíže něcho známo proč tam byl postaven. Kříž byl obnoven rolníkem Josefem Hovým z Měrčína čp 12. vlastním nákladem r. 1905. Když sešel byl po druhé obnoven opět Josefem Hovým z Měrčíně čp 12 vlastním nákladem r. 1924.
Důležitější události v letech 1918 – 1928
Vživovací poměry v letech po převratových se mnoho nezměnili, byli dlouho vzácné. Vláda byla nucena ještě několikrát uchýlit se k rekvizicím. U nás byla rekvizice dvakrát, v měsíci březnu a dubnu 1919.
f. Volby. Dne 3. března 1919 kolkovali se peníze v místnostech okresní hospodářské záložny v Nepomuku a půl jich stát zadržel.
Dne 15. června 1919 konali se volby do obecního zastupitelstva dle nového zákona v poměrném zastoupení. Poněvadž žádosti o poměrné zastoupení nebyla starostou Václavem Soukarem podána okresní správě politické v Přešticích bylo voleno podle

relativní většiny. Zvoleno bylo 9 členů obecního zastupitelstva ze strany domkářů strana národně sociální. Starosta Václav Skala, ~~no~~ č. 9, náměstkem Skala Fr. čp. 21. Nový Fraut. čp 13, Valeš Fraut. čp 8, Skala Fraut. čp 15, Nový Josef čp 23, Beneš Jan čp 1. Velíšek Matěj čp 18. Ernest Fraut č. 14
Pozemkovou reformou r. 1922 bylo přidáleno od Velkostatku Dožic patřící řádu Maltézských rytířů, pro obecní Měrčínské přes 5 haktarů půdy. Půdy se všem uchazečům nedostalo neboť St. Pozemkový úřad v Praze utvořil v Dožicích zbytkový statek o 80 haktarech půdy zemědělské, ačkoliv bylo bylo tolik uchazečů o půdu že by byl celý velkostatek pro ně nestačil. 1 Haktar půdy přidělení stál 2.800 Kč i s vložnou stál přes 3.000 Kč.

ob. knihovna. V roce 1922 byla zřízena v obci knihovna s názvem „Obecní lidová knihovna" obec pro ni zakoupila Karasovi historické spisy jako počáteční zvazky. Knihovníkem byl Václav Skala č. 9.

ob. studna. V roce 1922 byla obecní studna která byla na okr vyčistěna a opatřena čerpadlem dřevěným nákladem obce.

Lípy Lípy okolo rybníčka byly sazeny Fraut. Papatem (Brabenčík zvaným) harmonikářem z nich se přijmly jenom 2 a ostatní uschly zároveň je oplotil aby nebyly poškozeny obě lípy jsou velkolisté.

Třetí pak lípa malolistá která byla
již silnější ~~to~~ byla přinesena Fraut. Hovým
čp. 13. ponevadž Fraut. Šafat se obával
že by jí neunesl, a byla sazena v hora
nejpravější. Všečky jsou z pahorků od
Hradlubce.

Dne 16. září 1923 konali se volby obecní
podle poměrného zastoupení a zvoleni byli:
Starosta: Fraut. Zeman, náměstek: Václav
Skala čp 9 radní: Josef Kotěšovec.
Ostatní členové obecního zástupitelstva
jsou: Fraut. Hový č 17. Fraut. Hový č. 13
Skala Václav č. 24. Fraut. Skala č 21,
Matěj Velíšek č 18, Jan Šafat.
členove obec. zastupitelstva podle politickýc
stran: Za stranu Republikanskou 5 členů.
Zeman Fraut. starosta, Josef Kotěšovec 1. radní
Fraut. Hový č 17. Skala Václav č 24, Šafat Jan 4.
Za stranu: „Národně socialní" Jednota malozem.
4 členové: Václav Skala čp 9 náměstek, Hový
Fraut, č 13, Fraut. Skala č 21, Matěj Velíšek.

nový krov a krytina obecního domku. V roce 1924. byl dán nový krov a nová krytina cimentové tašky na obecní domek (pastušku čp 7.
Obecní hajný Petr Jedlička který v ní bydlel přispěl na krytinu částkou 1400 Korun. Celkový náklad na krov a krytinu byl: 2400 Kč.

Úmrtí Dne 27. února 1928 zemřel František Šafat známí harmonikář obce Heřčín neměla v tom žádných výloh.

Stavební ruch. Vletech 1919-1928 byli v obci Heřčíně provedeny tyto stavby:

u čp 8.	Fraut. Valeš	stodola
" " 6.	Fraut. Skala	obytné stavení
" " 9.	Václav Skala	půl obytného stavení.
" " 10.	Josef Chodora	stodola chlév.
" " 19.	Fraut. Zeman	stodola kůlna stáj, kůlna.
" " 24	Václav Skala	malá světnice, sklep.
č. 17.	Fraut. Hový	vepřové chlívce.
č 4.	Jan Šafat	vepřové chlívce a kolna.

Průtrž mračen. V roce 1927 dne 17 července stihnul zdejší obec Heřčín a okolí velký průtrž mračen a udělal mnoho škody na cestách a polích. V sousedství byli strženy hráze rybníka Kubovského a Pilského patřící velkostatku Dožickému. Obec žádala o slevu daně pozemkové která jí byla státem udělena.

Volby obecní. Ve volbách do obce konaných dne 16. října 1927 byli zvoleni: starostou obce: Kotěšovec Josef čp. 5. náměstkem: Václav Skala domkář čp. 9. členem obecní rady: Zeman František rolník čp. 19. ostatní členové obecního zástupitelstva jsou: Hový František rolník čp. 17. Hový František domkář čp. 13., Skala Václav rolník čp. 24. Hový Josef domkář čp. 23. Chodora Josef domkář čp. 10. Voděra Vojtěch rolník čp. 2.
členové obec. zastupitelstva podle politickýc stran:
Za stranu republikánskou:
Josef Kotěšovec čp 5, Fraut. Zeman, čp 19.
Skala Václav čp. 24. Hový Františšek čp. 17
Voděra Vojtěch čp. 2.

13/631 Gz. Gzatelog

Za stranu Národně sociální:
Václav Skala domkář čp. 9.
Hový František " " 13.
Hový Josef " " 23.
Chodora Josef " " 10.

Rok 1928. Poměry hospodářské.

Rok 1928 byl velmi suchý. Zima byla skoro bez sněhu, a již na jaře bez zimní vláhy. V létě panovala veliká vedra a sucha, přes to sucho byla úroda obilí i brambor velmi dobrá. Ceny plodin v měsíci říjnu 1928. 1q žita 180 Kč, 1q pšenice 190 Kč, 1q ovsa 165 Kč, 1q brambor 30 Kč. Koncem zíní počala cena hověziho dobytka klesati, ale koncem roku se cena dobytka ustalila, takže v měsíci prosinci byla průměrna cena z 1 kg živé váhy 4–6 Kč. ~~Traut. Tafat harmonikář zemřel 27/12. 1928.~~

Občanské lesní družstvo.

Dne 2. června 1928 konala se ustavující valná hromada „Občanského lesního družstva v Měrčíně v hostinci na Harjánce.
Valná hromada usnesla se jednohlasně, všichni přítomní dole podepsanými členy založiti občanské lesní družstvo obce Měrčína, a koupiti les Háj v katastru obce Měrčína, a Liškova hajenky s polmi a též převzetím hajného Josefa Sládka z Liškova od majitele velkostatku Zelená Hora (Engelbert Auerspek.) za cenu 155.000 Kč.
Dále usnesla se valná hromada ustanovení zápisného 50 Kč, za jednoho člena, a zárodním podílem 4.000 Kč. Valná hromada zvolila si ze svého středu jednohlasně do předsednictva za předsedu: Josef Kotěšovec rolník čp. 5.

Místopředseda: Václav Skala domkář čp 9, jednatel: Hový František domkář čp. 13, pokladník Jan Tafat. rolník čp. 4.

Dozorčí rada:
Skala František domkář čp 21, Skala Vavřinec domkář čp 15, Hový Josef domkář čp 23, Vales Traut. rolník čp. 8 Hový Traut. rolník čp. 17. Zeman Traut. rolník čp 19.

Po přečtení stanov byly tyto schváleny členové družstva jsou:

1. Josef Kotěšovec rolník Měrčín čp 5
2. Václav Skala domkář " " 9.
3. Jan Tafat rolník " " 4.
4. Traut. Hový domkář " " 13
5. Skala Traut. " " " 21.
6. Vavřinec Skala " " " 15.
7. Josef Hový " " " 23.
8. Traut. Vales " " " 8.
9. Traut. Hový rolník " " 17.
10. " Zeman " " " 19.
11. Jaroslav Skala domkář " " 22.
12. Traut. Skala rolník " " 6.
13. Václav Skala " " " 24.
14. Václav Toufar " " " 3.
15. Josef Jelínek domkář " " 11.
16. Jan Beneš rolník " " 1.
17. Jan Líček " " " 14.
18. Josef Chodora domkář " " 10.
19. Vojtěch Vodera rolník " " 2.
20. " Beštak " " " 12.
21. Matěj Jelínek domkář " " 18.

Jenom František Tyrpekl čp. 20 za člena do družstva nepřistoupil.

Rok 1929. Tuhé mrazy.

Není v obci pamětníka tak tuhých mrazů jaké byli letošní zimy. Začaly na štědrý den 1928 a po celý leden ukazoval teplo měr 20° C pod nulou. Největší mrazy byly v polovici února — 35–40° C. Velké škody způsobily na polích i lesích. Ptactvo a zvěř hynula mrazem, zajíci běhali až do prostřed obce ku stavení hledajíce potravu. Děti několik týdnů nešly do školy. Stromoví 80% zhynulo mrazem, vzlášte jabloně, švestky, mnoho stromů bylo od mrazů kmeny rozbrženy.

Hospodářské poměry.

Zima byla tuhá a trvala dlouho, a mnozí hospodáři s obavou hleděli vstříc jaká bude asi úroda.

Jaro i léto bylo velmi teplé a vlažné takže úroda byla toho roku nadprůměrná vzlášte u žita, též i sena i otav bylo hodně. Následkem velké úrody počala cena obilí klesati vzlášte u žita které kleslo na 70 Kč za 1q. Pšenice 1q 90 Kč. Oves 1q 70 Kč. Brambory trpěly velice hnilobou a cena jejich stále vstupala. Cena dobytka hovězího se udržela na stejné výši roku předešlého.

Úmrtí.

Dne 5. dubna 1929 zemřela Růžena Šorá dcera Fraut. Šorýho domkáře z Měrčína čp 13. svobodná ve všeobecné nemocnici v Plzni.

Dne 17. prosince 1929. zemřel Skala Josef školák z čp. 21.

Rok 1930 byl pro hospodáře nepříznivý celkem suchý. Následkem sucha byla menší úroda obilí, které začalo opět připlácetí, takže cena obilí opět se upevnila. Též i cena vepřového dobytka udržela se ve slušné ceně. Hrsák cena dobytka hovězího stále zvolna klesala.

Rok 1930.

Dne 20. května začala se stavěti kaplička (zvonička) na tom samém místě stál kříž, který musel býti pokácen, rozebrán a dal se před kapličku. Občané dali na stavbu kapličky jednoroční nájem poleční honitby obce Měrčína obnos 1.400 Kč. ostatní obnos dodala obce Měrčín. Kapličku stavěli zedníci: Josef Chodora Měrčín čp. 10, Václav Šorý z Ležkova, Josef Míčko z Ležkova Fraut. Šorý z Měrčína čp 23. Kříž zhotovil Fraut. Váleš z Měrčína čp 8. Oltář dělal hluchoněmý truhlář z Kotouně Putnik. Obraz na oltář věnovala rodina Šafatova z Měrčína čp. 4. Tento obraz sv. Václava jest ručně malován na plátně od Ušáka z Prahy r. 1931. Pan Suchý z Plzně daroval zasklený kříž do kapličky. Soška sv. Anny byl majetek Měrčínských žen kterou nosily tak zvaný trůn, na pouť do Hvožďan. Sošky p. Marie a sv. jana Nepomuckého dali Bešťákovi čp 12. P. Marii Lurdskou dala Kateřina Benešová čp 1. Obrazy po stranách sv. Anna a sv. Josef darovala rodina Kotěšovcova čp 5. Svícny se svícema Marie Skalová čp. 9. a Barbora Voděrová čp 2.

Obecní Kaplička.

Na jaře prodal Josef Velíšek z Měrčína čp 18. svou chalupu v Měrčíně čp. 18. komediantům Plachsův Předmíře za 6.500 Kč. Obec Měrčín dávala za onu chalupu 5.500 Kč. což se jemu zdálo málo.

Změna držby.

Odstěhoval se do Stáhlav na tak zvanou Hvíždálku kterou koupil. Svých několik strychů půdy dobře rozprodal mezi zdejší občany.

Slavnost hasičského cvičení.

1. června byla slavnost Okrskového cvičení na památku 20. letého trvání Sboru dobrovolných hasičů v Heřčíně. Sbor zdejší za součinnosti okolních sborů Dožic, Lečovic, Liškova, Zahrádky provedl Foryt[ov]o sekyrkové cvičení při hudbě. Poplachu po cvičení se súčastnily všecky přítomné sbory. Toho dne bylo pěkně slunečno.

Obecní studna.

Pro obecní studnu bylo koupeno nové čerpadlo železné (pumpa) stálo 907 Kč 40 h. Následující čísla popisná přispěla na čerpadlo.

Václav Skala	čp 9.	dal	121 Kč.
Josef Chodora	" 10.	"	121 "
Fraut. Nový	" 13	"	121 "
Tavrinec Skala	" 15	"	121 "
Josef. Vališek	" 18	"	121 "
Josef Nový	" 23	"	121 "
Obec Heřčín za	čp 7. 20%		181 " 50
	celkem		907 Kč 50 h.

Fraut. Skala čp 21
Jan Ližek čp 14 se obecní pumpy zřekli a také nic nedali.

Elektrisace.

V roce 1930 byla zřízena elektrisace obce Heřčína nákladem 49.000 Kč sítě ve vsi. Začalo se svítit prvně dne 11 září.

Oprava cest.

Toho roku byla vydlážkována cesta ze vsi směrem k Lečovicům, až k ústí silnice.

Sčítání lidu:

4. prosince 1930 provedeno sčítání lidu obce Heřčín čítá 111 osob národnosti české.

Úmrtí.

Dne 28. února 1930 zemřel Vojtěch Skala čp. 22 zakladatel Hasičského sboru v Heřčíně ranění mrtvicí.
dne 23. ~~září~~ ~~září~~ 1930 zemřel Josef Toufar syn Václava Toufara rolníka čp 3. na Tuberkulosu.
dne 5. října 1930 zemřel Jan Beneš rolník Heřčín čp 1. ve všeobecné nemocnici v Plzni (Prutr.)
dne 24. října 1930 zemřel Nový Františ[e]k (uhlíř) z čísla 23. (sešlost věkem)

rok: 1931.

Hospodářská krise

Roku 1931 dostoupila hospodářská krise svého vrcholu. Žita přes zimu vyhynula mnoho se jich zaoralo a ostatní bylo velmi špatné takže se sklidilo žita a celé 2/3 méně podle normálních let předešlých. Léto bylo suché což mělo za následek že byla velká bída o slámu a seno. Za slámu platilo se 50 Kč za 100 kg. Za seno 70 Kč za 100 kg i více a nebyla nikde v okolí ke koupení. Hospodáři se kvapně zbavovali dobytka že by jej nepřezimovali, následkem kvapného odprodeje hovězího dobytka klesla cena jeho že se prodávalo 1 kg živé váhy za 1 Kč až 2 Kč.
Podzim toho roku byl velmi deštivý ovoce leželo dlouhý čas na polích již černé a zrostlé. Brambory se špatně vybíraly každý den pršelo se sněhem špatně se pak i silo.

Svěcení kapličky

28. září 1931 posvěcena byla kaplička sv. Václava, posvětil ji osadní farář z Vřčeně p. Vondruška zároveň měl

k onomu dni sv. Václava pěkné kázání.
Život a zavraždění sv. Václava knížete
českého.

Úmrtí — Dne 17. prosince 1931 zemřel Václav Jafat rýmičář z čp 4.

Rok 1932.

Počasí — Jaro bylo suché po zimě která byla bez sněhu. Vzlášť květen byl velmi suchý. V červnu přišly velké deště které trvaly tři dni a tři noci bez přestání. Strhnula se hráz kubovského rybníka a druhé rybníky měly na malé. Na to bylo pár dní hezky slunečno a od 20. června začalo opět pršet a prší střídavě až do konce června též i v červenci vydatně pršelo. Srpen byl slunný vše se dobře sklidilo byla pěkná úroda všeho obilí. Seno i otav bylo hodně. Brambory v těžkých polích vyhnuly následkem velkých dešťů, a celková sklizeň brambor byla malá. Podzimek byl pěkný a suchý, dobře se vybírali brambory pěkně se sílo. Dobytek pásl se až do listopadu. 15. listopadu začalo mrznout za malé vrstvy sněhu což trvalo až do konce roku.

Koupení mešního kamene. — V roce 1932 koupen pro kapli sv. Václava mešní kámen od obce Heřčína a stál 142 Kč 50 haléřů. Na den sv. Václava t. j. 28. září byla sloužena 1. mše v kapli sloužil jí p. děkan Třebenský p. Voudruška.

Cena obilí. — Cena obilí toho roku byla následující:
Pšenice = 150 Kč, Žito = 80 Kč, ječmen = 70 Kč., Oves = 65 Kč
brambory = 22 Kč vše za 100 kg.

Stavby. — Vojtěch Voděra č. 2. vystavěl nové prostorné staje pro koně a hovězí dobytek.

Stav dobytka. — Stav dobytka koncem roku byl následující.
12 koní, 120 hovězí, 60 vepřů, 12 koz.

Přirážka. — Obecní přirážka byla 265%.

Úmrtí. — Dne 20. června zemřela Marie Žemanova z čp. 19. svobodná ve věku 40 roků.
Dne 10. srpna zemřela Marie Typekova žena Frant. Typekla domkáře v Heřčíně čp. 20. pakorina.

Rok = 1933.

Počasí — Rok 1933 začal za mírných mrazů v lednu, v únoru roztál všechen sníh a bylo teplo jako na jaře v polovici února se ochladilo a napadlo něco málo sněhu a při tom silně mrzlo při západním větru. Rok 1933 byl rokem suchým a rozmnožilo se velké množství polních myší které nadělaly velikých škod v uzrávajícím obilí. Jetele byly vesměs sežrány od myší. Obecní úřad několikrát objednal jed na myši a myši se trávily avšak mnoho jich přec zůstalo. Vzlášť pak na podzim na zasetím obili nadělaly tolik škod že některý hospodář musel síť znova a některý pole zaseté znovu zoral ponévadž tám nic neměl. Občané hleděli s obavou příštímu roku vstříc jestli se opět myši rozplemení že všecko sežerou. Objednáno bylo celkem toho roku 72 kg jedu a stál 57 Kč.

Myší záplava. — Cena vepřového dobytka klesla v polovinu. Kupovala se do srpna za 10 Kč 1 kg mrtvé váhy

pokles cen repřov. masa

vepřového dobytka, a od měsíce září jenom za 5 Kč za 1 kg mrtvé váhy, což dovršilva hospodářskou krizi.

Sklizeň

Sklizeň byla malá vzláště u žita a otavy skoro žádné. Občané žádali následkem sucha a záplavou myšma o slevu daně pozemkové avšak nedostalo se slevy žádné.

cena obilí

Cena obilí byla toho roku následující. Pšenice = 130 Kč, žito = 84 Kč, ječmen = 70 Kč, oves = 54 Kč, brambory = 30 Kč vše za 100 kilogramů.

úmrtí

Dne 16. března zemřel František Toufar 3. syn Václava Toufara rolníka z Heřčína čp 3. na tuberkulosu.

Růžena Tafatová manželka Jana Tafata z čp 4. zemřela dne 25. května na otravu a byla soudně pitvána.

František Tyrpekl domkář z čp 20. zemřel dne 19 října na rakovinu.

stav dobytka.

Stav dobytka: 12 koní, 124 hovězí, 58 vepřů, 14 koz.

Obecní přirážka byla 250%.

Rok 1934.

15. ledna roztál napadlý sníh a zůstali jen velké závěje takže bylo obilí bez přikrývky, a mírně mrzlo až do konce ledna.

Rok 1934 zůstane v naší obci nezapomenutelným rokem na neúrodu všeho obilí a vlaštovičí pícek, a hospodáři dlouho cítiti budou následky letošní neúrody které není pamětníka.

V únoru přišli obrovské větry které odnášeli

ornici z polí poněvadž byla bez sněhu na sucho zmrzlá, od myší podrytá takže obilí z ozimé vzláště pšenice vymrzli. Na jaře mnoho se jich zaoralo a sélo se jarní pšenice a neb ječmen, žáta se též z velké části zaorala a sel se oves. Poněvadž hospodáři neměli tolik svých semen aby znovu oseli tolik vyhynlých polí museli kupovati hrách, oves ječmen z Hospodářského družstva a neb u obchodníků o mnoho dražší neb jim byli to samé na podzim za lacino prodali. Mnoho špatného obilí nechalo se dále růsti. Tak se stalo že hospodář zasel 12 strychů pšenice (1 strych asi 80 kg.) a sklidil jí 900 kg, a takéti druzí nebyli na tom lépe. Jetel nemůl ani jeden hospodář byli zaorány a nasety směsky ke krmení. Hrachy uschli bez lusek. Sena bylo málo a otavy žádné. Ovsi byli kratké jotra se vymetali neboť celé léto nepršelo. Hospodáři museli prodávati dobytek poněvadž by jej neužívili který ovšem byl dost lacinný.

Neúroda všeho obilí a pícen.

Podzim byl pěkný a teplý pěkně se sílo a brambory vybírali kterých bylo v našem kraji pěkná úroda. Žita na podzim tak narostli že je hospodáři sikli ke krmení a někteří na nich pásli hovězí dobytek. Strniští směsky byli toho roku velice pěkné následkem tepla a podzimní vláhy. Dobytek pásl se i v listopadu tím ušetřilo se mnoho krmení.

Podzim

Změna držebnosti.

Na jaře prodal Plaz chalupu čp.18 kterou byl v roce 1930 od Josefa Věliška koupil.
Hynějším majitelem je Štěpanka Habrová z která žije společně s J. Motlem bývalým kovářem z Třešína. Provozují obchod ve smíšeném zboží.

Sbírka na studnu na hřbitově ve Třešni.

V roce 1934 provedena byla dobrovolná sbírka na postavení studny na hřbitově ve Třešni vybralo se 1742 Kč 50 hal. Všichni občané přispěli nějakým obnosem pouze Jan Šafat čp.4. nepřispěl ničím.

Podpora na trávení myší.

Od zemědělské rady dostalo se podpory na jed na myši koupený v roce 1933 obnos 538 Kč kteryžto obnos byl podle odebraného množství jedu mezi hospodáře rozdělen.

Monopol.

Dne 1. září vešel v platnost státní obilní monopol a v září byli následující ceny obilí: Pšenice = 160 kč, Žito = 120 Kč, ječmen = 120 Kč, Oves = 100 kč vše za 100 kilogramů. Každý měsíc příplatek u pšenice = 1·80 Kč, u žita = 1·50 Kč, u ovsa = 1·20 K.

Stavby:

Josef Hory čp 23. přestavěl světnici a dal nový krov na celé hospodářské stavení, jiného se toho roku nestavělo. U tohoto čísla 23. byla vykopána nová studna a opatřena čerpadlem.

Změny:

Začátkem listopadu odstěhoval se Tavrinec Skala majitel č. 15. domku s pozemky a odstěhoval se do Třešnice u Chlebu jako listonoš domek pronajal Janu Chodorovi z Liškova s několika pozemky.

Úmrtí.

Dne 27. února 1934 zemřel Ladislav Skala školák z čísla 22. syn Jaroslava Skali domkáře na zápal mozkových blan.
Dne 30 března zemřel Josef Žotišovec rolník a starosta obce Heřčína po dobu od r. 1927 - 1934
Dne 2. června František Typekl čp. pohrobek (novorozeně)
Dne 30. června Josef Beneš novorozenec z čísla 1. syn Josefa Beneše domkáře v Heřčíně čp. 1.
Dne 26. července Kateřina Nová z čp. 13 výměnkářka sešlost věkem.
Josef Hareška výměnkar z čp. 2 sešlost věkem.

Stav dobytka:

Stav dobytka ku konci roku 1934: 11 koní, 99 hověz, 9 koz, 7 sviň.
Obecní přirážka byla v roce 1934 = 250%.

Rok: 1935

Kalaudace a státní subvence na elektriku.

Dne 6. února byla provedena klaudace elektrického zařízení v obci Heřčíně shlední státní subvence na elektriku, byl přítomen úředník od zemského úřadu v Praze, a zastupce Západočeského elektrárenského svazu v Plzni. Za subvenční základ byl zvat obnos 57.156 Kč. t. j obnos skutečně prostavěný a obec Heřčín podle výpočtu úředníka má dostat: 22.800 Kč. státní subvence. Úředník zároveň se vyptaval mnoholi občanů v obci Heřčíně ma Radio když mu bylo zdíleno žádný povážlivě kroutil hlavou.

V obci není Radia.

Oslava svátku p. T.G. Masaryka.

Večer před svátkem t.j. dne 6. března byla zapálena velká hranice na Jaborkách za účasti hasičského sboru obce Heřčína a občanů celé obce. Jednatel hasičského sboru pan Václav Kotišovec přednesl proslov o Panu Presidentu T.G. Masarykovi, po proslovu místní hudebníci zahráli Státní Hymny.

Dne 7. března v den svátku svolal pan starosta obce František Zeman slavnostní schůzi obecního zástupitelstva a přítomni byli členové páni: František Zeman starosta, Fraut. Hory náměstek, Václav Skala člen obecní rady, Fodera Vojtěch, Hory Fraut. Beštak Vojtěch, Skala Václav č.9 a Chodora Josef č.10. Pouze Jan Šafat přítomen nebyl členu obecního zastupitelstva Václav Skala čp přednesl proslov: Životopis p. T.G. Masaryka.

Volby do poslanecké sněmovny a senátu.

Dne 19. května byli volby do Národního shromáždění byla v obci Heřčíně odevzdáno hlasů:

Kandidátka Republikanské strany:	29	hlasů
" Sociální demokracie "	6	"
" Národní socialní "	25	"
" Živnostenské "	5	"
Do Senátu:		
Kandidátka Republik. strany	25	hlasů
" Sociální demokracie	7	"
" Národní socialové	23	"
" Živnostenská "	5	"

Volby do země a okresu.

Dne 26. května 1935 konaly se volby do zemského zástupitelstva a bylo odevzdáno hlasů:

Republikánská strana dostala	= 33	hlasů
Sociální domokrat. strana "	= 2	"
Národní socialisté "	= 23	"
Živnostenská strana "	= 3	"

Do okresního zástupitelstva bylo odevzdáno hlasů:

Republikanská strana dostala	= 31	hlasy
Sociální domokrdt. strana "	4	"
Národní socialisté "	21	"
Živnostenská strana	5	"
Lidová (klerikální)	1	"

Výmaz lesního Družstva:

Dne 20. listopadu 1935 bylo vymazáno z obchodního rejstříku u krajského soudu v Plzni „Občanské lesní družstvo pro Heřčín které bylo v roce 1928 založeno aby koupilo od Velkostatku Zelené Hory les, ležící v katastru obce Heřčína a Žižkova. Státní pozemkový úřad v Praze nepovolil koupění lesa tohoto pro Občanské lesní družstvo v Heřčíně že lesy se budou přidělovati občím. Obec Heřčín měla se dohodnout na ceně s majitelem Zelené Hory p. Plarcem. Jenžvadž majitel Zelené Hory p. Plarce ceníl les 155.000 K jako v roce 1928 a za tutodobu od 1928 - 1935 vykácel mnoho lesa a zároveň cena dříví značně poklesla v 50%, nabízela mu obec Heřčín 1.500 Kč. za jeden hektar lesa průměrem.

V případě že by p. Slavec prodal obci Měrčínu jen část lesa ležící v katastru obce Měrčína as 19 haktarů že by dala obec 2.700 Kč za jeden haktar což p. Slavec nesvolil co by s druhou polovicí ležící v Obci Lížkově dělal. Zároveň obce Měrčín měla tehdy značný dluh 24.000 Kč. vypůjčený na Elektrizaci obce u Okresní hospodářské záložny v Nepomuku, a občané neměli velkého zájmu v tento les, sami jsouce zadlužení a taktéž i obecní zástupitelstvo seznalo že by se obce Měrčín koupí lesa za cenu žádanou p. Slavcem 155.000 Kč. nesmírně zadlužila proto bylo od koupení lesa upuštěno.

Rozšíření cesty: Mezi čp. 17 a čp. 19. byla úzka cesta že se nemohlo s obilím projet. za tím účelem povolil p. Traut. Zeman majitel čp. 19. část svého pozemku 1m široko po celé délce svých hranic za cenu 100 Kč.

Oprava hřbitovní zdi ve Třčeni: Opravena byla hřbitovní zeď při farním kostele ve Třčeni což stálo obce Měrčín 900 Kč. opravu provedl stavitel p. Růžička z Třčeně.

Subvence. V prosinci přišla I. splátka státní subvence na elekrizaci obce částka 5.000 Kč.

Změna obchodu: Štěpanka Hlabrova čp. 18 přestala obchodovat protože jí to nevynášelo jelo je malá obec a začala hokynařit.

Nová studna: Lížek Jáh č. 14 který se přiženil do Měrčína ze Březí okres Blatná sám vykopal si studnu a opatřil ji čerpadlem.

Monopol obilní. Počátkem září byla následující monopolní cena obilí: Pšenice: 155 Kč, Žito 118 Kč, ječmen 118 Kč oves 102 Kč. nakládací stanice: Nepomuk.

Počasí. V polovici února roztál všechen sníh a až do 28. února bylo pěkně teplo, slunečno jako na jaře. v březnu ochladili silné mrazy a větry teploměr klesl na 20° C což trvalo do 15. března. Pěkně se sílo a do konce března bylo vše zaseto. Dne 28. dubna byla velká bouřka za sněhové prachoty a silného větru. Žito mnoho stébel vyvrátil a mnoho taškek se střech sházel. Dne 1. května padal celý den sníh za silného větru. Květen byl deštivý avšak celé léto t. j. 3 měsíce bylo úplně bez deště, ovsa bylo málo, otavy skoro žádné a brambory taktéž. Seno bylo hodně. Žita i pšenice hodně vypadli avšak ječmen značně suckem utrpěl.

Na podzim se pěkně silo.

Svadby: Jan Tafat rolník vdovec oženil se po druhé dne 26. ledna 1935 a vzal si Škardovou rozvedenou z Mýtiva okr. Blatná měli úřední snátek u Okresního úřadu v Přešticích.

Úmrtí: Tomáš Skala výměnkář č. 21. zemřel dne 5. května 1935.

Stav dobytka: Koncem roku byl stav dobytka následující: koní: 14, hovězí 117, vepřů 78, koz 7.

Obecní přirážka. Roku 1935 vybírala se 350% obecní přirážka.

Rok 1936.

Večer dne 6 března sebromáždili se občané a hasiči obce Heřčína na Toufarově poli na „Houčným vrchu“ a zapálili „Vatru“ na počest narození T. G. Masaryka nášeho I. presidenta. Přoslov přednesl Josef Beneš čp. 1; velice poutavý. Po prosbrzi hudba p. Hetnila zahrála státní hymny konec slavnosti byl o ½ 10 hod večer.

Dne 8. března provedena byla sbírka pro české lidi za hranicemi. Sbírku provedli od domu k domu p. Josef Beneš rolník čp. 1. a p. Josef Hory čp 23. Sbírka vynesla:

V Dubnu byla zvolena Civilní protiletecká obrana a znamenala se skráceně: C. P. O. Velitel C. P. O byl jmenován Václav Kotěsovec rolník čp. 5. Na kurs. C. P. O do Nepomuka chodili: Václav Zeman čp. 19, Václar Kotěsovec č. 5, a Josef Hareška čp. 2.

Dne 3/5. pořádal Hgrární dorost staročeské máje a tato slavnost se všeobecně líbila za tím účelem upravili náves a postavili pěknou máj po slavnosti byla taneční zábava v hostinci na Marjance

Dne 17. dubna byla schůze obecního zástupitelstva a bylo usneseno:

Obec Heřčín přihlašuje se pro zřízení Vjezdní městanské školy do Lížkova. Až dosud chodí dítky z obce Heřčína do městanské školy do Nepomuka. Dne 9. června vypukl oheň v čp. 19 u rolníka Fraut. Zemana ve stodole nad mlatem. Oheň byl včas zpozorován a v zárodku uhašen. Škoda nebyla způsobena žádná. Uhasil jej Josef Beneš vědrem vody, poněvadž nebyla již nad mlatem žádná sláma.

Po světové válce nastala snaha mezi lidem zdejší obce míti méně dětí. to se projevilo následkem dlouho trvající krise k lidé byli bez práce. Chlapec se vyučil řemeslu a po vyučení, práci nedostal a rodiče museli jej dále živit a šatit. K porovnání uvádím: že v roce 1902 chodilo do obecné školy do Dožic z Obce Heřčína 33 žáků a žákyň, avšak v roce 1936 pouze 3 do Obecné do Dožic a 2 do městanské školy do Nepomuka t. j celkem 5 žáků a žákyň. Taktéž k počet obyvatelstva zdejší obce každým rokem klesá. Jest málo novorozených. V každé rodině vzláště u mladších ženatých jest jenom 1 a nejvíce 2 dítky. Takže úbytek na dítkách značí se 80%. s porovnáním roku 1902 a 1936.

Stavby. Na jaře stavěl Jaroslav Skala čp 22 kůlnu a sýpník. Zedníci měli plat = 25 K denně
Hášemík " " = 15 K denně.
Ku stavbě této stálo 1000 cihel s dovozem autem až na místo =
Pásky s dovozem 100 kusu = 270 K
Vápno " 100 kg = 20 K

Toušar Jan čp. 3 dal novou krytinu na celé obytné stavení.

Zemřeli: Skalová Barbora hostinská čp 24 dne 12. ledna.
Josefa Šafatová výměnkářka z čp. 4. 20/4.
Marie Chodorová výměnkářka dne 16. července.

Počasí. Do konce března tohoto roku bylo všecko zaseto nebod bylo pěkně.
Dne 19. dubna padal celý den sníh a v noci silně mrzlo. Pak nastali deště které trvali střídavě celé jaro a léto skoro každý druhý den pršelo. Obilí na polích lehlo a bylo na polovic shnilé. Obilí bylo dlouho na polích v budkách nektré již rostlo a špatně se sráželo pro mokro na polích. Slámy toho roku bylo mnoho avšak zrna měně. Seno otavy a jetele bylo nadprůměrně.
Brambor bylo hodně avšak trpěli ložně hnilobou.

Narození: Václav Beneš narozen dne 12. července

Na podzim se špatně sílo pro velké mokro. Obilí špatně klíčilo až za 3 týdny zasetí obilí vyšlo ze země následkem mokra a zimi.

Cena obilí. Obilní společností monopolní stanovila následující ceny obilí:
Pšenice v měsíci září = 134 K
Žito " " " = 116 K
Oves " " " = 100 K
Však vypláceno bylo méně: u pšenice o = 20 K méně, u žita o = 8 K méně a u ovsa o 7 K méně za každých 100 kg dodaného obilí.

Subvence na Elektriku. V listopadu přišla od Ministerstva veřejných prací II. splátka statní subvence na elektrisaci obce Heřčina v částce = 5000 K t. j jedna třetina.

Stav dobytka. Stav dobytka obce Heřčina byl dle stavu 31. prosince následující:
Koní = 14 kusů, Hovězí = 117 kusů
prasat = 80 kusů, koz = 7 kusů.

Přirážka. V roce 1936 vybírala se 250% obecní přirážka. Přirážka vybírala se přímo obcí.

Rok 1937.

koupě lesa Hlaje

Dne 29. ledna 1937 konala se služe obecního zastupitelstva ve které se obecní zastupitelstvo usnáší že doposud trvá na koupi lesa Hlaje od Zelení Hory ležící v katastru obce Střemína ve výměře 19 haktarů 80 arů.

Rozdělení peněz po likvidaci lesního Družstva.

Po likvidaci (po výmazu) Občanského lesního družstva v Střemíně dne 20. listopadu 1935 bylo rozděleno 137 K 20 haléřů zbytek po likvidaci. Bylo celkem 21 členů a každý dostal zpět 6 Korun 50 haléřů po likvidačním výlohách. Likvidátoři byli Tapat Jan rolník v Střemíně čp. 4 a Václav Skala domkář v Střemíně čp. 9. Spisy má v uschově Tapat Jan.

Sklizeň.

Obilí špatně přezimovalo žita mnoho vyhynulo a mnoho se jich zaoralo. Následkem toho bylo málo slámy a zrna také málo, asi polovina průměrné sklizně. Brambor byla sklizeň veliká a občané nemohli je prodat. Žádný odbyt na brambory nebyl. Do obilního družstva v Hejpomuku se prodávali za 12 Kč s dovozem 100 kg. ale jenom tenu je prodal kdo byl v družstvu dlužen a neb kdo mohl též obilí prodat jinak museli se brambory uložit a skrmit s dobytkem.

Změna držby.

V srpnu prodal farmář Skala listonoš v Hejpomuku svoji rodnou chalupu v Střemíně čp. 15. ze Fraut. Horymu čp. 13 zvanému (Podlisku.) za 4000 Kč.

V chalupě té je nájemník Vilém Veuzl pekař s rodinou avšak v Střemíně nepekl platí nájmu ročně 400 K.

Sleva daní pozemkové.

Na podanou žádost následkem neúrody v r. 1934 bylo slevou na daních v r. 1937 celkový obnos pro celou obec 1800 K.

První nálet letadel

První zaznamenaný nálet nařízl letadel byl dne a nálet trval od 2. hod. v noci až do 6. hod. večer. Civilní protiletecká obrana (C.P.O.) měla po celý ten čas hlídky v plném pořádku.

Neštody

Dne 2. září v noci srazili se dva cyklisté na Dožickém vršku strážovci oba jeli bez světla proti sobě. Jeden byl příslušník zdejší obce Václav Zeman a druhý byl voják desátník také Zeman avšak rodem od Budějovic oba se zranili avšak voják svému zranění v Plzeňské nemocnici podlehl-zemřel.

Úmrtí J. Prezidenta T.G. Masaryka

V úterý 14. září 1937 umřel náš všem tatíček. Otec celého národa československého, president Osvoboditel, Tomáš G. Masaryk. Když se ta přesmutná zpráva roznesla ovo podzimní ráno po republice a též i v naší malé vísce zvlhly oči a hlas v hrdle zadrhl v celé vsi bylo jako v domě smutku.

Děti přicházeli ze školy domů a neradovali se s prázdna neboť přicházeli se zvěstí „umřel nám tatíček. Rodiče byli zamlklí. Ustala práce v polích i ve stodolách ačkoliv byl tak pilný čas v hospodářství lid byl jako omámený strátou tak drahého muže. Ve jmeno tatíčka dali mu ruští legionáři ve světové válce 1914 - 1918. Byl tatíčkem nejen legionářů ale celému národu. Měli jsme mnoho drahých mužů kteří se zasloužili o naší svobodu a které jsme bolestně ztráceli ale takové lásce všech lidí se netěšil nikdo, jaká provázela až k hrobu tatíčka Osvoboditele. Vděčnost a láska celého národa ho doprovázela k poslednímu odpočinku.
V den pohřbu dne 17. září 1937 nikdo v obci nedělal.
Tatíček Masaryk pan president Osvoboditel zemřel na zámku v Lánech dne 14 září 1937 o 3 hodině 20 minut v noci když naplnil svého života 87 let 6 měsíců a 7 dní.

Subvence

Doplatek dluhu na elektrisaci.

Dne 15. listopadu přišla III. splátka subvence na elektrisaci v obnosu 6. 500 K. a zároveň byla doplacena zápůjčka v obnosu 24.000 K u okresní hospodářské záložny v Hořovicích. kterou se obec vydlužila na vybudování elektrické sítě r. 1929.
Dne 17. září byla provedena kontrola obecního hospodářství, od okres. úřadu v Přešticích.

18/4. 1939 V. Herman/1
v. nč.

Narození

Toufarová narodila se dne a zemřela dne
Petr Jedlička obecní lesní hajný zemřel dne 14. prosince
Slavka Skalová narodila se dne 6. ledna. z čp. 22.
Terezie Skalová z č. 21 výměnkářka zemřela dne
5. března.

Narození tohoto roku 2, Zemřeli 3 lidé.
Pětoto roku vybírala se 250% obecní přirážka
ku přímým daním v obci Hředími předepsanýchž
přirážku vybírala obec sama.

Obecní přirážka.

Rok 1938.

Dne 6. března na památku narození p. presidenta Osvoditele Tomáše G. Masaryka byla zapálena vatra na mohučným vršku za účasti hasičského sboru a všeho občanstva. Při zapálení vatry přednesl proslov Václav Kotěšovec, po proslovu zapěny byli státní hymny vzpomenuto bylo dne nesmrtelného muže našeho velikého Tomáše G. Masaryka.
Dne. 12. června provedeny byli volby do obecního zastupitelstva a dostali hlasů:

Obecní volby.

Kandidatka č. 1. Českosl. strana národně sociální 24 hlasů = 3 mandáty.
Kandidatka č. 2 Republikánská strana a domovina 16 hlasů = 2 mandáty.
" č. 3. Republik. strana a domovina (Jana Toufara) 28 hlasů = 4 mandáty.

Republikánská strana a domovina se v těchto volbách rozdělila na dva díly. Jeden díl vedl Jan Tajat rolník čp. 4 a druhý díl vedl Jan Toušar rolník čp. 3. rozdělení se stalo z osobních nedorozumění.

Sudety k říši.

Dne 30. září 1938 byli připojeny Sudety t. j asi 1/3 Čech k říši německé. Rozhodnutí osudné stalo se v Mnichově v Bavorích za přítomnosti velmocí. Všemi opuštěno Československo kapitulovalo za účasti Hitlera Chamberlaina Mussoliniho a Daladiera.

Narození: Vykurka Miloslav se nar. 15/3.
Toušarová Jana narodila se ~~28. července~~.

Zemřelí: Marie Zemanova z č. 19 zemřela dne 10/11.

Narození: 2. Zemřelí = 1.

Hav dobytka koncem roku:
9. koní, 127. hovězí, 49 vepřů.
Obecní přirážka byla: 250%

Dne 28. března bylo v naší obci již vše zaseto

Letos rok byl všeobecně úrodný jak na zrno tak i slámu a seno.

Sklenářka a kulhářka se vyskytla ve 4 číslech byla však brzi vyléčena škody nezpůsobila

V Dol 8. července 1946
František Kovářík
Okresní osvětový inspektor
v PŘEŠTICÍCH.

Josef Hový byl zvolen obecním hajným.

21. XII. 1948
František Kovářík

Rok 1939.

Dne 15. března včlenili jsme se jako protektorát Čechy a Morava k říši německé. 1 německá Marka rovnala se 10 Korunám československým.

Zápisy po 8 letech přerušení.

Po 8 letech ujal jsem se opět zápisů do zdejší kroniky která byla z příkazu okresního úřadu v Přešticích odevzdána do Přeštic, odtud pak do Prahy do úschovy. Kroniku obdržel jsem dne 9. ledna 1948 a po opětném zvolení za zapisovatele. Takže zápisy jsou pokud moje paměť dovoluje daleko skromnější než jak by si zasluhovali.

Den obsazení vojskem.

Dne 7. března 1939 ranního osudného dne kdy vtrhlo německé vojsko do Čech bylo jako při soudném dni, velký vítr černé mraky viseli až k zemi a při tom byla velká sněhová vánice. Lidé si to vykládali že je v tom Boží ruka že nás tak přepadli.

Občané se zásobují.

Ihned bylo zavedeno měnové opatření tak že 1 Marka bylo 10 K československých. Ihned lidé poznali jak budem hospodářsky poškozeni neboť dříve byla 1 Marka 1 K 20 h. Nechtěli Marky přijímat a když museli dával je každý při první příležitosti fryč. Lidé se začali zásobovat kupovali ponejvíce textilní zboží. Pražský rozhlas hlásil dlouhý čas aby se lidé nezásobili že je zásob dost a také bylo. Obchody byli textilním zbožím přímo přeplněny avšak za krátký čas bylo vše skoupeno. Mnoho bylo skoupeno německým vojskem následkem měnového opatření. 1 : 10.

Vojsko mnoho skoupilo.

Nařízení pak šlo jedno za druhým.

Oběti Nacismu.

Dne 7 září 1939 byl zatčen Gestapem v Plzni pro poslech cizího rozhlasu František Hory narod. 1903 syn Fraut. Horýho domkáře v Heřčíně čp. 13. Posleze z Valdheimu v Německu byl přivezen do Plzeňské nemocnice těžce nemocen za doprovodu 2 německých ošetřovatelů za tento doprovod zaplatil Fraut. Hory otec 1400 K. Zemřel však za krátký čas 21. června 1942. Byl převezen na hřbitov dne 25. června 1942.

V říjnu dostali jsme potravinové lístky a lístky na mýdlo. V listopadu pak lístky na uhlí a šátečky, protože byl všeho nedostatek.

Nakupní poměr.

V roce 1939 za 100 kg pšenice která stála 170 K osátil se hospodář do práce v poli od hlavy k patě.

Kabát cajkový 50 K, kalhoty cajkové 27 K boty do pole 35 K, košile flanelová 13 K spodky 18 K čepice 10 K ponožky 6 K což dělalo celkem 159 K tak že mu ještě zbylo.

Povětrnost:

V lednu roztál všechen sníh a bylo teplo slunečno jako na jaře až do března. V březnu napadl sníh a začalo mrznout a mrzlo až do konce března. Dne 3. dubna začalo se pít. Celý rok byl mokrý samé deště. Na seno pak bylo 1 týden hezky slunečno že se dobře sušilo. Na žně pak bylo 3 neděle pěkné. Z září začalo pršet a deště potrvali až do konce října. Brambory nemohli se vybrat a mnoho jich bylo shnilých. Špatně se sílo a mnoho polí zůstalo ozimem nevseto. Někteří hospodáři síli 2 krát žito nebylo pro stálé deště a zimu žito nezkřičelo shnilo. Vyhlídky na žně v příštím roce byly špatné.

Přijímače rozhlasu.

V roce 1939 byli v naší obci pouze 3 rozhlasoví přijímači 1. Fáclar Skala hostinec, 2. Jan Šafat rolník č 4, 3. Fáclar Skala čp. 9.

Cena obilí.

Pšenice se prodávala 100 kg = 170 K, žito 140 K, oves 110 K.

Obecní přirážka

Obecní přirážka se v roce 1939 nevybírala žádná prvně po 30 letech.

Narození.

Anna Boubínová z č. 12 dcera Karla Boubína listonoše. 10/3
Věra Valešova dcera Fran. Valeše a Anny čp. 8 16/3.
Josef Hory syn Josefa Horýho čp. 23. 7/4.
Růžena Skalová dcera Fáclara Skaly č 24

Zemřelí.

Josef Hory rýmařský čp. 23 obecní hajný dne 16/10

Rok 1940.

Dodávka mléka

V lednu 1940 byla nařízena povinná dodávka mléka. Mléko sbíral Chodora (doubek zvaný) z Líčovic a zároveň jej i vozil do mlékárny v Železné Huti, protože místní hospodáři jej vozit nechtěli. Při sběru bylo mnoho mrzutostí a chtěli sběrači dřevěnou míru kterou měřil v konvi mlíko zlámat, nebrdě hospodyně se sběru mléka bránily. Později sbíral mléko Jan Soupar čp. 3. Sběrna mléka byla v čp. 18 které bylo neobydlené, a mlékárna si jej sama vozila autem do mlékárny ve Drorci. Když někdo málo mléka odevzdával, mléčná komise dostala nařízeno aby byla při dojení přítomna. Kdo měl špatnou tučnost mléka pod 3 býval okresním úřadem předvolán a napomenut.

Zároveň bylo nařízení o povinné dodávce vajec, Vejce se rozdělily podle počtu slepic 60 vajec z jedné slepice.

Sběr raje prováděl v naší obci Vojtěch Vanik z Lížkova, a později Jeřabek z Vrčeně. Hospodyně slepice zapírali, a tím nucené dodárce raje i mléku se bránily kde jen mohly.

Toho roku zavedeny noční hlídky v obci každý den měli 2 muži hlídku jeden do půlnoci a druhý od půlnoci do rána. Hlídalo se málo každý se večer zapsal do deníku když na něho hlídka přišla ale v noci nehlídal.

V tomto roce přišla velká katastrofa na naše lesy. Napadlo mnoho sněhu který na stromech přimrzl a pod tíhou sněhu se mladé stromy lámaly a vyvrátily a trvalo několik roků než se vše mohlo zpracovat a mladé porosty od takovýchto zlomků a vývratů vyčistit.

Tento rok napadlo mnoho sněhu a silnice musela být řádně vyhazená neboť bylo mnoho závějí a obec vyplatila značný obnos za vyhazování sněhu.

Vyjmutí žita

Žita všechna na polích zhynula a nezůstalo ani jedno pole žitem oseté. Hospodáři museli kupovat ječmeny, ovsy, skrátka co bylo k dostání aby pole mohli znovu osít.

V říjnu se začal odvádět dobytek hovězí a vepřový v naší obci se toho roku vepřový dobytek neodvádělo. Hovězí měl dáti Fodéra č.2, 1 kus Skala čp.6 1 kus ale oni neredli tak se redl až v listopadu.

Fodéra 1 kus, Bešťák 1 kus, Skala čp.24 1 kus, Skala čp.6 1 kus, v prosinci: Beneš 1 kus, Skala č.22, 1 kus, Kovář čp.13 1 kus.

V roce 1940 měla naše obec tento celkový kontingent obilí: 80 q pšenice, 140 q ječmene, 350 q ovsa, 10 q slámy. Žito se žádné neodvádělo protože žádné nebylo. Obecní kontingent.

Úroda obilí: Pšenice 170 K, žito 140 K, oves 110 K brambory 80 K. Úroda obilí.

Narození

Rok 1941.

Dne 6. ledna byly zaplombované odstředivky a beliky. V roce 1941 napadlo mnoho sněhu silnice se musely prohazovat byla též pracovní povinnost sníh odstraňovat. Na školách byly uhelné prázdniny neboť nebylo uhlí. Děti dostávaly úlohy domů a dvakrát v týdnu je ve školách předkládaly. Celý rok byl studený a mokrý sklizeň byla průměrná.

Bylo zostření nařízení o zatemňování a toto přesné nařízení bylo četnictvem kontrolováno.

Úroda obilí byla jako roku minulého.

Pšenice: 170 K, žito 140 K, oves 110 K, brambory 80 K.

Dne 7 února se narodil Ladislav Kový syn Josefa Kového a Anny čp. 23.

8. února se narodil Josef Kotěšovec syn Václava Kotěšovce a Anny čp. 5.

23. listopadu se narodil Václav Kový syn Václava Kového a Marie čp. 17

Rok: 1942

Byli větší kontroly na obilí hospodáři schorávali obilí do lesů do hustých porostů. Obyčejně v různých bednách které se podložily, bedny se uzavřely a nad bednou se udělala střecha aby tam neteklo, a tak se obilí uchovávalo přes zimu před kontrolou. Z jara když sníh roztál, obilí se přiváželo a tak se domácí zásoby doplňovaly. Bylo v lese velké množství obilí a každý hospodář jeden v druhém věděl kde má co schováno ale žadné obilí se nevztratilo. Později se obili zakopávalo a také takovým způsobem se opatřilo přes zimu uchovalo.

Provádělo se to takto: Vykopala se jáma v lese obyčejně v písku na dno jámy se dali dřevěné podklady na podklady se dala bedna. Okolo bedny a pod bednou bylo asi 20 cm až 30 cm vzdušno. Do bedny se nasypalo obilí, bedna se uzavřela aby tam nemohli myši, pak se dali nějaké dříčí jakmo střecha, na jámu navrch se dalo dříví, na dříví chvojí nebo jejé pak se vše zaházelo a urovnalo. To vše se dělalo za jera nebo v noci.

Brambory se také schovávaly do jam v lese jiný opět do hrechtu na odlehlém místě od vsi aby mohl z jara brambory nasázet.

V červnu přijelo a 7 aut s německými vojáky do naší obce a prohledali každé stavení jestli tam nejsou zbraně. Bylo to po zastřelení Heidricha stané právo avšak u nás se žádné zbraně nanašly a také žádné zlé následky nebyly.

Byla též provedena sbírka teplého prádla pro vojsko avšak lidé dávali jenom takové věci které sami již nepotřebovali.

V roce 1942 bylo nařízení o osevních plánech. Byly statkové archy u hospodářů kteří měli přes 5 Ha. zemědělské půdy. Hospodáři pod 5 Ha měli obilní výkazy ve kterém bylo vše zaznamenáno o sběr porin, sklizeň a porinné dodávky.

Přehled povětrnosti: Tuhá zima vlání v lednu, vymrzlo mnoho vzimů byl nedostatek sněhu na jaře. Setí se opožděně opožděně byly žně následkem dešťů. Pěkné léto a suchý podzim. Ovoce předčasně zrálo od sv. Anny do konce září nepršelo zem vyschla na 1 m. Suchý podzim a teplo až do vánoc.

V roce 1942 byl zakázán volný prodej ovoce a zeleniny.

26. března se narodila Libuše Křížová dcera Fraut. Kříže a Anny čp. 6.

24. prosince se narodila Eva Kotěšovcova dcera Václava Kotěšovce a Anny čp. 5.

Cena obilí: Pšenice 209 K, Žito 185 K, brambory 80 K.

Rok 1943.

Začátkem roku vláda s Hácha v čele vybízela k zlepšování pracovního úsilí. V únoru nařízena kontigentace husí a kachen.

Na zápkách muselo býti vše sráženo a označeno. Roští letecké nebezpečí útoku. Na půdách musel býti písek, konve s vodou, lopaty, plácačky a v každém domě bylo domovní družstvo. Letectvo vše kontrolovalo.

V roce 1943 byly odstraněny z radií krátké vlny kdo měl radio musel s ním jíti až do Železné Huti kde se to provádělo. Na podzim posedla všechny občany horečka kopat kryty. Kryty se kopaly v obecním lese na různých místech, každý vzláště z někde také až 2 rodiny pohromadě. Stálo to mnoho námahy a práce a spotřebovalo se k tomu dost dřeva avšak ze souží které obec na tyto kryty dala zdarma. Stejně jich bylo v lese hned za potokem, pak v lese pod Kozarem. Lidé se stěhovali s cennějšími věcmi do sklepů. Po krátkém čase se to dávalo zpět neboť se ukázalo že je to bezúčelné.

Úroda obilí: Pšenice 210, Žito 185K, oves 170K, brambory 65K. Rok byl mírný teplý do polovice března bylo vše zaseto. Suché jaro studený duben a květen. Deštivý červen a červenec. Dne 18 – 21 srpna tropická vedra. 21 srpna nejvyšší teplota za 50 let a to 36 stupňů ve stínu. Hojná úroda brambor. Krásná úroda jablek pěkný podzim až do vánoc.

Narození: 2. prosince 1943 Frant. Faleš syn Frant. Faleše a Anny čp. 8.

Rok 1944.

Mírná zima počátkem roku, ledeu se podobal spíše březnu. Březen však byl ošklivý studený sílo se až v dubnu, prudké výkyvy tepelné a v srpnu velká horka a strašné sucho. Podprůměrná sklizeň obilí, řepa skoro žádná brambor málo, nedostatek píce a nouze v krmivu. Totálně nasazeni byli z naší obce Josef Bešťák syn Fojtíčka Bešťáka z č. 11 nasazen byl v Berlíně vrátil se zdrár až po převratu. Anna Skalová dcera Frant. Skaly z čp. 21 nasazena byla v Jílové v továrně na náboje. Jaroslav Skala úředník syn Václava Skaly čp. 9 nasazen byl do pověstné Todtovo organisace, vrátil se zdrár. Václav Skala úředník nasazen byl do Škodovky syn Václava Skaly čp. 9. po náletu na Škodovku zdrár se vrátil.

Kontingent masa, mléka, obilí byl odváděn podle mléčných jednotek. Jedeen litr mléka byla jedna mléčná jednotka. Předpis jednotek byl podle výměry zemědělské půdy. Vzor jest přiložen.

Úroda obilí: Pšenice 210K, žito 185K, oves 170K, brambory 65K.

Narození: Stanislav Kříž 12. ledna 1944 syn Frant. Kříže a Anny čp. 6.

Jaroslava Hová 17. prosince 1944 dcera Václava Hovjlo a Marie čp. 17.

Marie Zemanova 22. května dcera Václava Zemana čp. 19. a Ludmily

Rok 1945.

Dne 9. ledna nastoupil byl Jan Jelínek s čj 11. na kopání zákopů na Moravě neboť fronta se blížila a německé vojsko ustupovalo k Praze a vrátil se zdrár dne 10. března.

V lednu přijeli jsme německé uprchlíky a nádražní Hejnmuk vesměs se Slezska od Vratislavi museli jsme jim dát postele a slamníky. Byli ubytováni v hostinci na Marjánce. Bylo jich celkem 8 vesměs ženy a děti. Když fronta se blížila dostala obec rozkaz by je povozem dopravila přes hranice do Baroz. Soupar Jan č. 3 dal povoz, Zeman Václav č. 19 a Mareška Josef č. 2 dali každý jednoho koně, a doprovod. Za Hejnmukem na státní silnici u obce Hovoltičky je složili a dál s nimi nejeli a vrátili se domů Němky si stěžovali kolejícím důstojníkům německým a ti nařídili v Hejnmuku vyšetření a hrozil tehdejšímu starostovi Kolečkovi zastřelením že se nepostaral o správné odvezení uprchlíků do Baroz, a nařídil že si musí postarat o odvezení uprchlíků.

Hrnul tudíž opět Zeman a Mareška a zapřáhnout a jet tam kde uprchlíky sloužili, avšak ti již byli pryč, vzalo je německé auto do Baroz. Obratili koně a jeli zpět k domovu a byli rádi že to tak hladce skončilo.

5. května se nic nedělalo jen se poslouchalo radiové zprávy z Prahy a Plzně. Lidé byli netrpělivý že to v Praze tak dlouho trvá ty boje neboť Plzeň byla již osvobozena a říkali kdyby to nebylo tak daleko že by šli Praze pomoci.

Hrčínem projel silný transport německého vojska který zabloudil jel od Vrčeně k Čečovicům na křižovatce u Čečovic se uhnul k Liškovu a poněvadž silnice vedla jen do Liškova museli obrátit a jeli zpět přes Hrčín, Dožice, Budislavice a chtěli se dostat na státní silnici k Hejnmuku. Rozložili se na silnici v lese mezi obcí Budislavicí a Křbudovem kdež byli Americkou tankovou skupinou odzbrojeni.

Když přišla zpráva že K. H. Frank vyjíždí z Prahy aby se dělaly na silnicích barikády byl poražen velký jeřáb přes silnici a tak byla silnice velkou kmenou stromu zabarikadrovaná. Později prchající německá auta byla stavěna a objížkou od kapličky na silnici museli vojáci do obce a zpět na silnici jedni cestou a tím se vždy o 2 hodiny opozdili byli však se Hrčení zadržáni.

První do naší obce přijel Američan v polním autě byl srdečně vítán a lidé mu nabízeli různá občerstvení a zpět odjel. O něco později přijela i Ruská auta vojáci byli srdečně vítáni a pohoštěni.

Němci při ústupu od Prahy zaharovali různé zbraně pancéřové pěsti a granáty do obilí kolem silnic které se musilo prohledat a sebrat aby nepřišly mezi děti a tak různým úrazům.

ještě mnoho dní po kapitulaci v Praze trosili se němečtí ještšáci od Prahy k Barorským kranicím ponejvíce však v noci a lecke došlo k různým přestřelkám.

1. listopadu byly dány do oběhu nové peníze a staré byly odevzdány a uloženy na vázaný vklad. Každý dostal výměnou za ~~tisíc~~ 500 Kč starých peněz ~~500~~ Ké nových a vše nic ostatní zůstalo na vázaným vkladu.

15. až 30. listopadu proveden byl soupis vkladů jednotlivých a životních pojistek.

Toto roku byla povětrnost příznivá byla velká úroda hlavně brambor.

Kontigent obilí 256 q 59 kg pšenice a žita dohromady 1250 q brambor 42 husy 6 kachen.

Sena obilí: Pšenice 278 K, žito 276 K ovs 218 K, 66 K bram

Soupis dobytka: 18 koní, 132 hovězí, 47 prasat 22 ovcí, 12 koz, 450 slepic 18 husí.

Dne 11. ledna zemřel Hory Václav č. 17 v nemocnici v Blatné.

Rok 1946

Katastrofální suchý rok nepřišlo celé jaro i léto a podzim byl též suchý. Neúroda všeho druhu obilí a brambor.

Občané zbavovali se dobytka že by jej neuživili.

Kontigent obilí: 210 q pšenice a žita 39 q ovsa 14 q ječmy. 35 q sena, 19.080 kusů vajec 152 kg husí.

Sena obilí: 363 K pšenice 277 K žito, 165 K ovs 66 K brambory.

Soupis dobytka: 15 koní 134 hovězí, 69 vepřové, 11 ovcí, 10 koz, 439 slepic 15 husí.

Narození: 5. března Josef Kříž syn Františka a Anny Křížové z čp. 6. Hana Zemanová dcera Václava a Ludmily Zemanové z čp. 19. dne 31. ledna.

Rok 1947.

Rok 1947 byl rokem průměrným

Dne 14. října se čistil obecní rybníček.

Kontigent obilí: 20 q pšenice 230 q žita 8 q ovsa, 2 q ječmene 1120 kg slámy 1550 kg sena, 598 q brambor.

Kontigent masa: 118 q 50 kg masa hovězího, 65 q masa vepřového, 20.800 kusů vajec

Soupis dobytka 11 koní, 120 hovězí, 69 vepřů 5 ovcí, 11 koz, 406 slepic, 22 husí.

Narození: 14 dubna Alena ~~Fura~~ Jelínková dcera Jana a Karie Jelínkové z čp. 17. a Karie Křížova čp. 6.

Rok 1948.

Byl ustanoven akční výbor dne 5. března na Harjánce byl jmenován předsedou Místního Národního výboru Fr. Faleš.
Traut. Faleš předseda, Traut. Kříž místop.
Zeman Václav, Skala Václav č. 24 Skala Jarosl.
Beneš Josef, Hanička Josef, Hlodora Josef
a Tafat Václav.

Dne 20. ledna zvolen byl nový honební výbor
Hanička Josef předseda, Skala Václav č 9
místopředseda.

Dne 9. února byla zvolena Polnická komise
pro parcelaci velkostatku Dožic zvolení jsou
Fr. Faleš, Beneš Josef, Hory Josef, Skala Václav
a Fokurka Josef.

Parcelací připadlo občanům obce Heřčina
2 ha 40 arů půdy od velkostatku Dožic.

Dne 27-28 února byl sjezd polnických komisí
v Praze do Prahy jeli Beneš Josef a
Hory Josef.

Dne 30. května proveden byly volby do
Národního shromáždění byla jednotna
kandidátka národní fronty s lístky
bílé, Pro jednotnou kandidátku bylo
odevzdáno 47 lístků
9 lístků bílých
1 lístek prázdný.

Dne 3 září po 6. hodině večer zemřel v Sezimově Ústí
u Tábora Dr. Eduard Beneš president Českosl Republiky
Byl to den pro všechen lid velice smutný naplněný žalem.

Obcí Heřčínem bylo koupeno obytné stavení
Traut. Skalý čp. 21. který odešel do pokrnučí
za cenu 12.000 K. Stodolu a chlév od
Fr. Skaly koupil Josef Fokurka kovář a ze
stodoly udělal chlév pro dobytek.
Obcí byla prodána Pastuška se zahradou
čp 7. Traut. Faleřovi, Josefu Horýmu a Janu
Ležkovi za 12.000 K geometr rozměřil každému
pak po stejném díle, a Václavu Skalovi
kousek zahrady za odstoupení jeho zahrady
na obecní cestu.
Slepičí farmu postavil Jaroslav Skala, Hanička J.
Kolínovec Václav a Beneš Josef.
Vejce do sběrny se prodávaly podle váhy 1 kg
za 44 K 20 haléřů, na černo se prodávaly za
5 K za kus. Máslo se prodávalo na černo
za 300 K za 1 kg. vepřové se prodávalo na
černo 250 K se sádlem.
Honitba byla pronajata Josefu Benešovi
a spol za cenu 1000 K ročně.
Fijmu byla kulturní přednáška na Harjánce
proslovil Fr. Kovařík okresní osvětový
inspektor z Přeštic.
Z nařízení krajů se vzorky půd a zasílaly
se do Prahy na rozbor provedl vše p.
učitel Hrocl ze Železné Hutí vzorky se braly
na čtyřech místech: I. Na velkých Dožicích Václ.
II. Za lesem na poli Křížovo III. Na Křižlatkách
IV. Na kopaninách rozbor doposud nepřišel.

Kontigent obilí: 360q pšenice a žita dohromady 25q ječmene 30q ovsa 1030q brambor 22q sena 23q slámy.
Kontigent masa: 116q 50kg masa hovězího 65 vepřového, 17.100 kusů vajec.
Soupis dobytka. 13 koní 111 hovězí, 41 vepřové 3 ovce, 2 kozy. 449 slepic, 18 kusů.
Dne 10. března náhle odešel od nás Jan Masaryk ministr zahraničí tím že skočil z okna Černínského paláce v Praze.

Rok 1949

V lednu byl Jaroslav Skala č.22 jmenován agronomem zdejší obce.
Již do února bylo bez sněhu 1 února napadl sníh asi 30 cm který potrval až do jara.
Brzy se sílo a rok byl úrodný.
Dne 23 září vypukl požár u Fraut. Kříže čp.6 který povstal tím že jeho syn Stanislav rozdělal si oheň v chrastu který byl u samé stodoly kdež byly dřevěné zahrádky oheň vnikl do stodoly a shořela celá úroda svezená a nevymlacená. Oheň přenesl se přes cestu na stavení jos. Chodory čp. 10 které bylo zčásti stramy dřevěné a došky které také celé vyhořelo rovněž i stavení čp. 45 které patřilo Fraut. Horymu úplně vyhořelo.
Ten den byla veliká mlha že sotva na 30 kroků bylo vidět a skoro-všichni občané ten den byli mimo obec.

Předseda M.N.V. Valeš telefonicky zalarmoval všechny okolní hasičské sbory, a tak byl oheň brzy obmezen že se dále nešířil. Silně byly ohroženy čj. 13, 17, a č. 1. které byly včasným zákrokem Dožické motorové stříkačky uchráněny.
Obec koupila od vyhořelého Josefa Chodory holé zdivo ze stodoly a chléva a stavební parcelu za 20.000 K.
V listopadu byla vozborená pastuška a tašky, cihly a krov byl použito na nový kroy a na zdivo koupené od Josefa Chodory. Josef Chodora se ženou šli do obecního domku v č. 21. které jim obec prozatímně poskytla k obývání.
V listopadu byla v obci komise z okres. N.V. na zamýšlenou kanalisaci obce.
17. listopadu byla založena organisace žen.
Rok byl velmi suchý vzláště pak posimek jařině se oralo a bylo některí hospodáři neměli ve studnách vodu a vozili ji pro dobytek z potoka. Bylo mnoho mýtí léčilo se jedem avšak velký účinek to nemělo přes zimu pak zničili všechny jetele.
2. března se podpisovaly smlouvy o dodávkách kontigentu pro r. 1949 každý hospodář měl svoji smlouvu kterou musel podepsat.
Předpis mléka byl 46.355 litrů pro celou obec.

Rok 1950.

8. února byla provedena klasifikace krav a která kráva dostala III. měla býti s chovu vyřazena. 15. března byl zde tajemník ze Sedliště Zahradník zdělil že je snížena sadba brambor z původních 22q na 1 hektar na 20q na 1 ha, a rozdíl 2q se odevzdá do Hospodářského družstva.

21. března byla postavena nová zběrna na mléko na Žemanově sadě zběrna je dřevěná obložena prkny. Všichni občané dělali na této zběrně zdarma.

1. dubna byly odvezeny samovary na obilí Vdelava Kotěšovce a Josefa Mareška do Líškova na faru kde byly prozatímně uskladněny.

18. dubna byla v Měříně komise na kanalisaci obce a schválila ji provést v roce 1950, a více dne 27. června se začala kopat kanalisace práce byla úkolová a proplacena byla Státní pokladnou v listopadu a prosinci byla kanalisace ukončena. Vlastní zásluhu v to měl předseda M.N.V. Frant. Valeš.

V prosinci se nově upravovala hluboká cesta ze vsi na silnici která byla úzká a hluboká byla rozšířena zatím účelem povolil do této cesty Josef Mareška 2 z část svého pole. Cesta byla více jak 1 m rozšířena.

Všechen zbylý material z vykopávky kanalisace se kam odvezl a celá cesta byla velkým kamenem položena a zaštěrkována.

Jan Líček čp. 14 postavil nové obytné stavení protože staré stavení bylo k obývání nespůsobilé. Cihly k této stavbě měl z bouračky z pozůstalosti které si musel nechat přivézt. Tou čas nebyly cihly vůbec ke koupení.

5. června již začala sečení za pěkného počasí bylo sena hojnost

11. července začaly žně a sice dělala celá obec společně byla rozdělena na několik skupin.

1 skupina Mareška Josef koně, Marešková Marie, Lada Ladová a Skala Václav č. 24.

2. skupina: Toufar Jan koně, Toufarova Marie, Skala Václav č. 9 Marie Skalová, Beneš Josef, Benešová Marie, Hlodora Jos. Hlodorová Marie, Tokurka Josef Tokurková Marie.

3. Skupina: Tafat Václav koně, Tafatová Marie, Líček Jan Líčková Marie, Jelínek Jan, Jelínková Marie, Beťáková

4. Kotěšovec Václav koně, Kotěšovcová Anna, Hrý František, Hrá Regina, Skala Jaroslav Skalová Božena,

5. Skupina: Žeman Václav koně Žemanova Ludmila, Hrý Josef Hrá Anna, Valeš František, Valešova Anna Kříž Frant. Křížová Anna.

28. ~~června~~ srpna bylo již vše posečeno bylo pěkné počasí vše bylo brzo uděláno než celé ani nepršelo.

23. srpna byl v Měříně řečník Komorous z Blovic aby se provedl společný oves obilí k tomu však již nedošlo každý vsával sám.

24. srpna dávaly se slouhy z Heřčína na Dožice a dál spojení elektrické energie s jihočeským vrazem.

30 srpna chodili z O.N.V. po obilí kdo by chtěl ještě dáti obilí mimo kontigent a dostali 17 q obilí mimo kontigent.

Rok 1951.

Rok 1951 byl celkem rok úrodný bez jakýchkoli vzlášťních výkyvů. Žňové práce se již nepřovádělý společně bylo od nich opuštěno nebodž mnoha občanům se to nezamlouvalo tak si každý hospodář provádel žně sám na svém pozemku.

Rok 1952

4. ledna byl do Heřčína přidělen tajemník Komanec truhlář ze Zahrádky který měl na starosti kontrolovat dodávky pro stát neboli kontigenty.

5. června byly zdejší ženy se podívat na J. Z. D. v Slavonicích, Benešova, Valešová Helena Skalová a Hová Anna.

V Říjnu se již začal vypínat elektrický proud takže jme byli často bez světla.

Rok 1953.

Rok 1953 byl rokem velice chmurný neb byla provedena úprava peněz nejvíce s tím byli postiženi staří lidé kteří pro své stáří měli ušetřeno něco peněz a tak přišli o vše a jinak již si pro stáří nemohli nic vydělat.

Za 50 Korun se dostala 1 Koruna.

Z uložených peněz v bance se za 50 Korun dostalo 3 Koruny.

Kontigenty v roce 1953.

čp.	pšenice	žito	oves	ječmen	hrách	mléko litrů	maso q	vepř	seno	slunečnice	brambory
1	240	1110	219	130	40	2370	495	290	240	205	3830
2	1275	4060	1330	575	-	7080	1375	930	620	640	13685
3	405	1870	375	220	60	3850	795	470	390	340	6700
4	1760	4820	1130	680		6930	1290	950	620	630	15300
5	1630	4470	1055	630		7160	1340	980	655	580	14200
6	365	1680	335	195	55	3660	755	445	365	310	5815
8	250	1165	235	135	40	2430	505	295	215	240	4035
9	130	760	105	65	-	1700	380	190	140	180	2330
11	280	1280	250	150	40	2500	525	305	230	250	4430
12	330	1540	315	180	50	3340	695	405	335	280	5350
13	160	970	140	80	-	1720	380	190	180	180	2900
14	295	1350	270	160	45	2450	505	300	245	250	4090
17	420	1920	385	225	65	3930	815	480	390	350	6070
19	410	1900	380	220	65	3885	815	470	410	350	6580
20	60	360	55	20	-	1070	220	115	110	105	1050
22	235	1080	215	130	35	2560	530	310	255	200	3750
23	200	920	190	110	30	2080	435	250	210	170	3210
24	325	1500	295	175	50	3160	660	380	315	275	5190
	8770	32755	6979	4090	575	61895	12515	7755	5925	5530	109175

Vše je počítáno v kilogramech.

Vejce: celá obec dala 25.980 kusů.

Rok 1955.

Místní Národní Výbor dostal poukaz od Okresního Národního Výboru v Blovicích 30.000 Korun na obnovení rybníčku na návsi. Poněvadž přišli peníze až před samými žněmi, nemohla se již oprava provádět neb byly toho roku žně značně zdržené a také z obavy že by se z rybníka voda musela pustit a kdyby vznikl oheň nebyla by žádná voda na hašení, tak opravy rybníka sešlo a peníze 30.000 zl odřeklo.

Rok byl velice mokrý sena se nemohli usušit a ve sních to bylo ještě horší přišlo skoro každý den. Obilí jak jeu dost málo vschlo již se vozilo do stodol.

Motocikly a pračky.

V Skřečíně jsou 3 motocikli a sice Václav Kolešovec č.5 Fraut. Valeš č.8 Josef Tokurka č.11.

Elektických praček je v obci 10. Kotěšovcová č.5 Hova Hanna č.23. Valešová A č.8 Hová Rezina č.13 Tokurkova Marie č.11. Skalová Božena č.22 Žemanova Ludmila č.19. Jelínková Marie č.17, Skalová Marie č.9. Líšková Marie č.14. Tak se hospodyně zbavily největší dřiny, která byla tak namahavá.

Vzdělání mladých.

V také za zmínku stojí jak naše mládež ve školském vyšším vzdělaní pokračuje v naší obci. Václav Beneš studuje na hospodářské škole v Klatovech, Josef Kotěšovec na lesnické škole v Písku. Věra Valešova na 2 ročním obchodní škole Anna Boubínová studuje na Gymnasium v Nepomuku Jaroslava Skalová z č.22 studovala na hospodářské škole v Sušici dnes zaměstnána jako účetní v J Z D. Třebčice.

Marie Skalová z čp.22 studovala na hospodářské škole v Klatovech. Josef Hový z čp.23 studuje na 4leté škole průmyslové v Plzni. Ladislav Hový z čp.23 studuje na Obchodní akademii. Růžena Skalová z čp.24 studuje na Gymnasium v Nepomuku.

Z dřívějších let studenti z naší obce kteří dnes již jsou v slušném zaměstnání: Jaroslav Skala z čp.9 zaměstnán ve Státní bance v Sušici. Václav Skala čp.9 jako účetní Zemědělský stavební závody v Plzni. Josef Hový z čp.17 jako účetní v papírně v Plzni. Tolik jsem napsal o studujících z naší obce takže naše obec má hodně školsky vzdělaných lidí. Vzdělaní mladých.

V červnu začal jezdit na silnici nádraží Nepomuk – Dožice velký horský autobus stanice byla v hostinci na Hrajance, co tu bylo radosti od všeho občanstva že jsme konečně dostali autobus nebrodí jme vzdálení od nádraží. Nepomuk 10 km. Autobus.

Dne 28. prosince zemřel Josef Chodora bydlel v obecním domku čp.21 po vyložení jeho vlastnilo domku čp 10 se svou ženou Marií Chodorovou. Zemřelí.

Rok 1956

Až do 6 února bylo bez sněhu pak po 6 únoru napadl sníh a ubodili velké mrazy, teploměr stále ukazoval 25° pod nulou a 10. až 12 února bylo 35° mrazu. Hnolo stromoví ovocného úplně zmrzlo takže nebylo ovoce žádné. Vlaky jezdili s velkým spozdění taktéž Autobus měval velké spozdění, vodovody zamrzali a byla obava že mnoho brambor v krechtách zmrzne. Mrazy potrvali až do konce února stále 25°—30°. Na začátku března na 3 dny mrazi polevili a byl silný vítr jako smrť všechen sníh roztál ale zůstalo úplně zamrznuto a mrzlo znovu až do konce března.

Dne 9. března likvidovali (zjišťovali) se nedodávky všeho druhu obilí a masa z roku 1955 které mají býti splněny do června tohoto roku. Nesplněné dodávky masa a obilí byli přepočítány v peněžích a kdo to nemohl splniti v mase nebo obilí mohl to zaplatiti v penězích. Taktéž i kdo nemá zaplaceno Národní pojištění za dřívější léta by to do konce roku zaplatil. Přítomen byl Chodora z Třebíče a ještě jeden úředník z Okr. Národního výboru z Blovic.

Dne 16. března bylo založeno Jednotné Zemědělské Družstvo neboli J. Z. D. Založení byl přítomen Hildebraut a Chodora (Adam) se Zahrádky jako zástupci Okr. Národního výboru.

Chodili po vsi přesvědčovali občany o výhodách společného hospodaření. Přihlásili se občané
1 Josef Beneš čp 1, 2. Skala Jaroslav čp 22, Hareška Josef č 2
Papat Václav čp 4. Vales František čp 8, Lada Josef čp 20,
Běšťák Vojtěch čp 12, Kříž František čp 6, Zemanová Ludmila
čp 19, Skala Václav čp 24, Chodora Josef čp 21.

Dne 21 března byla veřejná schuze na Harjáuci kde jim bylo vysvětlena o úkolech družstva a aby se ještě přihlásili kdo chce do JZD vstoupit.

1. dubna přestali jsme míti doručovací poštovní úřad Dožice a byli jsme přiděleni na poštovní úřad do Třebíče. U Dožického poštovního úřadu byli jsme přes 50 roků.

Dne 18. dubna bylo nám sděleno po úpravě půdy pro JZD co soukromě hospodařícím hospodářům bylo vzato a co jim bylo přiděleno. Bylo mnoho nespokojenosti s přidělenou jim půdou přidělenou půdu nechtěli převzíti a také ji neobdělávali a tak leželo kolem 30 ha půdy ladem v naší obci.

26. dubna JZD svádělo dobytek svých členů do společných stájů. Všemi krávy dány do stáje Václava Papata č 4.
Papatué krávy do stáje Josefa Beneše čp. 1 koně dány do stáje Ludmily Zemanové čp 19 a drobnější hovězí dobytek do stáje Fr. Kříže č 6. a Jaroslava Skali č 22.
Skala Václav č 24. hostinský a Hareška Josef č 2 dobytek nesváděli do společných stájů a z JZD vystoupili.

j. Z. D. postavilo novou drůbežárnu za vsí k Dožičům
obradilo ji drátěným plotem a zasadilo 200 kusů
kuřat.

V listopadu převezl Josef Mareška ze stanice motorovou
stříkačku přenosnou pro zdejší hoziěský sbor při
posledním shromáždění se sledalo že má určité závady
které mají býti opraveny.

Vepřové maso se prodávalo u řezníka v krámu
1 kg za 28 – 30 korun hovězí se prodávalo
1 kg za 25 korun.

Na jatky do Nepomuka se dodávalo za 100 kg
živé váhy po 5% srážce 6 korun za 1 kg živé váhy.
vepřového masa. Když bylo prase těžký přes 100 kg
platilo se více a pod 100 kg platilo se méně.
Sv byla cena kontingentní. Kdo prodal prase nad
kontingent neboli tak zvaný státní nákup tak
dostal až 16 Kčs 50 haléřů za 1 kg živé váhy.

Stav dobytka v roce 1956 byl následující:

koně – –	10 kusů
skot užitkový	118 kusů
vepři – –	112 kusů
ovce – –	27 kusů.

V roce 1956 postavilo J. Z. D. novou drubežárnu a
opravilo krávín v čp. 4 dále adaptovali v čp. 4 vepřín
z bývalé kůlny a koupilo 2 boudy na prasnice
zařídilo vělník vedle drubežárny.

rok 1957

Pan Augustin Moravec kronikář z Lečovic dal mi
k opsání výpis panství Zelenohorského ke kterému naše
obec Merčín též patřila. Výpis byl pořízen Václavem
Hatajem Oslavským z Chejlavy.

Pramen: Dílčí soudní Zelenohorské z roku 1560 – 1564. Podle
originálu v Černínském archivu Jindřichově Hradci, který
panství J. E. hrabě Czernin daroval arcivévodovi Ferdinan-
dovi d'Este roku 1914 jakožto majiteli panství Konopišťského.
II. díl Vilímek ze Šternberka dílu druhého panství
Zelené Hory. Toto k dílu druhému panství Zelno-
horského poplácano:– – –

„Ves Lečovice: lidí osedlých dvanáct, suma platu ročního
osum a půl kopy, ovsa deset kbelců, máku deset
mírek, slepic dvacet, vajec osum kop dvacet kusů,
ječmene deset kbelců, žita deset kbelců.

„Tyto lesy zejména k tomuto dílu kladu i s mejtmi,
kterých travami užívají a z nich plat jednou v rok
platí:

Les Hlavy: ten leží nad Sedlištěm až po silnici nad
Luštovem.

Les Střední: ten leží za Třečím až k Berdečkovu (Ležkovu)
jest k stavení i na šindel dobrý mýtin v něm
není.

Les Háj: za Berdečkovem od Dožic ležící – –

Les Javůrovka: (Lečovský Hájek) a leží až do rybníků
Dožičských.

Les Hájek: nad Moželicí – – –

Les Černý háj: ten leží v Želvicí – –

Ty všecky lesy a háje i slymiž mejtinami a lukami
což z nich na trávy sbíhá, všecky celé, jakž k té
straně a k tomuto dílu druhému náležejí, v týchž
mezích a hranicích, kdež dobíhají a sami v sobě
jsou i také tak, jakž jsme jich před rozdíly i také
za neboštíka otce našeho milého užívali. Take tak
je k tomuto dílu druhému pokládám.

Pepř platí: pastuchové při času sv. Martina ze dvou
vesnic z Lečovic a Mohelnic po jedné libře,
když pastýře mají, tedy dvě libře.

Sito protokové také k tomuto dílu druhému:

Potok nad Zahrádkou Bechanický.
Potok z Bezdíkova: Bylé.
Potok nad Lečovicemi od Javorovky: jde až do
rybníku lečovského a otud až do Vrčíně rybníku
opatského.

Tito rybníci k tomu plodoví a pustí:

I tem nad Tojici plodoví rybníček na Tojických dratách.
I tem pod Velkým rybníkem Myslivským jeden.
I tem pod Tojici pustý rybníček jeden.
I tem pod Mohelnicí pustý jeden.
I tem pod Studrým pustý jeden u sv. Vojtěcha pod mostem.

K tomuto 2. dílu přináleželi: městečko Blovice
ves Klášter, ves Srbí, ves Vrčíň, ves Sedliště, ves
Zahrádka, ves Lečovice, ves Měrčína ves Bezdíkov,
ves Štmelíny, ves Mohelnice, ves Tojice, ves Dvorec,
ves Štěbčice, ves Želvice, ves Bezdíkovec, ves Žáloří,
ves Kozlovice, ves Kramolína, ves Manovičky, ves Klumy.

Mlejny: Kohúv v Lečovicích.
Suchomelův pod Bezdíkovem
Pod Mohelnicí.
Pod Skramolínem (Horý Dvůr)
U Tojičky (Hyndrák.)
Želvický (Jungrův.)

Ves pustá Měrčína dvůr pustý Želvický dvůr pustý Vrčínský

Rybníčky: Myslivský -- - násada kaprů - - 30 kop
Klášterský " " 40 kop
Lečovský " " 40 kop
Želvický " " 40 kop
Manovský " " 23 kop
Trsynský v Zahrádce " " 15 kop.

Tyto výjimky se ke všem dílům mezi námi bratrmi
ze Šternberka pokládají:

I tem napřed lidu: Jak budou zde sedlští, na
kterých gruntích ti aby tu zůstali a byli-li by
kteří kam jinam z týchž gruntov sběhli což kterému
dílu náleželi. kde jsou zrozeni.

Avšak osadili-li by se kdo na téměž panství Želeno-
horském nebo Konopišťském, který a na jiný díl
se dostal nežli tu, kde je zrozen, ten by tu přídce
zůstal a spravedlnosti jich aby se jim propouštěly
gruntovní aneb purkrechtní i také sirotčí, byli-li
by jaké aby vydávány a propouštěny byly etc.

Na potvrzení pak a upevnění těchto dílův našich
podlé těchto cedulí dílčích statkův a dílův po
neboštíkovi dobré paměti panu Adamovi ze Šternberka
panu a otci našem milém na nás připadlo:

já z počátku psaný Vilém ze Šternberka jakožto
nejstarší bratr pečeť svou vlastní k těmto cedulím
dílčím a našim dílům otcovským a bratrským
dal sem přitisknouti dobrovolně a pro širší toho
jistotu, pevnost a budoucí paměť připrosil jsem
urozeného a statečného rytíře pana Jana Jeníška
z Újezda a na Svrčově a urozeného pána Tristrama
Předenici z Předenic a na Dešenicích a pana Jana Hlasa
z Kamenice, že sou také pečeti své k pečeti mé k
těmto cedulím dílčím a našim bratrským dílům
přitisknouti dali sobě bez škody, jež jsou psány
a dány léta a dne napřed psaného.
Tolik z výpisu Želenohorského z roku 1560-1564
který mě byl půjčen p. Augustinem Moravcem z
Lečovic, zároveň chci požádati p. Václava Hatajc
aby nám pro obec Měrčín opatřil výpisy ze zemských
desek týkající se naší obce.

Dne 17. května t. roku byli volby do obcí, okresu a
kraje. Do okres. národního výboru byl zvolen Komanec
ze Zahrádky, a do Krajského N. V. Antonín Bárta
ze Zahrádky. Do M. Národního Výboru byli zvoleni
čtyři členové J. Z. D. a pět členů ze soukromě hospod.
-dařících občanů. Dalo to mnoho práce a času
než byla kandidátka sestavena neboť všichni navr-
hovaní se vzpírali přijmouti funkci v Místním Národ-
ním výboru. Od 17. května po volbách do Místního
Národního Výboru až do října nemohli jsme předsedu
až konečně zvolen byl Josef Hrdý čp. 23. Hrbol po
celou tu dobu žádný občan nechtěl být zvolen předsedou.

V srpnu žňovalo se rolník Václav Kotěšovec z Měrčína
čp. 5 který obhospodařoval 15 haktarů půdy v Měrčíně
a svoje hospodářství dal státu i s dobytkem a
celou úrodou a dobrovolně odešel. Měl 2 koně, 4 krávy
3 jalovice které vše převzala J. Z. D. Měrčín i s úrodou.
Obilí bylo dlouho na polích neposečeno až v září byl přive-
zen kombajn a obilí za pomoci všech občanů bylo
sklizeno a do výkupního skladu odvezeno ve prospěch
J. Z. D. Měrčín v obnosu: 2339 K 78 Haléřů.
15. srpna podepsali všichni zbývající občané samostatně
hospodařící přihlášky do Jednotného Zemědělského
Družstva v Měrčíně a zároveň dal přihlášku i Bohuslav
Hetvůl z pily z Dožic a byl přijat za člena takže je
v J. Z. D. Měrčín celá obec.
Dne 2 prosince 1957 se svádělo dobytek do společných
stájí. Dobytek byl vážen a odhadován na cenu.
Každý si ponechal 1 krávu pro sebe tak zvanou
zakoupenku a případlo dle stanov každému 50 arů
půdy pro sebe a krávu kterou držel. Protože bylo
málo místa byly všechny stáje obsazeny dobytkem.
Krmné dávky byly rozvrženy na každý kus dané
do J. Z. D. se dalo 800 kg sena 1000 kg slámy na
6 měsíců t. j. do zeleného kamení. 400 kg řepy a
130 kg ovsa z 1 haktaru orné půdy a 500 kg brambor
Dále pak obilí pro setí a brambory sázení:
Pšenice 18%, žita 16%, ovsa 24%, brambor 24%, jetel 18%
z veškeré orné půdy. Mimo toho každý si musel
splnit svůj předepsaný kontingent pro stát splnit sám.
Dobytek chovaný nad plán se prodával volně s
připlatkem 2 Kč 50 haléřů za 1 kg živé váhy.

Volný dobytek převzala družstvo a zároveň jej
proplatilo.
Ostatní dobytek daný do družstva v obnosu 158.000
bude postupně během let proplácen.
Dne 13. listopadu zemřel president Antonín Zápotocký
a 18 " měl pan president pohřeb byly vyvěšeny
smuteční prápory.
Stav dobytka dne 31. prosince 1957.

10 kusů	koně
122 "	skotu – z toho 41 kusů krav
119 "	prasat – " 14 prasnic
28 "	ovcí.

Dosažena hodnota P.J. v roce 1957 v penězích Kč. 17.
v naturáliích " 8.74
počet odpracovaných P.J. 7.208.32.

Rok 1958.

V únoru byla dokončena adaptace stáje v čp 5. kam
bylo společně ustájeno 28 kusů skotu.
19. ledna byl přivezen nový traktor značky Zetor 25
a provedena zkušební jízda a nebylo shledáno závad.
18. února koupeny 2 nové valníky za traktor které jsou
přiklapěcí.
1. a 2. března Svaz mládeže sehrál divadelní hru Ženský
zákon s velmi dobrým úspěchem za velké účasti obecenstva.
9. března opakovali opět tuto hru „Ženský zákon" v Dožicích
a 16. března ve Vísce vždy za velké účasti obecenstva.
Noví družstevníci kteří přistoupli v roce 1957 do J.Z.D
splní v roce 1958 polovinu své dodávky z roku 1957 na kontingent
J.Z.D.

Senoseč započala v polovině června a pro špatné počasí
skončena opožděně. Seno sklizeno všechno. Pro neustále déšť
opozdili se i ozimé práce a obtavy zůstaly z poloviny nesklizení
a byly vypaseny.
Úroda byla v celku dobrá až na brambory kterých bylo
málo
29. srpna zemřel František Nový z Míčína čp 13 který
pracoval ve žňový práci až do úplného ukončení svého
života ve věku 63 roků.

Kontingent v roce 1958 hlavních výrobků

druh dodávky	předpis	splněno:
maso hovězí	9707 kg	13253 kg
maso vepřové	3711 kg	10081 kg
mléko	39.684 litrů	50.776 litrů
zrniny celkem	22677 kg	23 877 kg
vejce	11.095 kusů	29.367 kusů

Hrubá dosažená produkce v J.Z.D za rok 1958 včetně
přidružení výroby, prací, a služeb jakož i přírůstku
investic vlastními silami pořízených čl. činila 668.000 Kč.
Výměra půdy zemědělské v J.Z.D činila celkem 153·37 ha
z toho orná půda 98·54 ha
Zahrnuty: 8·96 ha
z toho orná půda 5·28 ha
počet zemědělských čl. závodů združených v J.Z.D 18
počet členů 33
Dosažení výsledku na 1 P.J. v penězích bylo 14 Kč
v naturáliích 6·59
odpracováno v roce 1958 14.092·71 P.J.

Stav zvířectva v J.Z.D k 31. prosinci 1958.

skot	105 kusů	— z toho 44 kusů krav.
prasat	92 kusů	— z toho 14 " prasnic
koní	7 kusů	
slepic	255 "	— 255 nosnic

Rok 1959

Počátkem února byla provedena výroční členská schůze J.Z.D. S dosaženými výsledky hospodaření seznámeni všichni družstevníci a po projednání roční správy jednotlivých funkcionářů J.Z.D byla společná večeře a společná zábava. Přítomni byli též zástupci O.N.V z Slovic.

Dne 1. března započato s výkopem základů pro novostavbu porodny prasnic a vepřína na 20 kusů prasnic a 120 kusů vepřů. Celkový rozpočet nákladů činí 249.000.

V důsledku příznivého počasí započato dříve se senožečí a seno včas a v dobré jakosti sklizeno.

26. května byl zájezd členů J.Z.D do jižních Čech prohlédli jsme Státní hřebčínec v Písku státní zámek Hluboká a jezero Lipno kde je Elektrárna pod hladinou 180 metrů hluboko, bylo pěkné počasí zájezd se vydařil.

Odznakem mateřství III. stupně byla vyznamenána Kateřina Benešová a Anna Křížová za odchování dětí.

Narození: 3/ Josef Vokurka syn Josefa Vokurky a Jany rodem Toufarové čp. 11

27/12 Dana Krejčová dcera Miroslav Krejčí a Růženy rodem Skalové čp. 24

Hrubá tržba J.Z.D v roce 1959 činila 636.424 Kč

Kontingent v roce 1959 hlavních výrobků.

druh dodávky	předpis	splněno
zvířata celkem:	224.08 q	367.00 q
mas. hovězí	140.55 q	110.00
mas. vepřové	94.29 "	45.91
mléko	42.014 litrů	56.842 litrů
vejce	11.403 kusy	11.920 kusů
brambory	685.48 q	680. q

Celkem odpracováno 14.993 Pracovních jednotek

záloha byla proplácena 7 Kč měsíčně a dobírka byla jenom 4 Kč tak že na 1 P.j. bylo celkem vyplaceno 11 Kč. Naturálie na 1 P.j. jsou 4 Kč 79 haléřů.

Lidé byli nespokojeni s malou dobírkou.

Stav dobytka k 31. prosinci 1959.

skot	113 kusů	z toho 44 dojnic
prasata	108 "	z toho 14 prasnic
koní	7	— —
slepic	252	z toho 2 kohouti.

Rok 1960

11. ledna zemřel Josef Mareška z Měřína čp. 2 v Plzeňské nemocnici ve věku 43 roků usiloval o rozvod s jeho manželkou Marií rozenou Netušilovou z Vísky, rozvod okresním soudem v Slovicích nebyl povolen. Zůstali po něm 4 nezletilé dítky. Ladislav, Josef, Eva a Marie Eva a Marie jsou dvojčata.

V květnu byla provedena Generální inventarisace v J Z D
všech strojů, zařízení a budov.
28 června konal se zájezd J Z D na staré památní hrady
Žebrák, Točník, Křivoklád, pak jsme navštívili Lidice, a Prahu.
7. září byla schůze J Z D ohledně sloučení družstev v
jednu celek a sice Měrčín, Ližkov, Žakrádka a pr delší
debatě bylo ustanoveno že se sloučí avšak pr schůzi
byli různé náhledy že je do Ližkova špatná cesta, nebotí
v Ližkově mělo býti středisko a zároveň někteří členové
namítali že je v Ližkově špatná pracovní morálka,
a začalo se projednávat sloučení Měrčín, Lečovice Ližkov.
k čemuž také došlo a bylo společně se všech tří družstev
při schůzi konání v Lečovicích odhlasováno a provedeno.
Bylo mnoho schůzí porad i náhledů i hodně odpůrců
proti sloučení.

V září se začala stavět odchovna mladého dobytka
na 40 kusů telat v čp. 5 Na tom místě byl chlév na prasata
a soukromá drůbežárna. Celkový rozpočet nákladů
činí: 42.313·50.
Zároveň byla vykopána studna a pořízen vodovod
do porodny prasat Hrubý rozpočet nákladů 17.440·58
Cesta k porodně až na dolejší cestu rozpočet 64.723 Kč
Příznivé počasí umožnilo za ucha vybrat brambory.
a sklidit otavy.

Dobíralo se na 1 S.j. v roce 1960 14 Kč 50 haléřů
ku spokojenosti všech členů.

Narození: Vladimír Veselý syn Františka Veselého a Věry rodem Valešové z čp 8.

cena obilí pšenice za 100 kg - 135 Kč
" žito " " 140 "
" oves " " 85 "
" brambory " " 39 "

Stav dobytka v J Z D 31. 12. 1960

Skot celkem	117 kusů	z toho	42 krav
vepřů	116 "	"	16 prasnic
slepic	296		
koní	5 kusů		
býků	1 "		
včelstev	10 úlů		

celková cena 413.581 Kč.

Stav investičních zápůjček dobytka do J Z D koncem roku 1960

Beneš Josef čp 1	3.242·26 Kč
Marešková Marie č.2	19.056·95 "
Soupar Jan čp 3	12.596·20 "
Tajat Václav čp 4	17.155·60 "
Kříž František čp 6	9.420·- "
Vališ František čp 8	7.013·60 "
Skala Václav čp 9	5.701·70 "
Vokurka Josef čp. 11	6.035·50 "
Bešťáková Anna čp 12	7.786·10 "
Nová Regina čp 13	4.053·57 "
Ližek Jan čp 14	3.684·50 "
Jelínek Jan čp 17	9.332·18 "
Zemanová Lud. čp 19	11.136·90 "
Šáda Josef čp 20	2.035·90 "
Skala Jaroslav čp 22	9.311·80 "
Nová Anna čp 23	4.927·50 "
Skala Václav čp 24	7.783·50 "
Votušil Bohuslav Dožice	8.474·20 "
celkem	148.747·96 Kč.

Milý čtuváři.

Maje na zřeteli pravdy tyto nekonečně věčné, umínil si podati zde v malé ale skrovné kitici vše to co drahé a svaté jest každému uvědomu naší vesničky. Na konec přál bych si jen aby vždy našel se jeden z osedlých, který by se stejnou láskou a horlivostí zaznamenával ty nejdůležitější data ze současné doby.

Jest paměť lidská maličká Slova vkročil člověk se smavé a šťastné doby dětství na věk mužný již dále se ho život drsný a krutý, aby za krátko sklátil jej do hrobu tmavého.

Vzpomínky se nedědí člověk se drží, doufá, sbírá a na jednou je konec. Třicet, snad ještě padesát let dohořívá jeho svíčka ve vzpomínkách synů, a dcer v nichž už mají o svých dědečkách a babičkách představy větší nou z druhé ruky. Proto se lidská prozřetelnost postarala aby bylo paměti pomoženo zápisy. Proto zapisuj celoživotní snažení do kroniky.

Psáno na starodávné vsi
Měrčíně v záštitě mocného
Štědrýho.

Václav Skala č.č.9.
kronikář v letech
v letech 1922 – 1970

Východně od Vrčav zvedá se dosti strmá, modrotuá zvrauá v celku Štědrý v průměrné výši 500 m vyplňující základy svými celé úkraji mezi Vrčavy, Čeřovicemi, Liškovem Lhotkami a Sojcemi jsou vsi i Měrčín 580 m. Nad touto prvé se ještě v 165 m výši kuželi Štědrýho jehož temě žulové bylo svědkem důležitých událostí v kraji.

Pomístné jméno Měrčín lze etymologicky vyvoditi tak že jméno vzniklo přirlastovací příponou – ín z osobního jména Mirka. Před příponou – ín se kmenová slabika skracuje na příklad jíra, Kravín a j. V domění, že ve jménu Mirka vzniklo í stažením z ie povstalo jeho skrácením ě Měrčín.

V jihozápadních čeledích bývají mužská jména na – ín s oblibou v rodě středním: Měrčíno Myslíno, Nehodíno, Korčína a t. d.

Srovnej: Pomístná jména.

Držitelé Zelené Hory
ke které ves Měrčín povždy náležela:
Od nepaměti vladikové
od příchodu cisterciáků (polovina 12 století)
konvent kláštera, od vypálení kláštera pomocko Mikuláš z Husi a po něm Bohuslav ze Švamberka 1420–1425.

1425 – 1436	obec Zlatorská
1436 – 1455	Hynek Krušina ze Švamberka
1455 – 1464	Bohuslav ze Švamberka
1464 – 1476	Zdeněk ze Šternberka

1476 - 1479	Zdeslar ze Šternberka
1479 - 1492	– Jaroslar ze Šternberka
1492 - 1497	Jindřich ze Šternberka
1497 - 1509	Albrecht ze Šternberka
1509 1518	Ladislar ze Šternberka
– 1525	Jan ze Šternberka ½ Z. H.
1529	Albrecht ze Šternberka ½ Z. H.
1528 - 1536	Zdeněk Lev z Rozmitálu
1536 - 1560	Adam ze Šternberka
1560 - 1562	Vilím ze Šternberka část Z. H.
1560 - 1561	Zdeněk ze Šternberka část Z. H.
1561 - 1563	Jiří Kokořovec z Kokořova na Stallávci část Z. H.
1562 - 1563	Ladislar ze Šternberka část Z. H.
1563 - 1566	" " celou Z. H.
1566 1584	Kateřina ze Šternberka
1584 - 1625	Ondřej ze Šternberka část Z. H.
1584 - 1592	Jiří ze Šternberka část Z. H.
1584 1587	Ladislar ze Šternberka ½ Z. H.
1594 - 1613	" " ½ Z. H.
1614 - 1625	Štěpán Jiří ze Šternberka ½ Z. H.
1606 1623	Adam ze Šternberka ½ Z. H.
1624 - 1630	Václav Stan ze Šternberka ½ Z. H.
1630 - 1638	Jarosl. Bořita z Martinic ½ Z. H.
1630 - 1638	Fraut. Matěj ze Sternt. ½ Z. H.
1638 - 1648	" " " celou Z. H.
1648 - 1665	Ludmila Benigna ze Šternberka
1665 - 1708	Václav Vojtěch ze Šternberka
1708 - 1726	Fraut. Leopold ze Šternberka
1725 - 1736.	Adolf Berm. Martinic

1735 - 1784	Marie Dominika z Martinic
1784 - 1807	Fraut. de Paula Gundaker první kníže z Color. Mansfeldů.
1807 - 1822	Jeroným hrabě z Color. Mansfeldů.
1822 - 1852	Fraut. Paula kníže Color. Mansfeld.
1845 - 1898	Vilemína kněžna Auerspergů.
1898 - 1931	Engelbert Ferdi. Auersperg
1831	Karel a marie Starcovi.

Paušt úřednící Zelenohoří:

Mareš Lejka z Olbramovic	r. r. 1471	
Milota z Běšiň	r. 1473 - 1476	
Jan Štallavský z Doupova	1521 - 1526	hejtmanem
Adam Rausendorf z Plakvic	1529	purkrabím
Václav z Dobrovítova		
Zacharias Měsíček z Vějskova	1584	
Mikuláš Paur Nazburský z Nazburka		
Matěj Plánický	r. 1633 - 1630	regent pauství
Karel Plott z Kauřic		
Jan Žvatle z Tržbska		
Florián Grisperk z Grisperku.		
Daniel Fraut. Taborský z Hirschfeldu	1690	hejtman
Václav Pouperius		písař (učený)
Reinholt	1712	hejtman
Johan Fraut Haubt	1777	"
Josef Fraut Lidl	1762	"
Reinhold		"
Baltazar Rosenzweig	1798	zaubjič
Josef Wondrák	1810	direktor
Fraut Schmidinger	1811	direktor
Fraut. Suchánek	1811	justiciář

Josef Brosch	1820	direktor
Matěj Pohl		aktuár
Fraut Hausner		aktuar
Josef Korář		důchodní
Zebich		důchodní pr kovárství
Fraut. Staukovský		justiciár
Václav Esenther	1840	regent panství
Josef Brosch		hosp. rada
Krásný	1837	vrchní
Václav Rud	1838	vrchní
Ludvík Urban		vrchní
Jüngman	1840	ředitel lutí
Brosch (z rady)	1849	správce
Jindřich Berndorf	1840-1842	raolskjič
Leopold Měchura	1847	justiciar
Kolout	1848	důchodní
Josef Bauman	1850	důchodní
Václav Březina	1873	
Václav Lédl	1848	ředitel
Robert Hlkeil z Lovčic	1866	ředitel
Karel Dittrich	1873	zámecký důchodní
Karel King z Anglie	1889	ředitel
Fraut Reich	1912	lesmistr
Ing. Rudolf Hlása		zástupce lesmistra
Bohumil Doubek	1914	správce na zámku
Skokan	1917	správce
Leopold Fiala	1917	správce
Jan Kautenský		důchod. pokład. ředitelem
Fraut. Kopalecký	1929	důchodní.

Posloupnost známých farářů vrčenských.
jiných dosáhnout Měřidlští odvádělí.

1360 farář Otr z Vrčan (ze Středě do pražští svědr)
1362 farář Divíš z Domažlic
1363 " Otík z Měděnic
1386 " Jan farář z Mysleva
1573 farář kněz Lukáš později farář pražský
1584 farář Jan Chrisostomus Klatovský
1654 farář Blažej Ingn. Holický.
1654-1659 farář Sebest. Karel Král
1659-1670 farář Adam Ign. Nakrský
1671 1688 farář Jan Martin Loclovský
1688-1692 farář Matěj Jos. Nevšeta
1692-1704 farář Fraut. Vít Beck
1704-1719 farář Vojtěch Benešovský
1719-1723 farář Ben. Ferd. Müller
1723-1749 farář Jiří Vojt. Nebuška
1749-1763 farář Václav Karel Vráček
1763-1771 farář Antonín Josef Vráček
1771-1773 farář Jan Chris. Němec
1773-1804 farář Martin Vasak
1804-1826 farář Jos. Mik. Pačauda
1826-1834 farář Josef Fraut. Zeman
1834-1866 farář Jan Fraut. Volf.
1866-1880 " Václav Zelený
1880- farář Jan Topičovský
1908 farář Matěj Beran
děkan Karel Vondruška
1958 vikář Václav Hlaboucl bisk. notář

Kdy vznikla ves Měrčín nelze dnes přesně stanoviti
Poloha její však ukazuje že je prastarého původu
jsa položená na staré obchodní cestě zemské
vedoucí z Zlator přes Nepomuk Dožice ku Praze.
Život této osady byl stejný jako všech osad žijící
na klášterním zboží a zaříznicím na klášteru
který stavěn v polovině 13. století do kouce.
Kolik osad a které vše vzniklý současně s posta-
vením kláštera nemůžeme s určitostí říci avšak
lze se domnívati že pokud již nestály vzi při
starých zemských cestách obchodních byly tyto
v brzku zakládány.
Léta přicházela. Střídaly se doby dobré i zlé.
Lid zažil 1168 počátkem dubna veliký mor náhlý
který trval až do konce listopadu. Dne 24 června
1186 bylo zatmění slunce potom náhlý mor kterémuž
nemalou příčinu velmi měkká a teplá zima. Nebo
hned z počátku roku tak teplí a jasní byli časové
že měsíce ledna stromoví a štěpí květti počalo
a měsíce února byla jablka již tak hrubá jako
prostřední vlašský ořech. Také obilí časně kvetlo
A že natě žádný mráz ani zima nepřišla byl ten
rok na úrody zemské hojný a měsíci mají byla
žeň. Roku 1252 bylo tak parné léto že se dala vařit
vejce v písku a na den 7 bratří 1252 kroupy tak
velké a neslýchané spadly a ty na obilí, lidech
stromoví i na dobytku škody velké nadělaly.
V létech 1363 a 1364 řádil krutý mor při čemž prý
zemřelo tolik lidí že nemohli být ani řádně
pohřbeni.

Bylo by velmi zajímavé zjistiti z bohatých archivalií
kláštera Panny Marie v Plasku přesný rozsah obce
nejména počet a jména vsedlých které v roce 1667
podlehlo veliké zatmění slunce po kterém následovala
veliká dralota a hlad. Dohady o osudech předků
nutí nás říci, jako roku 1304 kdy pro suché jaro
nevzešlo žádné obilí takže byla veliká bída. Stejně
tak r. 1307 kdy bylo vše vedrem spáleno a pří-
štího roku nepršelo od května do prosince.
Vsedlí měrčínští viděli r. 1316 v straně půlnoční
kometu od sv. Ondreje až do sv. Matěje a r. 1346
zažily přílet kobylek, které sežraly obilí, sen
i vrbu takže následoval mor. K tomu všemu tomu
přišla r. 1373 velká voda a k dovršení vůle zla
začal druhý den po jménu Ježíš r. 1380 řádit
krutý mor v celém kraji nepomuckém kdy denně
zemřelo až 30 lidí, jak zapsal za opata Gerlacha
mnich Gozwin, neboť v klášteře samotném
zemřelo od sv. Petra a Pavla do narození Panny
Marie 43 mnichů a 13 konvršů, jak uvedeno
v graduálu pomnělo kláštera. A tak osada vídala
své visitatory klášterní s opatem v čele několikrát
do roka a její laická pomoc byla vítána ve pěst
klášterních dvorech grangiích. Kdo nepracoval
na poli tu pomáhal stavět klášter pod Horou
Vždyť hrubá stavba sama trvala přes padesát
let. Po stavbě pak přikročeno k další výstavbě
dvorců a vsí a hlavně k vrodám hradebním.
V zenitu moci a slávy kláštera za krále Jana
Lucemburského měl 12 farních obcí,

Slovice, Habartice Kvasnovice Milič Myslivr
nepomuk Planice zbozov Zdeborčice Zdemyslice
Vrčeň a Žinkovy. a přes sto vesnic a dvorů:
Při faře Vrčeňské pak obce: Líčovice, Stínelíny
Měrčín, Sedliště, Srby, Tojec, Zahrádka, Liškov
dvůr Batov.

Jména opatů kláštera cisterciackého pod Zelenou Horou.

1144 Ivon
1180 Herman
1219 Burghardus
1219 Hartmuth
1240 Jindřich
1250 Bertold
1253 Berenger
1259 Henrikus
Gebhard
Habart
1295 Jan
1313 Jan
Ingebraudus
1329 Jindřich
1355 Eberhart
1358 Jindřich
1363 Heřman
1371 Jarloch
1396 Jindřich
1408 Gotfried
1412 Arnold
1419 Ondřej

Po vypálení kláštera 23 dubna 1420:
1446 Arnold
1463 Konrád
1472 Linhart Hávka
1481 Vavřinec
1519 Volfgang
1544 Matěj Polák
1556 Jan Milka
1562 Jan z Firmic
kněz Divíš
1568 kaplan Jan

1571 při visitaci klášter pod
Zelenou Horou stojí prázdný
opuštěný!

Avšak s náboženstvím šla i kolonisace kraje a tu lid domácí silně pocitoval. Velká část lidí byla původu za hvozdy šumavskými, byla jiné řeči a těm právě byly svěřovány důležité úkoly a měli vrchností postavení. A proto zničení kláštera, které 20 jarního měsíce dubna r. 1420 přikvapilo na klášter, bylo domácím lidem tak vítáno. Lid v něm spatřoval konec nadvlády germánské a očekával budoucnost s velikou nadějí.

Tou dobou přišly do kraje vojny, lidé se museli provdra zříci sklizně a doškové střechy jim shořeli nad hlavou. A potva se z lesů vrátili jako utrpící trosící tíže dávali dobromady svá obydlí a dobytek, přišlo r. 1425 opět tak veliké vedro, a tak suchý rok, že mnozí lidé a zvířata padala hladem a žízní, takže mnozí lidé sběhli a přidali se k houfům zbrojného lidu Žižkova, který několikráte tudy protáhl, a vždy vzal klášterní vzalo na své.

Roku 1439 trval 13 neděl mor, za pět let bylo zemětřesení a po něm za dva roky shořely vedrem celé lesy.

Ta sv. Merdarda r. 1450 přitáhl do kraje husitský král Jiří Poděbrad a donutil Zelenohorské k míru na Vštějně, a ležíc u Nepomuku dal na trest panství Zelenohorské popleniti, neboť její držitelé škodili odtud straně protivojé. Když Zdeněk ze Šternberka r. 1465 se spojil proti králi Jiřímu, syn jiřího kníže Jindřich poslán do kraje tohoto s vojskem, aby zamezil spojení se zemanstva okolního ke Zdeňkovi a docílil toho že mnozí se dali v jeho ochranu. Za to potom páleli od Zdeňka, který maje jeu Zelenou Horu usadil na ní všelijaký lid sebrany který vypadaje z pradu

jímal lidi a je všelijak mučil, jen aby z nich peníze na výplatu vydřel, takže i nejkrudšího mučili, až vyžebrali několik zlatých jim musel dát. Mnohé mučením ochromili že byli nestatečni do smrti aur některé i zmořili. Když to nějaký čas trvalo, činili království také tak. A tak mezi sebou hubili zemi sobou strau až v Plzeňsť málo která ves celá mohla nalezena býti. Ták na panství Zelenohorském spustlo mnoho vesnic. Avšak Zdeněk se vymlouval ze to činí za víru katolickou.

Rok 1473 nepršelo od sv. Jiří do sv. Bartoloměje r. 1483 řádil opět mor r. 1507 zase a až r. 1523 byla konečně veliká úroda všeho obilí. Roku 1540 následovalo však sucho, řeky vyschly, lesy se zapalovaly.

Roku 1531 drahota byla velika, že pamětníka nebylo Žito po 1 kopě a několika grošich českých, pšenice po 1 kopě 15 grošich ječmen po 47 grošich, hrách po 30 grošich vočtel a tak i jiné obilí.

Roku 1550 stála slepice jeden groš. Kopa vajec 2 a půl groše. Husa stala 4 groše české. Roku 1552 stálo tele 40 grošů českých

Stejně tak r. 1548, 1556, 1559 byla opět velká sucha a tak málo vody v řece že se chytaly ryby drukty.

Osudy obce Měrčína jsou sledovatelné od r. 1556 neboť byly těsně spjaty s osudy Zelené Hory.

V deskách zemských jest zmínka o této vsi Měrčíně v následujících letech: 1558 ves pustá Měrčín, 1560, 1562 1568, 1588, 1654 Ber. ruka 18/368

Další zápis o vsi Měrčíně jest v Dílčích cedulích Zelenohorských z r. 1560 po Květuši neděli 8. dubna.

✓ Při dělení Zelené Hory r. 1556 jmenuje se vsí pustou a jako takovou přivalečila ke II. dílu panství Zelenohorského, který držel Vilém ze Šternberka. Patřilo k němu městečko Blovice, ves Hlávter, Srbě, Vrčeň, Sedliště, Zahrádka, Lečovice, ves Měrčín: lidí osedlých 1 platu ročního 2 kopy 27 grošů. Bezděkovec, Smilíny, Mohelnice, Vojce Dvořec, Třebčice, Želvice, Bezděkov, Žaloží, Hozlovice Kramolín, Maňovičky, Chlumy.

Zápis říká: Ves Měrčín vrchní vsi se po novém ohni stavějí ale ještě na ně platové nejsou posazeni, než platí z pustých lánů za trávu 1½ kopy. Z tohoto ✓ zápisu poznáváme že ves skutečně po husitských dobách postavena leč do poloviny 16. století byla opět celá spustlem.

Roku 1563 tydne po Nanebevstoupení Páně velké krupobití zničilo úrodu. Na sv. Mardarda 1569 padaly kroupy tak velké jako husí vejce.

V těch těžkých dobách, jako předehra třicetileté tragedie, přišel úpad Pasovských, lidé opustili své příbytky a prchali do lor a lesů, zvláště když Plzeňští vykazovali, aby průchod Pasovských byl jim v čas ohněm oblášen a tak napovídali, že bude zle, tuze zle . . .

Divný byl podzim L. P. 1620 a dusivý smutek a tíživá předtucha ležela na lidu veškerém . . . a velmi málo jest známo, že v měsíci říjnu 7. byla svedena za humny Štědrýho bitva mezi ligistickým a stavovským vojskem u Dožic za našimi humny měrčínskými a že tu klonilo se vítězství ke stranám českým. Tehdy vojsko císařské táhlo přes Strakonice, Horažďovice na Nepomuk,

Této části velel Bugoy, který tak tvořil zadní voj Maximiliánovi, který tahl přes Blatnou, obě části se měly setkat na Zelené Hoře. Nikde se neutkali s odporem. Hž posádka hradu Zelené Hory se postavila na odpor, avšak vidoucce přesilu které by nevdolala hrad vzdala.
Pozdě spěchal na pomoc Zelené Hoře oddíl anglických žoldnéřů byl na cestě přepaden a rozprášen. V noci na to přinesli zvědové Bugoyovi zprávu táborič v Lnářích že se blíží české vojsko. Ten vyžádal si pomoc rychle od Maximiliána, aby mohl Anhaltovi odolat. Maximilián poslal mu na pomoc Tilího s 25 praporci jízdy. Než Bugoy nechtěl se přec odvážiti útoku Anhaltova v širém poli a hned ráno vyrazil za Maximiliánem. Opatrnost tato překazila zajisté jeho porážku. Anhalt, když zvěděl, že císařské vojsko je rozděleno, umínil si slabší armádu ligistickou přepadnout a zničit. Přišel však trochu pozdě a zastihl jen zadní voj Bugoyův na který také statečně udeřil. K bitvě došlo mezi obcemi Starý Smolivec a Radošice.
Tu táhne se nevysoký podlouhlý kopec, který dodnes zove se „Na stráži". Odtud pozorovalo staroské vojsko pohyb císařských. Údolí pod tímto kopcem jímž protéká potok zove se „Kražda". A zde bylo místo největšího boje. Pověst říká, že voda v rybníce pod vrchem byla všecka zbarvena krví. Z vyprávění Anny rod. Halové z Radošic, vdané na jaua Žu. Hataje 1783 do Novotníka č 10:

V bitvě té ztratil Bugoy přes 220 mužů a kojné vozů se spíží. Na cestě k Dožicům stojí nevysoký křížek, postavený zde na paměť této bitvy.
V lese Štědrém byl nedaleko Vrčeně zabit od vojáků farář z Budislavic, který se vracel z Nepomuka domů. Celá ves Budislavice byla vypálena. Císařské vojsko táhlo k Plzni cestou vypálilo Poříčí od těch dob se nazývá Spáleným Poříčím, a české vojsko netroufajíc si jej nepronásledovalo a táhlo ke svému hlavnímu stanu, k Rokycanům.
Takova je historie zapomenuté bitvy u Radošic, a přec mohla tato bitva mnoho znamenat v historii českého lidu. Místa tato opředl lid mnohou pověstí i bájí a staří lidé rádi povídají co o tom ve svém mládí slyšeli od svých dědů a pradědů.
Na podzim L. P. 1620 povstali sedláci kraje bechyňského, prácheňského a plzeňského. Velijaká berně a jiná břemena, svalována na bedra poddanských zplodila všeobecnou nechuť a nespokojenost poddaného lidu. Když se k tomu přidalo neustálé týrání, okupování a plenění lidu přátelského i nepřátel, venkovské obyvatelstvo přivedeno na okraj záhuby, bylo hnáno přímo do náruče zoufalství. Míra utrpení, trpělivosti lidu byla vyčerpána, loupežnými výpravami Marradase, pochody Mansfelda a tak sedláci povstali proti svým utlačovatelům. Každý se chopil zbraně jakou měl po ruce. Kdo neměl pušku nebo meč, ozbrojil se kosou, cepem, sekerou a krátkem času stálo ve zbrani 4.000 osob.

Císař nabízel sedlákům za pomoc:
1. osvobození z dosavadního poddanství
2. náhradu za vypálené statky.
3. dostatečnou ochranu proti žoldnéřům. Sedláci však nevěřili císaři a žádali totéž na komisařích stavů. Nyní byla nejvhodnější příležitost aby stavové ukázali skutkem zdali svobody, kterých se dovolavali proti císaři, měli nejen na jazyku, ale i na srdci. Stavové slíbili 1. bod, v dalších se povolovalo Sedláci byli těmito sliby uchlácholeni a mnozí se vrátili ke svým živnostem.
Počátkem června se sedláci rozdělili - nejspíš pro nedostatek potravin v několik menších houfců, kteří se oddali i loupežení. Tak se zvrhlo povstání sedláků na Prácheňsku, kteří se chopili zbraní, aby nabyly svobody a ochrany proti loupeživým žoldnéřům.
Třicetiletá válka:
Národ, který neměl na povstání účasti, zaplatil porážku nekonečným utrpením a porobou zcela podle slov, jimiž hřměl v sluch vítězného císaře kapucínský mnich kazatel páter Sabinus: Roztlučeš je prutem železným a jako nádobu hrnčířskou roztříštíš je." Lid nemohl ztihnouti větší neštěstí než dlouhá válka, nad níž hroznější u nás nikdy nebylo.
Poddaní zelenohorští poznali hrůzy 30 leté války doprava. Zelenohorsko bylo zaplaveno vojskem, které hubilo, ničilo, rabovalo stejně jako nepřítel. Tentokrát opět prchali sedláci do hloubi lesů, opět byli dábladuč obrání o dobytek a obilí.

Tentokrát opět se vyskytly pustá statky. Zámecký zápis říká: 1634 navrátily se všechny pagáže na panství a jsouce vesnice již dokonce pusty i do některých dvorů násilně se položily. Kde co zůstalo na obilí, dobytčích ovcích a hovězích, škody velké činí a již více než polovici jehňat letošních pobrali a sežrali... Ti soldati mausfeští dokonce dvorův a všeho jiného se ujali, klíče od všeho pobrali, a kde klíčův daných neměli, dvéře vysekali, nad to ani obilí co by se síti mělo nepropouštějí, nýbrž co sami chtějí, to mrcí a kvaltrem působí....
Za takového stavu věcí byly výsledky hospodaření hubené. Nebylo klidu ku práci, chalupy pustly, nebylo semene k setí, ani nářadí k orbě, nebylo dobytka ani píce, nebo člověk neměl sám pusta dožíti.
Roku 1637 přišel opět suchý a neúrodný rok k tomu.
Roku 1639 se přihnal valečný běs do Čech znovu.
Kraje našeho se dotkla těžce císařská armáda, která vydírala města i dědiny. Po ní přišli Švédové a dílo zkázy dokončili. Jejich příchod byl signálem k útěku z gruntů. Lidský život mizel z míst kam se blížily násilí a loupež, ať se jmenovaly nejslavnějším císařským regimentem nebo armádou veleslavné švédské koruny. V těch časech vojenských běd nejvíce záleželo na obilní úrodě. Všechny vojenské pochody a kontribuce nedovedly postihnouti tak kraj takovou katastrofou, jako špatná nedokončená sež...
1639 obilíčka při dvořích všecka na polích nesklizená pustávají.

Lidé poddaní na panství, kteří sobě radosti
málo a to v času nočního sklidili a do stavení
odnesli a schovali, vše jim vyhledali, vymlátili
a pobrali, den jak den jezdili dvorz a vesnice
všude plundrovali a co nejhoršího činili..
z rána 27. 11. 1639 nepřítel tvrze a vesnice palil,
od rána až do večera ves ode vsi, ode dvora k dvoru
a v silné partaji jezdili a jest mnoho vesnic
a dvorův od téhož nepřítele spáleno. - - -
1646 lidí poddaných na panství zelenohorském
to větším díle hospodářů se statků a chalup
zemřelo, mnoho a posavád mrou, také se již
někteří hladem rozešli. - - na poli ale již žádného
obilí není na chléb nemají, statky jich popálené
žádného potahu nemají.
Obavy z trvalého útěku a opuštění gruntů byly
celkem zbytečné. Kolikrát za této války bylo slyšet
hrozby a nářky, že se poddaní chtějí rozběhnout
a přece všechno mnoho z poddaných vydrželo.
R. 1651. sepisovali panští písaři zelenohorští poddané
podle víry. Tento vzácný soupis se bohužel nedo-
-choval pro panství zelenohorské, a do Prahy nebyl
poslán.

Berně či daně.

Na vydání zemská zavedl král Přemysl Otakar II.
r. 1250 „první" zemskou berni. Berni vybírala od
sedláků vrchnost sama. Pak se děla častěji a za
Habsburků stále až do r. 1650. Již r. 1628 nařídil
císař, aby selský sedlák mající 60 strychů polí, byl
brán za usedlého jednoho ostatní pak chalupníci

a domkáři za tolik, kolik by jich dohromady tvořilo
jednoho usedlého. Aby se nemusil císař dovolávat
stavů o schválení, vymohl si stálou daň zemskou
na vojsko. Sněm svolil r. 1650 sedlákům nově grunty
osazujícím odpuštění daně na 3 roky. Kvota berně
na 1 usedlého činila tehdáž 8 zl. Nebyla to však jedi-
-ná daň která na bedra sedláka byla uložena: Vybí-
-rala se daň na dary císař. dvoru, daň pernoštní
daň ze soli, piva, vína, masa a pod.
Roku 1666 usnesl se sněm na tom, aby za základ
vzata jakost půdy a to dobré, prostřední a špatné,
totiž výnos na 6, 5, a 4 zrna, jinak 6, 5, nebo 4 strychy
obilí ze strychu sklizeného a nařízena tudíž nová
revisitace katastru.
Od r. 1660 - 1672 žádalo se od sedláka již 10 - 15 a půl
zlatých rynských daně. Od r. 1673 - 1680 na 20 - 21 zl. ryn.
(a čítal - li se 1 zl. ryn. tehdáž na našich K 12 :)
činilo by to 240 - 252 K z lánu!
Roku 1680 - 1681 platil průměrně 1 usedlý 12 - 13 zl. ryn.
daně vojenské a s přirážkami 16 - 18 zl. rynských,
dohromady.
Roku 1685 platil již na 24 - 26 a půl zl. ryn. načež pak
kontribuce stále stoupala, ale rozdělení její bylo
nyní spravedlivější než 1654 - 1680. Mimo tyto
všechny dávky císařské a zemské musili sedlácí
platiti ještě úroky vrchnostem, slepice, vejce koudel
mák kuřata, a t. d. platiti želané krávy do
záduší, desátky farářům máslo, vejce a. t. d.
Důkladnější a spravedlivější však změna katastru
nastala za císaře Josefa II. r. 1785. Již nařídil, aby

aby se nyní všechny pozemky dle plochy a rozdílu pole, louky, zahrady, vinice, porostliny, lesy vyměřily dle plochy čtverečné novými sáhy vídeňskými a tu aby strych měřil 800 čtverečních sahů a jitro aby měřilo 1600 čtverečních sahů a to nejen pozemky selské ale i panské. Daň vyměřena z hrubého výnosu ze 100 zlat. následovně: z polí a vinic vzato 10·37%

z luk a zahrad " 17·55%

z pastvin a lesů 21·55% Z toho je viděti že sedláci za císaře Josefa II. platili nejmenší daně, avšak vrchnostem na povinnostiu urbární daleko více.

Berní rulla 1650:

Z Berní rulle poznáváme jména a postavení sedlá-ků. Bohužel vítaby je chalupy spálené rozbořené pole zarostlá studny zazpaní utužení poddanství robota zvýšená kotribuce, tělesné tresty, ztráta víry otců; to dává úplnou bilanci Bílé Hory.

Výjimka nebyla ani u vsi Měrčína. Ves byla z části vypálená z části bez hospodařů pole zůstala zarostlém. V soupisu Berní ruly nachází se ves Měrčín mezi 19 obcemi zelenohorského panství Ludmily Benigny rozené Harkové z Říčan ze Sternberka. Berní rula 18 folio 388 uvádí tyto usedlé obce:

Jiřík Potřeba	který měl	42	strychy
Jakub Noha	" "	42	"
Jan Hajnej	" "	42	"
Jan Moravec	" "	42	strychy
celkem		168	strychů

Celkový přehled podle berní rule r. 1654.

Název vsi v rule . . . Měrčín

Hospodáři . . . Sedláci 4

chalupníci: 0

zahradníci 0

polí - - - - strychů 168

" " 28

" " 41

Nově usedlý v r. 1652 } 0
1653
1654
1655

Pohů - - - 5

dobytka: krav 5

jalovic 7

ovec 5

sviň 25

Roku 1665 objevila se velká kometa která podsívila lidstvo. Dlouhým ocasem vypily nejen řeky ale i studny a listí spadalo se stromů.

Revisitace berní rule r. 1680 na panství Zelené Hory již v r. 1675 konané uvádí tyto držitele:

Jiřího Potřebu, Vita Nohu, Vita Hajnélo, Jana Moravce.

Berní revisitace – kraj Plzeň 35.
v. 1675.

Ves: Měrčice

Přídělní hospodářství č.p. 1654	Majetní hospodářství č.p. 1675	Výměra	Metýl Rolí												Potahů mají												Dobytka chová												Poddaní sedělí												Hanáče a živnosti řemesla a umění
			ozimé			jarní									sáněm.												koňů												krav												
			na ozimu			na jaru									koňů																																						
			strniště			strniště																																														
			ozimé			jarní																																													
			strniště			strniště																																													
			ozimé			jarní																																													
			strniště			strniště																																													
Sedláci																																																		
Jiřík Šotška		½	42	10	10	10	5	7																																									
Jakub Nohá	Vší Noha	⅜	42	5	8	8	8	13																																									
Jan Hajný	Vší Hajný	⅝	42	10	9	11	7	5																																									
Jan Morava		⅜	42	7	7	9	7	12																																								
Summa		1⅞	168	32	34	38	27	37																																								
			5	3	2	3	10	4																																									12

Pauské urbáře

O stavu svého paství se přesvědčovala vrchnost sama, konala občas popis rustikálu a příjmu z něho. Výsledek takového šetření jest uložen v urbářích. V něm jsou popsány všechny grunty s výměrou a ocenením půdy, robotou, říší ouroků, naturálních dávek a jiných povinností a podávají tak přesnou správu o každé usedlosti a její pravní a hospodářské situaci v určitém čase jako dnes pozemkové knihy. Zelená Hora měla dva staré, česky psané urbáře z r. 1680 a 1681.

Poddaní seděli buď na gruntech od vrchnosti zakoupených nebo nezakoupených. Držitelé zakoupených statků měli rozsáhlé právo dědické, mohli statek zastaviti, vyměniti, anebo prodati a pořizovati o něm v případě smrti, ale musili se sami starati o jeho udržování! Nezakoupení držitelé byli dočasní, většinou doživotní držitelé gruntu. Byli však v určité výhodě. Vrchnost musila sama udržovati budovy i všechno hospodářské příslušenství. Při zakupování, prodeji a dědickém postupu byl grunt „ošacován". Výměra pozemků se odhadovala na záhony. Byla to původní stará míra našich předků. Záhony se počítaly na kopy. Velikost gruntu a tím i rozsah povinností se řídil počtem lánů. Výměra lučního se udávala v provazcích. Provazec měl 52 české lokte, to jest asi 31 m. Výtěžek luk se odhadoval počtem rozů sklizeného sena nebo otavy. Kromě dávek a platů popisuje urbář také robotní povinnosti. Robota byla tehdy velmi těžká.

Pro sedláky: z gruntů vejsedních, mimo ty jenž pro sebe nějaké služebnosti mají, jsou všichni povinni,

kde se jim koliv nařídí, každý týdeu po tři dny roboty vejezdní s potahem vykonávali a na místě ostatních dní výjezdu po jednom pěším na celý týden náležitě kde se nařídí, vyslati. Kdyby pak času klizení luk a potřeba obilí nastala, tehdy místo roboty vejezdní po dvou pěších osobách po celý týden vypraviti.

Pro chalupníky: Majíce od mlácení míru a od jiných díl plat peněžitý má každý hned v pondělí začnouce až do soboty buďto sám osobně, neb statného člověka postaviti.

V sobotu přinášel rychtář robotní rozkaz na příští týden a v pondělí vyjížděli ze vrat selských gruntů měřičínských robotníci do vzdálenějších dvorů. Chalupníci se rozcházeli v létě na luka, do polí a zahrad na pletí, v zimě do panských stodol na mlat, všechna většinou bez platu, o zních za skrovnou stravu, o sečích za bochníček chleba, výmlat za trochu zrna. Není divu, že byl útěk z gruntu často vysvobozením pro jedince a selské vzpoury posledním pokusem o nápravu pro celý selský stav.

Roku 1680 vydán „první robotní patent": Podle něho se nesmělo robotovat v nedělích a svátcích. Robota nesmí přesahovat 3 dni v týdnu, s výjimkou žní a senosečě, protržení hrází. „Na dalekě fůry" kde se není možno vrátit za den, má být dána náhrada za výlohy spojené s cestou.

R. 1682 přišel do Vrčeně kantor Bartoloměj Novák
R. 1686 přišel do Vrčeně kantor Vít Křištan.
R. 1700 vydělal obyčejný nádeník 1 krejcar denně.
mistr tesař 9 krejcarů, tovaryš 7 krejcarů.
korec žita stál 1 zl 10 kr.: slepice 3½ krejcaru.

40 let po skončení 30 letých válek r. 1690 stojí:

Sud piva osmivědecní hořkého marcov. po 16 zl 30 kr.
pinta téhož piva hořkého za 4 kr.
sud piva čtyřvědecního bílého po 5 zl. 45 kr.
pinta téhož piva bílého čistého bez pěny za 3 kr.
chléb ječný: za 1 krejcar 1 libra 12 lotů
za 3 krejc. 4 lib. 4 loty 2 kvintlíky.
za 6 krejc. 8 lib. 9 lotů.

Maso:	hovězí z dobrých volů a krav	libra	za 3 krejc.
	telecí z dobrých telat	"	" 3 krejc.
	jehnečí	"	" 4 krejc.
	vepřové z krmných vepřů	"	" 3 krejc.
	" z hubenějších vepřů		2 krejc. 3 den.
Ryby:	ze štik a vokounů	1 litra	6 krejc.
	kaprů, cejnů, línů, karasů parem	"	4 krejc.

Mýdlo a svíčky:

mýdlo	1 libra	7 krejc. 3 denáry
svíček lojových	"	8 " 8 "
svíček a sloupků z bílého vosku	1 libra	40 " —
svíček a sloupků ze žlutého vosku	"	36 "
loje dobrého cent	za	11 zlatých
špatnějšího	za	10 zlatých

Z doby nejtužšího poddanství – Terezianský katastr.

Roku 1713 bylo počato s prací na novém, dokonalejším katastru jímž měla být vystřídána berní rula z r. 1654. Katastr byl zván revisitační. Ale poněvadž práce byla skončena až r. 1748 za Marie Terezie, ujal se název „Terezianský katastr." Pokrok spočíval v tom, že měla být popsána nejenom pole ale i ostatní plodná půda.

V jednom se katastr nový schodoval s berní rulí - paušká půda byla sice sepsána, ale dani podrobena nebyla. Všechna tíha kontribuce spočívala zase jen na půdě poddanské. Plocha půdy se odhadovala počtem vysetých korců obilí. Sedláci brali za jednotku výsevku vrchovatý korec, aby počet vysetých korců byl menší. Proto bylo nařízeno aby jednotkou výsevku byl pražský korec, z něhož byl vrch obilí shrnut - korec rovný či sháněný. Tím se výsev na gruntě napočítalo více korců, ale přes to se 100 korců plošných rovnalo jen asi 89 korcům výsevku. Sedláci udali sami výměru a kvalitu svých polí. Přiznání bylo nedokonalé, každý chtěl pokud možno nejvíce ulhati. Proto museli poddaní na správnost přísahat a vláštní komise měla přiznání revidovat. Čítá visitace počala svoji práci r. 1715 a skončila 1719. Komise skutečně prohlížela a opravovala a výpočet přilepila k přiznání sedláků. Přes všechnu přísnost komise, dovedli sedláci před soupisem a tehdy i před kontribucí utajit dost půdy. Přiznávati méně půdy a horší jakosti bylo vlastně jedinou zbraní, ba ~~přímo~~ přirozeným právem, aby kontribucemi vyssá- -vaný a robotou přetížený sedlák uhájil kolikž živ- -ta a živobytí. V přiznání zapisovali poddaní, kolik dobytka mohou chovati. Jaké tyto udaje komise opravovala.

(Robot: Vězeničnis)

Robotní seznam

Věs: Měrčín

Sedláci:	číslo	zasáv. v roce 1773	Rl.	kr.	Týdně k robotě koňmi 1	2	3	4	Týdně k robotě, ruky 1	2	3	4	Roční robota	Poznámka
Johann Hagneg	3	30	32	4	.	.	.	.	.	.	.	.	13	rot se jmá dar na Valdsana za 14 tlby služka. ½
Mathes Zahradník	1	30	32	½	.	.	.	.	.	.	.	.	13	Přináší úřad svobodný a robota k tvrdému mýtnici.
Mathe Noha	4	30	32	½	.	.	3	.	.	.	.	.	13	s nejmenším dorostem mastadkem 1. rolet. 12 § robot. pátnutu.
Mathes Skala	5	30	32	½	.	.	3	.	.	.	.	.	13	
Zahradníci bez roznemku:														
Johann Hagneg	2	.	.		.	.	.	.	.	.	.	.	13	
Jakub Skala	6	.	.		.	.	.	.	.	.	.	.	13	
Lorenz Kurzel	8	.	.		.	.	.	.	.	.	.	.	13	
Adalbert Mařík	9	.	.		.	.	.	.	.	.	.	.	13	
Vit Hagneg	10	.											13	jako obecní pastýř jen 12 dní robotních
Johann Trenk	11													
obecní pastýř	7												13	

Ostatní bez chalup, kteří robotují, skutečně a sice, jak každý týdně robotuje, týden robotní

Želkova Hora 12. června 1774

Johann Franz Faulst ředitel.

Na úsvitě lepší doby – Josefinský katastr.

Do trudnosti života poddaných, jako záblesk prvních úsvitů, které zvěstovaly blížící se jaro národů, přišla krátká vláda císaře Josefa II. Byla to doba velikých hospodářských, sociálních a duchovních proměn, doba revolucí, které jedněm přinášely ztrátu výsad a práv a druhým osvobození a připravovaly půdu k dnešní občanské rovnosti. Roku 1781. prohlásil císař Josef II. zrušení nerol-
-nictví a vrátil lidu osobní svobodu, t. j svobodu k stěhování, k živnosti, řemeslu, a studiím, s tím památ-
-ným odůvodněním, že lidská osoba nemůže býti předmě-
-tem vlastnictví.

Císař Josef II. mířil dále. Došel k přesvědčení, že půda, kterou dala příroda lidem k obživě, bude jediným předmětem zdanění, ale že přestanou všechny rozdíly: na příště pozemky selské, panské i duchovní budou zdaněny
rovnou měrou a podle stejných zásad. K tomu bylo
třeba vyměření veškeré půdy, a stanovení jejího výnosu.
Tak došlo k pořízení nového katastru josefinského.
Vrchnost si vyměřovala půdu panskou a sedláci selskou
v Měřičově vyměřoval zeměměřič Johann Hajnej z gruntu
čp. 3. Přesto že bylo měření nepřesné, bylo přece proti
Tereziánskému katastru o 50% lepší. Mapy kresleny nebyly.
Toho práce od sedláků nebylo možno žádati. Po
čtyřleté práci byl Josefinský kastastr r. 1789 dokončen.
Jím byly konečně panské lány zbaveny svého šlechtictví
a změřeny a spočítány bez vzláštního respektu
vedle selských v téže katastrální obci. V knihách přizná-
-ní je zapsán každý kus půdy s topografickým číslem,

jménem držitele statku, udáním polohy, plošného obsahu a výnosu. Neplodná půda nebyla do katastru pojata. Menší osady byly spojeny v jednu katastrální obec. Josefinský katastr stanovil hrubý výnos podle množství plodin jichž pozemek poskytoval a hodnota plodin byla převedena na peníze podle desetiletých průměrných cen. Přiznávací tabely byly veřejně vyloženy, aby do nich mohli poddaní nahlédnouti a vyjádřiti se o zapsaném odhadu. Sedláci našich obcí s úředním odhadem výnosu svých pozemků souhlasili což potvrdili podpisem často jen třemi křížky se slovy: „jsem spokojen".
Josefinský katastr byl v minulém století vystřídán tak zvaným Stabilním katastrem.

Kontribučenské sýpky:

Roku 1789 patentem císaře Josefa II. nařízeno stavěti po větších osadách t. zv. „Kontribučenské sýpky" do kterých poddaní byli usedlý odvádětí obilí na daň, jinak na vojsko, mnoholi každému předepsáno bylo. Z počátku na těchto sýpkách přijímali obilí vrchnostenští úředníci zvaní „obroční", po roce 1850 převzal dozor na ně okresní úřad až do r. 1864. Téhož roku byly tyto sýpky císařským nařízením zrušeny, jelikož zatím tou dobou jak odvádění daní, tak i zásobování vojska bylo jinak upraveno.

čím byla t. zv. Železná kráva:

Za dávných dob dávali páni farářům pozemky buď ke kostelu nebo k faře, aby konali mše, vrátí v jisté dni za jejich duše, nebo duše zemřelých předků. Podobně tak později činili i sedláci, jenže nemohli rozdávat pozemky tak dávali krávy. Když ale krav se množilo že by je byl farář neužívil, zůstávaly krávy záruoti na statcích a majitel byl povinnen dávati každého roku jistou sumu v penězích tedy v kovu, a že tato kráva vázla na domě, říkali tomu: „Železná kráva", tolik co stála, pevná jako železo. Na modlení odrádělo sedlák 6 krejcarů, chalupník 3 krejcary ročně ze železné kráry a že tyž plat vybíráu byl vždy o Letnicích, říkalo se mu Letník.

Za francouzských válek.

Na rozhraní 18 a 19. století vyrusila záře napoleuských válek celou Evropu z klidné práce a tichého života. Vše žilo v rozčílení a strachu z odvodů, vojenských tažení dunění děl a úprku poražených. Rekvírovány přípřeže, vybírány peníze, zřizovány nemocnice, z nichž hrozilo rozšíření nákazy. Každou chvíli viděli naši předkové jiný národ. V únoru 1793 byly konány sbírky mezi sedláky i čeledí na vojsko proti francouzům. V březnu 1794 byla vypsána půjčka na válku, ale již za rok žádalo zemské gubernium, kdo by celou a nebo aspoň polovici půjčky nejmilostivějšímu pánu z země odpustiti chtěl. Roku 1795 bylo nařízeno zásobování pevností.

V srpnu 1796 přešla výzva k dobrovolnému vstupu do armády. Valného nadšení u nás nebylo. V roce 1800 často pochodovalo ku Praze ruské vojsko. V témž roce nařízeny přípřeže sbírky zbraní i peněz. V každé obci byly umístěny pokladnice. Dobrovolníkům byly slibovány zlaté a stříbrné české peníze a důstojníkům zvýšení platu a tereziánský řád. Slibům nebyla přikládána valná víra a dobrovolců bylo málo. Proto bylo nařízeno chytání na vojnu, při čemž došlo často i na dědice gruntu, které dosud vojenská kontribuce vynechávala. Roku 1805 brali na vojnu i ženaté muže otce rodin ve věku od 16 let do 40 let. Ve žních r. 1805 vedli sedláci našeho kraje koně k odvodu do Českých Budějovic. Přišel rok 1813, rok památné bitvy u Lipska. Tam se měl francouzský imperialismus zalknouti krví národů, kteří se vzepřeli jhu jež dusilo národní vývoj i hospodářský život Evropy. Vrchní velitel spojeneckých vojsk kníže Karel Schwarzemberk napsal. K velikým událostem, které jsme zažili nebylo by nikdy došlo, kdyby Čechové s bezpříkladnou houževnatostí a vytrvalostí, nehrozíce se žádných obětí nebili mohutně spolupůsobili k velikému a svatému cíli. Byly to mladé síly, které v sevřených batailonech prolomily ve dnech 16, 18 a 19 října legie imperátorovy.

Děti školou povinné

13. 7. roku 1790 v přiznávací tabele faráře Vrčeňského p. Vlasáka, uvedeny jsou všechny děti školou povinné od 7 roku do 12. z obce Měrčína za jejich návštěvy.

Magdalena Moravcová, Josefa Potřebová, Matěj Hajný, Bartoloměj Nový, Kateřina Šimanová, Anna Tremlová, Anna Bartová, Matěj Hajný, Anna Potřebová, Rozina Marková, Regina Moravcová, Marie Nová, Josef Marek, Josef Hajný Matěj Potřeba, Dorota Rybaková.
Dohromady 17 dětí, 7 hochů a 10 dívek.
Roku 1820 měl učitel za 1 dítěte a jistě i před tím 3 zlatý šajny, pak štolu, koledu, za psaní o třech králích a zpěv, za konání zpěvů a hudby chramové, pak posnopného od každého sedláka tamže pr 3 snopeck žita, ječmene a ovsa dostával. Koleda vynášela mu něco krachu, čočky, medu, mouky krup a.t. d.
Ve Vrčeni vyučoval učitel kol r. 1820 již v učebně k tomu zřízené 40 dítek z přiškolených obcí.
Budova byla jak každá malá chalupa položená na délku od severu k jihu směrem ke kostelu.
Vchod do ní z návsi od západu, na východ je dvoreček a zahrada, zdi z kamene a na hlínu, jež velmi prostydají a se mnoho potí. Střecha krytá šindelem a tak shnilá že ji již tesař spravovati nechce. Všady teče, a v zimě smí skrze ní se prášiť.
Roku 1835 dostal učitel pomocníka třída najata byla u Bělouškú čp 41, učitel mládence učil ve staré škole. Po dvouch létech najatá učebna u Budků čp 79. chalupa taškami krytá. Mládence dostával od učitela 20 zlatých šajnů při porbu spíval a na hornu troubíval začež dvacetníkem odměňován byl. Soukromě vyučoval němčině a hudbě.

Index hospodářů z roku 1810 v Měrčíně již upazuje rozdělení gruntů:

Ho 1. ¼ lánní selského dvora Moravského: Tomáš Mazanec, Jakub Mazanec, 1831 Mat. Kadovský
Ho 2. ½ lánní dvůr od grúntu Hajnovského 1788 Bartoloměj Hajnej
" 3. ½ lánní dvůr od grúntu Hajnovského 1806 Matouš Hajnej 1828 Tomáš Hajnej.
" 4. ½ lánní dvůr od grúntu Nohovského 1791 Josef Šafat
" 5. celolánní grúnt Potřebovský 1775 Mates Skala
6. ½ pololánní dvůr od grúntu Nohovského 1801 Bartol. Skala 1829 Josef Skala.
7. domek obecního pastýře
8. chalupa Míčovská 1808 Václav Rozín
9. chalupa Chalupovská / Martin Šafat, 1823 Antonín Jedlička
Ho 11. chalupa Tremlovská 1807 Josef Šautora
12. ¼ lánní dvůr od grúntu Moravcovského 1807 Fraut. Žižka
10. chalupa Hajnovská 1778 Šimon Hajnej \ 1810 Mates Žižka
13. chalupa Novych 1791 Josef Novych
14. chalupa Mašková 1807 Václav Švach
15. chalupa Šrhlíkovská 1805 Lorenz Šrhlík
16. chalupa na grutu Matěje ~~Skali~~ Hály 1807 Martin Šilovský
17. ¼ lánní dvůr od grúntu Moravcovského 1804 Jos. Polan
18. chalupa od grúntu Hajnovského č 3
19. ¼ lánní dvůr od grúntu Moravcovského 1809 Matěj Novák 1832 Antonín Švehla 1840 Josef Skala

Kniha poddanských pro rok 1844 uvádí přesný seznam obyvatel obce Měrčína.

1. Jakob Mazanec:
   děti: Anna 17 roků
   Dorothea 15 " ... v čp 6 zde
   Thomas 13 " v " 2 "
   Josef 10 "
   Wenzl 7 roků

Franz Czmolick besitzer N° 1. ist bisher im Sedlischt N° 7

19. Mathes Novák 40 roků
   žena Katerzina 43 "
   Po zemřelém Matesu Zahradníkovy
   děti Rosalie 32 roku
   Wenzl 27 " voják
   Josef 19 " v Zahradce č. 3
   Anna 18 "

2. Bartoloměj Hajnej: 45 roků sedlák
   žena Theresie 40 "
   syn Matey 17 "
   Franz 3 "

3. Mataus Hagneg 34 roků sedlák
   žena Josefa 34 "
   děti Thomas 11 "
   Barbora 3 1/4
   martin 3 " zemřel

4. Josef Taffat 52 roků sedlák
   žena Anna 48 "
   děti Vojtich 16 "
   Anna 12 "
   Marženna 8 "

Josef Taffat 19 roků
   žena Kateřina 20 "
Po zemřelém matig Tafatovy:
   děti Tomas 46 roků, voják, hajný v Sedlišti
Jan Taffat 38 roků hajný v Batově
   žena Barbora 34 roků

5. Mateg Skala 66 roků sedlák
   žena Rosina 60 "
   dcera Josefka 21 roků
Josef Skala 30 roků
   žena Marie 26 "
   děti Josef 3 1/4 "
   " Marie 2 1/2 "
   " Matij - - - 1814 nororz.

6. Jakob Skalla 74 roků
   syn Mateg 29 roků voják
Bartoloměj Skala 41 roků sedlák
   žena Barbora 40 "
   děti Josef 11 "
   Matěj 8 "
   Jan 3 1/4
   Franz zemřel
   Marii 1814 nororoz.

7. Jakob Schraub 34 roků obecní pastýř
   žena Woršila 38 "
   děti Jan 10 "
   Franz 7 "
   Josef 6 "

8. Vavřinec Kušel 70 roků
děti Maršena 50 " žebračka
Šimon 43 " nevědomý
Veusl Rozin 32 roků
žena Kateřina 30 "
děti Franz 3 1/4

9. Po zemř. Martin Taffatovy
vdova Anna 38 roků
děti Anton 20 " absvesud

10. Šclimon Flagneg 55 roků domkář
žena Anna 58 "
děti Josef 22 " voják
Anna 20 "
Veusl 14 "
Wt Matiq 30 roků voják
Marii 20 "

Po zemř. Matiq Flagneq:
vdova Marie 24 roků.

11. Jan Fraul 64 roků domkář
žena Maržena 55 "
děti Marie 28 "
Terezie 15 "

Josef Šautova 34 roků
žena Kateržina 26 "
dcera Marie 3 "
Bartolomeus 1814 zemř

12. Mates Schischka 48 roků sedlák
žena Marie 47 "
děti Veusl 17 "
7 Josef 12 "
Franz 11 "
Franzeska 8 "

Josef Sluka 55 roků
žena Barbora 40 roků
děti Rosalie 23 zde v č 19.

13. Josef Noveq 62 roků zemřel
žena Markyta 72 roků
děti Marie 31 roků zde v č 3
Josef 24 " voják Juli 1813
Bartol. Noveq 33 roků domkář
žena Anna 29 "
děti Marie Era - - 1814 zemř
Josef 2 roků

14. Vojtěch Mašek 75 roků
žena Anna 56 "
děti Josefa 20 " Vrčeň č 61
Jakob Schvik 33 roků
žena Marie 26 roků
děti Marie 2 "

15. Lorenz Trchlík 43 roků domkář
žena Anna 34 "
děti Anna 11 "
Marie 3 "

16. Mateq Silovskj 30 roků domkář
žena Terezie 29 "
děti Mateq 3 "
Marie - - - 1814 zemř

Jan Marek 60 roků
žena Kateřina 55 "
děti Rosina 33 } ve Lnářích
Marie 25 } v Kradlubcích
Mateq 23 } hluchý v Čečovicích č 8

17. Josef Pollau 33 roků sedlák
žena Anna 31 "
děti Matěj 11 "
Veurl 3 "
Ludvík — — - 1814 zemř.

18. Šchimon Novej 48 roků domkář
žena Kateřina 50 "
děti Marie 24 "
Anna 14 "

Matěj Flagnej 32 r. roják
žena Marie 29 "
vdovec Marie 3/4 roku

Albert Flagnej 25 roků bělý
Po zemř. Matauss Flagnym.
syn Jan 38 roků roják

Josef Marek 30 roků
žena Kateřina 31 " } v Nepomuku
dítě Josefa 3 1/4 }

Toto byl výpis z knihy poddaných obce Měrčína v roce 1814.

Zrušení roboty.

Reformací Marie Terezie a Josefa II. se velmi podstatně zlepšil společenský a hospodářský stav selského lidu. Splnění smělých nadějí a snů přinesl poddaným rok 1848. Památný ten rok znamenal vítězství lidských práv nad právy feudalismu vítězství revoluce nad reakcí. Vývoj událostí byl překotný: konstituce, svoboda tisku, listovní tajemství, občanská rovnost, právo shromažďovací; všechna tato hesla přišla téměř na záz-

ráz již na památné schůzi ve svatováclavské lázni 11.3.1848 žádal Brauner velmi rozhodně: všeobecné vykoupení z roboty a jiných urbárních povinností i vyzdvižení k poddanství!

Na různém sněmu měl být tento požadavek splněn, šlo jen o to, zda se má státi zrušení všech břemen bez náhrady, neb má býti za ně zaplacen vrchnosti výkup. Sedláci hájili vášnivě požadavek aby se zrušení všech dosavádních povinností stalo bez náhrad. Sedlák se zatnutou pěstí dával průchod utajenému hněvu minulých otrockých generací: na tři sta kroků od pauského zámku musili jsme ponížene čepice snímat. Chtěl-li ubohý sedlák vstoupiti na zámecké schody křičelo se naň aby zůstal dole že smrdí a páu že nesnese jeho zápachu. A za taková týrání bychom měli platit náhradu? Pravím: nikdy! Bič a knuty, jimiž mávali kolem našich hlav, kol našich úmdlených těl, tím at si spokojí to budiž jejich náhradou.

Výsledkem sněmovních porad byl památný ~~zák~~ zákon ze dne 7. září 1848 jímž byla robota zrušena a selské poddanství úrok a tíživé knězské desátky, odstraněn rozdíl mezi pozemky pauskými a selskými. Zákon stanovil, že za robotu naturální i peněžité dávky se vyměří vrchnostem náhrada. Patent ze 4. března 1849 obsahoval podrobné zásady, podle nichž se měl říditi odhad zrušených pauských břemen. Od odhadní ceny roboty a všech dávek a platů byla vrchnostem odečtena jedna třetina a zbylé dvě třetiny zaplatil rovným dílem sedlák a země. Částka připadající na sedláka 1/3 celého odhadu byla skapitalisována čímž vznikla jistina která byla usedlosti zapsána jako kyprocní dluh a do 20 let pravidelnými dávkami měla býti zaplacena. Třetina převzala země měla být umořena do 40 let. Skutečné vyvazení gruntů našich obcí se stalo 5. října 1850.

Katalní katastr:

Za císaře Františka I. započat roku 1817 ve
zřízením t. zv. stabilním katastru čili trigono-
metrickém kde účinným odměřováním a mapováním
včeby jsou jednotky jakéžkoliv druhu, osady místa
stavební atd. a dorazí jimi mysl mírá pozemku
čili katastrálních čísla. K tomu účelu pořizovaly nové
mapy katastrální, k tomu pozemkové protokoly
a nakonec nové pozemkové knihy.
Roku 1832 krátký pozemkový katastr podle komisy
judy. Avšak ani tím nebyla práce ještě skončena
mělo v. 1843 zrušeny klasifikační komise pro
zpracování katastru, čímž mírá Rakouská zbodila
od obce k obci vždy od května do října
kolik let skoumali pomocí zpracování jsou
komisi půdy a autonomní stupňů tříd v mírn
pozemků. Za zaměřování této katastrální kanceláře
Slu komise této okresní činné 3 zlaté a 1 zlatý
promíněné.
Podle měřické tabulky katastru se jeda zdaňuje
dodnes.

Výkaz robotty sedláků: obec Měrčín

Jméno pozemku	č. dom.	kategorie	s koňmi 4	3	2	1	s voli 4	3	2	1	s jednou osobou ruční	podle robotního seznamu z roku 1777
Kuda Matiaš	1	¼ lánik			39						6½	
Hajný Fraut	2	½ "			78						13	
Hajný Tomáš	3	½ "			78						13	dělí se s Nº 2
Šafat Josef	4	½ "			78						13	
Skala Josef	5	celolánik			156						26	
Skala Jan	6	½ lánik			78						13	dělí se s Nº 4
Šiška Fraut	12	¼ lánik			39						6½	rozdělení od dřívějšího dvora Nº 1
Šiška Jan	17	¼ lánik			39						6½	
Skala Josef	19	¼ lánik			39						6½	
		suma			624						184	

Zelená Hora dne 31. října 1849

c. k. Katorská okr. komise

d: Ehrenfeld
Jan Šterba
Klarr

3 Výkaz míru robotz domkářů a Měřína, Výkaz milníh dluhu sedlářů z r. 1848

jméno a příjmení čísla domu	stav	čísla domu	Žito	jič	mer
Kuda Matěj	1	¼ lán	2 5/8	5 ¼	
Hajný Fráu	2	½ lán	5 ¼	10½	
Hajný Tomáš	3	½ lán	5 ¼	10½	
Šafat Josef	4	½ lán	5 ¼	10½	
Skala Josef	5	celák	10½	1.5	
Skala Jan	6	½ lán	5 ¼	10½	
Šiška Fraut	12	¼ lán	2 5/8	5 ¼	
Šiška Jan	17	¼ lán	2 5/8	5 ¼	
Skala Josef	19	¼ lán	2 5/8	5 ¼	
obecní pastýř		–	–	–	30 kusů
			2.10	2.10	5.4

jméno a příjmení	stav	čísla domu	Majitelé	počet robotz dní
obec Měřín	Měřín	7	domkáři	13
Bozin Václav	"	8	"	13
podlička Antonín	"	9	"	13
Kopecka Jan	"	10	"	13
Šautora Karel	"	11	"	13
Novy Karel	"	13	"	13
Ernst Václav	"	14	"	13
Šubik Lorenz	"	15	"	13
Slovaky Matěs	"	16	"	13
Skala Matěj	"	18	"	13
Skala Josef	"	20	"	13
				143 dní

Zelená Hora 31. 12. 1849 Václav Lidl

Výkaz koncem října 1848 zůstalých selských úrokových dluhů

Panství: Zelená Hora
obec: Měřín.

Dluh koncem října 1848.

	Jméno povinovaného	úrok od 1. 11. 1847 do konce října 1848 zl	kr	zaplacení koncem října 1848 zl	kr	ve rýdeňské meně zl	kr	Přeměněno na stříbro zl	kr
1.	Kuda matěj	·	42¾	·	32	·	10¾	·	4¼
2.	Hajný Fraut	1	25¾	·	57	·	28¾	·	11¾
3	Hajný Tomáš	1	25¾	·	57	·	28¾	·	11¾
4	Šafat Josef	1	25¾	·	57		28¾	·	11¾
5	Skala Josef	2	51½	1	55	·	56½	·	22¾
6	Skala Jan	1	25¾	·	57	·	28¾	·	11¾
12	Šiška Fraut	·	42¾	·	32		10¾	·	4¼
17	Šiška Jan	·	42¾	·	32	·	10¾	·	4¼
19	Skala Josef	·	42¾	·	32	·	10¾	·	4¼
	Suma	11	35½	7	51	3	34½	1	25¾

Dr. Ehrenfeld
Jan Štěrba
Kfarr

Václav Lidl

kopie podpisu

Peníze – obraz doby.

„Žádná pohroma, žádný mor a hromadné umírání
ani kdyby nepřátelé celou zemi loupením a pálením
pustošili tolik by neuškodilo lidu božímu jako části
zmenšování a podvodné lehčení mincí."

S vážností čtěme tento zápis v Kosmově kronice české,
zápis vkládaný Boleslavovi knížeti.

Česká mince vznikla již na konci vlády knížete Václava
Svatého, svatováclavský „Denár" ne z hospodářských příčin
nýbrž jako symbol vzdělaného panovníka a znaku
suverenity. Denáry se razily v 10. a 11. stol. v Praze, v
Staré Boleslavi, na Malíně na Libici. Mince ta platí v hranicích
země. Kníže Břetislav I. jako jeden z prvých knížat na
kontinentě zavedl roku 1050 novou lehčí valutovou jednotku
hřivnu o 253 gr. Přemysl Otakar I. začal razit ze stříbra
brakteaty. Přemysl Otakar II. razil menší a malé brakteaty
lehčího srna. Václav II. razil české groše stříbrné. Jan Lucemburský razil 1325 zlaté mince.

R. 1356 opat Herikus svoluje aby polovinou dárku máku a
sýrniny platily obce 2 hřivnami denárů.

Ourok sv. Havelský se platil 2 groši, sv. jiřský 4 denáry.

V první polovici 14. století začalo se u nás říkat drobné minci
„Haléř" podle Halle ve Švábsku která tu za Karla IV. zevšeobecnila. S úpadkem hodnoty české mince za Václava IV. byla
r. 1384 stažena drobná stříbrná mince a byly místo ní
ražiny větší a menší štýrbrané haléřky.

V polovině 15. stol. za správcování Jiřího z Poděbrad za krále
Ladislava Pohrobka se říkalo „Za krále Holce byla za groš
vrce." jaký byl blahobyt.

Roku 1469 vydán nový mincovní řád. Podle něho se rovnal
groš 7 penězům nebo 14 haléřům. Též připuštěny za domácí
platidlo míšeňské groše. Počítaly se dva za český groš.
Na uherský zlatý se platily 24 groše a za rýnský 18 grošů.
Na 1 dobrý český groš stříbra se počítalo 12, pozdeji 14 haléřů,
čili 6 a později 7 peněz peníz platil $\frac{1}{6}$ groše.
Míšeňský grošů počítalo se 16 na jeden zlatý český. Na polskou
hřivnu šlo 48 grošů, 60 grošů šlo na kopu.
R. 1480 dal Vladislav vedle dukátu a příležitostně tlustých
peněz raziti pražské groše a r. 1483 peníze drobné t. zv.
„peníze bílé" a „peníze malé". 15. 4. 1531 vyhlášen kurs úředně
v českých zemích obíhajících mincí. Jachymovský tolar
se rovnal 23 a půl groše. Při výměně za peníze bílé byla
cena jeho 25 a půl groše, a na haléřích přišel pokonec
na 26 grošů, a 6 peněz bílých. Rokovské dvanáctníky
platily 12 krejcarů, rovnaly se v haléřích 5 grošům a
za šesterníky se platilo polovic.
Švábské „paci" rovnající se 4 krejcarům platily u nás
10 a půl „peníze bílého".
Rýnský zlatý „nemůže veličina" soukromou 60 krejcarů počítaje
měl býti počítán za kopu míšeňských grošů a 72 peněz
malých" nebo 72 krejcary!! Obyčejný český groš se rovnal
18 penězům malým nebo 3 krejcarům.
Za Maximiliana zavedl mincovní řád měnovou jednotku
„zlatý" o 60 krejcarech. Roku 1577 zaveden nový druh
mince t. zv. „malý groš", který se rovnal polovici grošě
bílého. Dne 28. 6. 1619 vydán mincovní řád českých stavů,
který nařizoval mincovat tolary v 45 bílých groších
nebo 150 krejcarech i jejich poloviny a čtvrtiny dále
24 kreje. 12 kreje, groše v třech kreje, krejcary, bílé a
malé peníze.

Po bitvě běloborské Karel z Lichtenštejna zastavil ražbu 48 a 24 krejcarníků. Nepříznivý vývoj měnových poměrů u nás dospěl však ke svému vrcholu, když r. 1622 byl veškeré mincovnictví pronajato 15 člennému konsorciu, které začalo razit mince s nepatrným obsahem drahého kovu a způsobili u nás bídu a drahotu velikou.

V patentu z 10.9.1687 ohlašují čís. komerníci, kterak nejvyšší potřeba toho vyhledává, aby ta od některého času do tohoto J.M.C. děd. kral. českého vtroucena a velmi špatná a ničemná i na dále dokonce falešná mince skrze patenty k zapovědi přišla.

Patentem z r. 1709 a 1710 byl zakázáno používat cizí drobné mince ve všem handlu a obcování i také v placení.

Za čís. Josefa I. razily se v Praze a Kutné Hoře dukáty čtvrtdukáty, tolary, půltolary, groše, krejcary a půlkreje.

Za Karla VI. vybíjely se u nás pětidukáty, dvoudukáty, dukáty, ½ dukáty, tolary, čtvrttolary, patnáctníky, šestáky, groše, krejcary, půlkrejcary a ¼ krejcary.

Za Marie Terezie a Josefa II. obíhaly:

dvacetníky Marie Terezie 1750
dvacetníky Josefa II.
křížový čtvrttolar Josefa II. 1785
dvacetník Leopolda II. 1790
křížový tolar 1795
dvacetník Bedřicha pruského 1762
bavorský dvacetník 1767
dvacetník Alexandra brunšvického 1784
dvacetník arcibiskupa solnohradského 1780
saský půltolar 1782.
půlkrejcar, třikrejcar, šestikrejcar, 15 a 30 krejcarový šajn 1800

Ze zlehčených peněz stříbrných po roce 1802 zbyvaly u nás v oběhu pouze mince po 7 a 8 ½ krejcarech které pat. z 15.2.1805 bylo nařízeno přijímati při těch platbách, které se měli realizovat v konvenční měně, se srážkou 1 krejcaru na každém kusu obou druhů peněz.

Patent. 1809 byly staženy z oběhu a vyměněny za baukocetle nebo měděné peníze a to sedmikrejcary za 12 tikrejcary a 3 a půlkrejc. za 14 a půlkrejcary.

R. 1807 bily se nové dvacetníky. R 1810 vyhlášen patent dle něhož měly být baukocetle vyměněny za vykupní poukázky, podepřené úvěrem. Dne 15.3.1811 vyhlášen Walisův patent, baukocetle měly být do konce ledna 1812 staženy a po srážce 4/5 z nominelní hodnoty vyměněny za měnní listy, které byly označeny jako vídeňská měna! Stejnou devalvací byla postižena drobná měděná mince. Zároveň se nařizovaly tehdy platné ceny zboží, vyjadřené v baukocetlích při placení šajnech. Bolestné následky ~~redukovat~~ redukovat na ⅕. Hodnota státních obligací se snižovala na ½, ale úroky z ní se měli platit ve znehodnocených šajnech. Bolestné následky státního baukrotu, jež mnoho lidí úplně zbídačil, byly nezbytným předpokladem pro uzdravení hospodářského života a konsolidaci státních financí!!!

Dne 13.4.1813 vydány nové t.zv. „anticipační poukázky" s nuceným kursem, postavené na roveň šajnům. 7.5.1813 bylo vzláš. čís. patent. oblasněno, že se dávají do oběhu anticipační šajny v hodnotě 2, 5, 10 a 20 zlatých. Tato nová inflace papírových peněz málem způsobila opět státní baukrot.

Grundbuch z roku 1721
podává podrobný přehled držitelů obce Měrčína.

Dech několika staletí vane z Grundbuchu, který tu leží mlčící a tajemný a čekající, aby mohl vydat tajemství osudů drobných i velkých, o rodech a časech, zaniklých do dob minulosti.

Ze starých gruntovních knih:

Přeneseme se do trudných dob poddanských a pobesedujme se svými předky - hospodáři u teplého krbu, navštívme výměnkářské komůrky, projděme dvory selských statků, chalupy a chaloupky „na obci" neb na „záduším" neb na gruntě. Popis všech gruntů začíná stejně. Světnice v ní 2, 3, 4, okna kolem lavice, kamna, často místo kamen zděný krb - v některých gruntech krb „visutej" trouba plechová, - tu a tam ještě hliněná, kamnovec železný, pec chlebová, síň, komora, komín zděný, často ještě na pilířích. Někde ještě vedle sednice byl přístěnek. V jedné sednici bydlela nejen rodina hospodářova ale také výměnkář si zajišťoval „byt svobodný společně s hospodářem při jednom světle a teple." Jen při některém gruntě bývala pro výměnkáře chaloupka a v ní nikdy nescházela chlebová pec, jako vzácné příslušenství domu. Na dvoře bylo několik špejcharů a špejcháreků u nich zámky zapadité" někde již „visuté", maštal chlív, a vepřínské chlívky, kůlny a kůlničky na dvouch až šesti sloupech, plevníky, řezárny, ovčíny a ovčínky stodoly a mlátky sklepy a sklípky.

Pokud byly studny byly tarasené s rumpálem a okovem na řetězu často bez obruby - většinou jen však s háčkem na vodu. Výměnkáři si kromě komůrek vymiňovali tu a tam dva či strychy pole, palouky a „okrajky" jindy jenom něco obilí, na zahradě několik záhonů pro předivo „len nebo konopí, a nějaký záhon na řepu. Nikdy nezapomínali na ovoce. Žádali jednu švestku pod okny nebo jeden míšeňský štěp jindy tu myšlenku u studně nebo díl všeho ovoce. Bylo to silnou skrovné zajištění stáří, více spoléhali na dobré srdce svého syna.

V pozemkových knihách je hodně příkladů, jak byly rozdělíny selské gruty. Vláda sama dělení podporovala, jen toho dbala, aby nevznikly příliš malé díly a nenastalo skutečné drobení usedlostí. Bylo nařízeno, že každý podíl skrze něhož nová familie povstává, nikdy méně než 40 měr obsahovati nemá, ale více jistá jest, že familie na skrovnější usedlosti živa býti a všechny své povinnosti vybývati nemůže". O vybývání povinností šlo vrchnosti především. Nejvíce rozdělených gruntů vzniklo za francouzských válek. Sedláci tak osvobozovali své syny od vojenské služby a vrchnosti zachovávaly svému panství pracovní síly. Lid tížila třináctiletá, později osmiletá branná povinnost tak, že selští synkové se brzy ženili a přejímali hospodářství a radeji snášeli břemeno dlouhého vyjímku, jen když se jako samostatní hospodáři vyhnuli vojenské službě. Naši předkové (proti všem zásadám o scelování pozemků) skutečně všechny parcely rozdělili aby synové stejným dílem ochutnali dobrých i špatných, vzdálených i blízkých polí. Proto mame dnes u vsi předlohé, ale úzké pruhy polí, na nichž se hospodář zdřinovým vozem těžko otáčí.

V pozemkových knihách najdeme rody selské, která přes všechnu tíhu poddanství udržely se na gruntech po staletí. Časté však jsou i kapitoly neveselé. Hospodáři byly pro dluhy a nemo-
-žnost, odsazený nebo sami z gruntů utíkali. Želenohorské pozemkové „Grundbüch' knihy mají tu předurstě, že udávají starodávné pojmenování gruntů podle bývalých hospodářů, hlavně z berní role. Možno proto v četných případech bezpečně určiti, kdo drží dnes ony staré grunty. Při některých usedlostech bývaly gruntovní chalupy bez rolí, v nichž přebývala čeleď, neb hospodářovi synové; či výměkář. K těmto chalupám bylo při rozdělení gruntů přidáno pole. Někdy stačilo výměkářovo obydlí jako základ nové usedlosti. Kde nebylo gruntovních chalup, bylo nutno postaviti stavení a tak vznikala nová „popisná čísla".

Registra

purkrechtní jinak soudní a spolumrbární vsi Měrčina, Čečovic, Berděkova, a Čmelíc, obnovené v zámku želenohorském za času šťastného panování:

Vznešeurozeného pána pana Františka Leopolda Svatí říinské říše hraběte z Šternberka; pána na Želené Hoře, Žirovnici, Počátkách a Bubenci, jeho Milosti císařské tajné rady a skutečného komorníka a skrze vynasnažení toho času téhož panství hejtmana Daniela Arnošta Bohonka vypracované: Léta Páně 1721.

uložené v Archivu Želeno Horském pod sign. Repomuk 17 uvádí:

Ves Měčínu:

Grunt Hohovský č7.

Dle staré gruntovní knihy folio 80 vynašlo se že týž grunt v léta 1692. Petrovi Jirkovi za sumu: 90 kop. míšeňských připsán byl. Sejdouce on před ti léty časnou smrtí z tohoto světa, na takovém zanechává vdovu: Evu se sirotky svými hospodaří, a na týhž až do léta 1711 vyplaceno má: - - - - - - - - - - - 77 kop

ostatní náleží:

Milostivé vrchnosti - - - - - - - - - 5 kop
Po nebožtíkovi Vítovi synu Martinovi na vejnu danému 2 "
Maštáli - - - - - - - - 2 "
Markétě zmrhaní milost. vrchnosti - - - 2 "
Anne sběhlé " milost. vrchnosti - - - ~~2~~ "

Suma 90 kop míš.

Aby se budoucně vždy věděti mohlo co k témuž gruntu Hohovskému polí, luk, a jiných příváleží zjištěno, jak nynější hospodář na témž gruntu stoje, jaké platy a komu dává, neb co povinen vykonávati jest, jakého dobytka přichovává, to vše v přítomnosti rychtáře, konšela a jeho sousedův přehlédnuto, očito spatřeno, na kanceláři vyznáno a následovně popsáno jest:

Rolí

1	v Cestkách mezi Moravce a Hajnýho pod	1 strych.	2 věrtele
2.	nad Olvarem " a Potřebovo	1 "	—
3	Na Hlíně " "	2 "	—
4	Na Velkým mezi Potřebovo a Hajnýho	4 "	2 věrt
5	Na Břasy " " a polma	3 "	2 "
6	Na Širokým " Moravcovým a Hajnýho - -	1 "	—
7.	Břízek " Hajnýho a Potřebovým - - -		1 věr
8.	Za Trávníky vedle Moravcovýho - - - -		3 "
9.	Na Širokej mezi Moravcovým a Potřebovým -		3 "
10	Za Hajem mezi Potřebovým polem s obou stran -		3 "

11.	Pod Sadem mezi Hajnýho a Moravcovým - -	1 str.	2 věrt.
12.	Pod Hruškama mezi Moravce a Hajnýho - -	4 "	2 "
13.	Za Humny u Hajnýho pole a jeho sadem - -	3 "	2 "
14.	V Pahorku mezi Hajnýho a Potřebovo - -		3 "
15	V Olvarcích " " a Moravcovo - -	1 "	2 "
16.	Na Líhadle mezi " a Potřebovo - -	3 "	—
17.	Na Kopanině mezi Hajnýho polem a z druhé strany u praje	4 "	—
18	Na Vrchu " " a Moravcovým	2 "	—
19	Na Křižlatce " " polem a silnicí	1 "	1 věr
20	Ji tam malá též " "	1 "	2 "
21.	V Loučkách vedle Moravcovo	1 "	—
22.	V lese Žaborčice mezi Moravc. a Potřebovým	3 "	—
23	Kopaninka též tam mez Hlaj. a Potřeb.	2 "	—
	Suma	43 str	2 věrt

Pak takto rozdělena:

Na zimu oseto	12 str	2 věrt
" jaro	12 "	2 "
přílohl	10 "	2
ladem leží	4 "	
	43 str	2 věrt

Luk:

1.	Trávníček mezi Hlajným a Potřebou	pod ½ vozu
2	Trávníček druhej mezi Hlajnýho a Moravcovo	" ½ vozu
3	Ji tu třetí mezi Potřeb. a Moravcovo	½ "
4.	Pod Dožickým mlejnem mezi Morave. a Hajnýho	¼ "
5.	Ji tam druhá mezi Hajnýho z obou stran	~~½~~ ¾ vozu
6	Též tam třetí " " a Potřebou - - -	½ vozu
7.	Čtvrtá tamtéž " "	¼ "
8.	Za Hájem mezi Hajnýho a Moravcovo	½ "
9.	Malá loučka též za Hájem vedle Hajnýho louky	¼ "
10.	V Hájku vedle Potřeby louky z druh	½ "

11.	Zalovčice mezi Potřebov. a Moravcem	¼ rzu
12.	Zalovčice dolejší " "	¼ "
13.	V tom tam mezi Hajnýho a Moravcem	¼ "
14.	V přední doline mezi Moravcem a Potřebou	½ "
15.	V tam druhá Dolina mezi " "	½ "
16.	Prostřední mezi Hajným a Moravcem	½ rzu
17.	V Zadní Holině vedle morav. a Luářskyma	½ "
	Suma	6 ¾ rzu

Dobytka chová hlastního:

koně	4
voli	1
krav	4
jalovýho	1
ovce	4
sviň	1

nájemního:

krav	1

Desátku dává pan faráři vrčeňskýmu:

žita	3 věrtele
ječmene	3 "
ovsa	3 "

Též letníku z jedné každé kravy ½ žejdlíku másla a postního času 10 vajec.

ouroku platí:

Svatojiřského	46 gr. 4 d.	2 kopy 51 gr. 2 dr.
Svatopavelskýho	46 gr 4 d	
Vanočního	46 gr. 4 d	
Slepic 2	14 gr —	
vajec 10	3 gr 2 d	
Máku 1 mírku	14 gr —	

Spáudu neb ospu:

žita	2 věrtele
ječmene	3 věrtele
ovsa	1 str 2 "
koudele	1 libru.

Pito sedláci roboty panské vykonávati s potahem též včas seče dva dělníky mimo jaro posílati: jakož i zimního času místo pěší roboty vrchnosti přišli; též houby, mráze a hříby do dúchodu odvádíti povinni jsou.

Jak napřed vpáčeno kolik zůstává držitel grunta tohoto napadníkům dlužen 13 kop. — grš

Nato v nově vyplaceno:

L. P. 1721 — 1733.

Nový zápis.

Léta Páně 1734 dne 1. 10. tento grunt po smrti nebož. Evy vdovy po Petrovi Jirkovi pozůstalém synu Vítovi připsán jest za cenu (za sumu) — — — — 90 kop míš.

které platiti budou:

Starým nápadníkům:

Milostivé vrchnosti neplacených z po smrtné Markétě a zběhlé Anně	3 kopy —
Po nebožtíku Vítovi synu Martinovi na rýnu daném	2 "
Marjaně — — — — —	2 "

Novým nápadníkům:

Václavu Nohovi po něm vdově Magdaleně — —	8 kop 18 gr.
sirotkům Kateřině — — —	8 " 18 gr
" Evě — —	8 " 18 gr
" Josefovi — —	8 " 18 "
" Matěji.	8 " 18 "
Anně sestře vdově po Šimkovi	13 " 50 gr.
Dorotě z Budislavicích	13 " 50 "
Vítovi hospodáři — — —	13 " 50
	90 kop míš. groše.

Vejměnky po 2 kop groší počně platili mají.

Nový zápis.

Léta Páně 1743 dne 23 října.

Poněvadž Vít Noha na tomto gruntu nic pořídit nemoh. taksvý roku 1740 Pavlovi Szrovýmu odevzdaný byl a ku roku 1743 zemřel, a jeho předešlý hospodář dluhy nadělal, pročež na tu ~~žádost~~ živnost Jakub Tafat daný jest, která taky se jemu k dědičnému užívání s předělem patrunku s 90 kop se připisuje a on povinnen bude i těmi co po nebož Pavlovi nadělaný dluhy zanechávno bylo následující pořádnost učiniti totiž:

Grunt jest za 90 kop
k tomu zanechaných 9 polí za 40 kop
Suma 130 kop.

Nový zápis.

Léta Páně 1775 dne 10. února. poněvadž Jakub Tafat s tohoto světa již před 17 roky sešel na tě živnosti pozůstalá vdova hospodařila, jsouce ona taky umrlá tato živnosť nejmladšímu synu Martinovi k dědičnému užívání se tímto zde připisuje:

Grunt sám v sobě jest za 90 kop	nebo	105 zlotejch.
3 koně		60 "
1 roční hříbě		15 "
1 vůl		26 "
3 krávy		30 "
1 roční tele		4 "
2 vozy		40 "
ostatní hospodářský nábytek		5 "
Suma		285 zlotejch

Zpráva.

Dne 17. 11. 1790 předstoupili před vrchnostenské právo Matěj Potůčka rychtář z Měřína a Jan Treml kovář a vyjevili, kterak zemřelý Matěj Tafat jsouce v nemoci postavený před nimi následovní poslední vůli vyjevil a jsouce při dobrém rozumu strany výbavy dvora a jmění následovní pořádnost učinil tím způsobem:

1. odkázal a odevzdal Bohu všemohoucímu svou nesmrtelnou duši, tělo své způsobem katolickým pochovati nařídil:
2. ustanovil aby dvůr pod № 14 ve vsi Měříně se všemi stavením a příslušenstvím s dobytkem a nářadím nejstaršímu synu připsán byl, kterýžto nastupující syn Josef Tafat.
3. Povinen vzešlý dluhy zaplatiti a vyplatiti:

synu Janovi	- - -	20 zl.
též " Matějovi		20 zl.

a matku až do smrti při svém dvoře bez ublížování šířiti.

4. chalupu na obecním místě dvoum synům Tomáši a Martinovi za jejich dědictví řádal.

+++ Matěj Potůčka rychtář
+++ Jan Treml kovář svědek.

Rod Tafatů udržel se na tomto gruntu od r. 1743 až do nynější doby 1962. Nyní jest majitelem gruntu čp. 4 Václav Tafat s manželkou Marií rodem Hajnou z Liškova. Založením jednotného Zemědělského Družstva v Měříně r. 1956 vstoupili do družstva za členy.

Gruntu Potřeborský Nº 5.

Dle staré gruntovní knihy folio 82 vynašlo se, že týž gruntu se leta 1692 Václavu Bečváři za sumu 90 kop míšenských připsán byl, po kterého smrti tosaváde zanechává vdova Barbora s sirotky svými takový s svým držení až do léta 1711 vyplacenu má - - - - - - 66 kop 27 gr.

ostatní náleží:

Tomáši na vojnu danému - - - 6 kop 11 gr.

~~Tomáši~~ Pavlovi, synu Jakuba a po něm Vojtěchu Potřebovi, že jej do země paně vypravil a na funus nakládal 7 kop 11 gr

Magdaleně za jirkou v Želvici ? " 11 "

Kateřině Hajnej dceři Magdaleně Kalabzové — 30 "

Matějovi synu na vojnu danému 2 kop 30 gr

suma 90 kop miš. grošů

Aby se v budoucnu vždy věditi mohlo, co k témuž gruntu Potřebovskému pole, luk, a jiných dědin přináleží nicméně jak nynější hospodář na témž gruntu stojí, jaké platy, co komu dává neb co povinen vykonávati jest, jakého dobytka přechovává to vše v přítomnosti rychtáře, konšela a jeho sousedův přehledně, včitě spatřeno a na kanceláři rychtářově následovně popsáno jest:

Polí:

1.	v Cestkách	1 str.	2 věr.
2.	Nad Svarem	1 "	—
3.	Na Hlíně	2 "	—
4	Na Velkým	3 "	—
5.	Na Břasích	2 "	2 věrt
6.	Na Širokym	1 "	
7.	Na Břísku	—	1 věrt.
8.	Na Trávnickym	—	3 "
9.	Na Širokej	—	3 "
10.	Za Hájem	—	3 "

11.	Pod Sadem	1 str	3 věrt
12.	Pod Hruškama	1 "	2 "
13	Za Humny	2 "	2 "
14	Na Velkým	3 "	—
15.	Na Zopanině	6 "	—
16.	Nad ovarem	1 "	1 věr
17	V Zahorce	1 "	—
18	Vrch Velkej	2 "	2 "
19	Na Křižlatce	1 "	—
20	V Loučkách	—	1 " 2 x
21	" "	—	1 " 2 x
22.	Na Vrchu	—	3 " —
23.	V Zahorčicích	2 "	—
24	"	2 "	—
	suma	39 str.	1 věrt

jsou takto rozdělěna:

Na zimu vseto	13 str	—
Jaro	11 "	—
Přiloh	15 "	4
	39 str.	1 vert.

Luk:

1.	Trávník	½ vozu
2	Travníček	½ "
3	"	¼ "
4.	Pode mlejnem dožičkým	½ "
5	I tam druhá	½ "
6	I tam třetí	½ "
		2 ¾ vozu
7.	I tam čtvrtá	¼ vozu
8.	V Loučkách	1 vůz
9.	Za Hájem	¼ "
10.	" "	¼ "

11.	V Zahorčicích	¼ vozu
12	"	¼ "
13	"	¼ "
14	"	¼ "
15	na Holiníčel	¼ "
16	" prostřední Holině	½ "
17	na zadní Holině	1 vůz
	Suma	7 ¼ vozu

Dobytka chová vlastního:

koně	3
voli	1
krav	2
ovcí	6
jalovýho dob.	1
Sviň	1

Nájemního:

krav	1

Desátku dává p. faráři Břečťanskému:

žita	3 věrt.
ječmene	3 "
ovsa	3 věrt.

Letníku z jedné každé krávy ½ zejdlíku másla,
a postního času 10 vajec.

Ouroku platí:

Svatojiřského	46 gr	4 d.
Svatohavelského	46 "	4 "
Vánočního	46 "	4 "
Slepic 2	14 "	-
Vajec 10	3 "	2
Máku 1 mírku	14 "	-

} 2 kopy 51 gr 2 d.

Spondu neb ospu:

žita	3 vert.
ječmene	3 "
ovsa	1 str. 2 "
koudele	1 libru

Roboty panské jako jiní vykonává:
Jak napřed spatřeno, tehdy ušťává držitel gruntu tohoto nápadníkům k vyplacení dlužen: 23 kopy 33 grošů
Ale to vyplaceno: 1721 - 1733.

Nový zápis

Léta Páně 1734 dne 10. října po smrti Barbory rodný pr. nebož. Václavovi Bečváři stoje oba synové před knihami purkrechtními mladší syn Jakub ten grunt staršímu Janovi dobrovolně jest postoupil za sumu předešlou 90 kop. miš. grošů které zapříti budou:

Starým nápadníkům:

Tomášii na vejnu daním	-	—	6 kop 11 gr.
Sv. Kateřině Hajnej synu Matějovi na vejnu daním			2 " 30

Novým nápadníkům:

Sv. nebož. Magdaleně Holicovi: dítěm Václavovi		3 " 22	3½ d.
Mařině za Křížem vdanej		3 " 22	3½ "
Kateřině		3 " 22	3½
Augustinovi		3 " 22	3½
Anně sestře za Prúchu		13 " 30	-
Kateřině za Moravcem		13 " 30	
Jakubovi		13 " 30	
Janovi ujímajícímu gruntu		13 " 49	
		90 kop	—

Vejsluňky ročně po 2 kopách placení býti mají.

Nový zápis.

Léta Páně 1750 dne 28. ledna stoje před knihami Jan představil, že pro nemožnost na tomto gruntu dálej hospodařiti nemůže a poněvdž syn Vít jen 5 let starej pročež tento grunt zetu svému Václavu Syrovýmu dobrovolně s 3 koňmi za 45 kop, též chatrného nábytku obzvává s tou však vejminkou, aby on Václav odevzdávající mu do jeho smrti 1 strych žita a 1 strych ovsa, po jeho smrti ale manželce Kateřině až do smrti její 2 strychy žita a 2 strychy ovsa přisíval. Též ovsar v polích dlúha řečený k užívání dal. Synu Vítovi jednu kobylu zachoval a dluhy totiž do Contribučních kasy 24 grošů 36 r kostelního 23 gr. Ondřejovi Křížovi 2 gr., dožeckému senkýři 1 kopu 6 r, do Kasejovic 1 kopu 1 r žita vyplacel a nápadníky zapravil. to Václav Syrovej slibuje při tom že Jana a Manželku Kateřinu dle Božského přikázání živiti chce, tento grunt se jemu k dědičnému užívání v předešlým šacunku v 90 kop míšenských grošů připisuje a povinnen bude ročně 2 kopy splácetí totiž:

Nový zápis.

Léta Páně 1754 dne 13. 12. Poněvdž Václav Syrový nic na tom gruntu pořídit nemohl a jej spustnouti dal pročež takovej Vojtěchu Skalovi s 1 klisnou za 17 kop. a jednou za 1 kopu 30 gr. se všelijakým chatrným nábytkem za 1 kopu 27 gr. s tou vejminkou odvzdán aby on starý dluh kostelní 32 grošů a Contribuční 29 grošů 32 gr. najednou zapravil, nýbrž taky z gruntu který se jemu v předešlým šacunku 90 kop míšenských gr k dědičnému užívání připisuje, následující nápadníky spokojil a dal, totiž:

Starým nápadníkům:

Tomáši na vojnu daném	6 kop	11 gr	
Po Kateřině Hajnej synu Matějovi na vojnu daném	2 "	30 "	
Po nebož. Magdaleně Nohovej, Václavu " "	1 "	22 "	3½ dn.
Mařině za Křížem	3 "	32	3½ "
Kateřině	3 "	22	3½ "
Augustinovi	3 "	22	3½ "
Anně za Velíškem	6 "	30	—
Kateřině za Moravcem	12 "	30	—
Marii Anně za Tomkou	4 "	30	—
Jakubovi a po něm synu Jakubovi	13 "	30	
Po nebož Janu Potřebovi vdově Kateřině	7 "	36	2⅓
dětem Magdaleně za Syrovým	5 "	28	1⅙
Rozině	5 "	28	1½
Mařině	7	28	1⅙
Větrovi	7	28	1⅙
Suma	90 kop	"	"

Nový zápis.

L. P 1775 dne 10. února. Poněvadž Vojtěch Skala již před 12 léty z tohoto světa sešel, tento grunt na jeho nejmladšího syna Matěje připadá který se jemu v předešlém šatzunku 90 kop míšeňských k dědičnému užívání připisuje a na pozůstalé jmění po nebožtíku Vojtěchu následující pořádnost se stala:

Grunt sám v sobě za 90 kop a nbo	105 zlotých	zýnských	
2 koně za	50 "	"	
1 vůl za	24 "	"	
1 vůz	10 "	"	
Ostatní hospodářský nábytek	4 "	"	
Suma:	193 zýnských zlotých		

Roku 1848 byl majitelem gruntu Skalou Josef po jeho smrti převzala grunt dcera která se prodala za Šíšku z Mladého Smolivce který dvůr převzal. Následkem špatného hospodaření byl prozdeji dvůr 1 polovina prodána mezi domkáře a zbytek 60 strychů koupil Kotěšovec ze Žákoří pro svého syna Josefa který si vzal za manželku Rojkovou ze Zahrádky pak předali grunt synu Václavu a manželce Anně Zlůsové z Lešovic. Po založení Jednotného zemědělského družstva v Měříčně r. 1956 do družstva nevstoupili a celý majetek dobrovolně dali státu ČSR. s dobytkem a s celou úrodou. J Z D vše od státu převzalo a sklidilo obilí a též i budovy používá.

Kotěšovec s manželkou a dětmi šli na státní statek k Pízku.

Grunt Moravcovský

Dle staré gruntovní knihy fol 81 vynachází se že týž Grunt v létu 1687 Vítovi Moravci, pak zase v létu 1707 bez potřeby a nepořádně témuž za sumu 90 kop míšenských gr. prošacován byl a připsán který až posavádě v svém držení a nápadníkům až do léta 1711 vyplacenno má 47 kop

Ostatní náleží tímto:

Milostivé vrchnosti	– – –	13 kop	– gr.
Václavu bratru a po něm Jakubovi synovci	– –	10 "	30 "
Matějovi	– – – –	10 "	30 "
Po Dorotě Zikánovo, Martinově synu	– –	1 "	30 "
Ondřejovi	– – –	1 "	30 "
Pavlovi a po něm ženě s dětmi	– –	1 "	30 "
Václavovi	– – –	1 "	30
Bartolomeji	– – –	1 "	30
Markétě	– – – – –	1 "	30
		90 kop	–

Aby se budoucně vždy vědeti mohlo co k témuž gruntu Moravcovskému polí, luk a jiných dědin přináleží nicméně jak nynější hospodář na témž gruntu stojí jaké platy a komu dává, neb co povinnen vykonávati jest, jakého dobytka přechovává to vše v přítomnosti rychtáře, konšela a jeho sousedův prohlédnuto, očitě spatřeno a na kanceláři vznáno, též následovně popsáno jest:

Polí:

1. V lestkách za humny	– – –	3 str	2 věrt
2. nad Ovarem	– – – –	1 "	–
3. Na Hlíně	– – – –	2 "	2 "
4. Na Velkým	– – –	3 "	–
5. Na Břasu	– – – –	2 "	2 "

6.	Na Širokým	1 str.	— věrt
7.	Březek	—	1 "
8	Za Trávníky	—	3 "
9.	na Širokej	4 "	—
10.	Za Hájem	—	3 věrt
11.	Pod Sadem	1 "	2 "
12.	Pod Hruškama	2 "	2 "
13.	Na Velkým	1 "	—
14	V Sahorce	1 "	—
15	v Ovarcích	1 "	2 "
16.	na Líhadle	3 "	—
17.	Na Kopaninč	4 "	—
18.	Za Vrchy	1 "	2 "
19.	Křižlatky	1 "	2 "
20.	"	—	3 "
21.	Pod Loučkama	—	1 2 r
22.	" "	—	1 2 r
23.	na Vrchu	—	3 věrt.
24	V Záhorčicích	3 str	—
25	" horejší	2 "	2 věrt.
		Suma 44 "	2 věrt

Jsou takto rozdělení:

Na zimu oseto	13	str
" jaro "	10	"
přílohy	18 "	2 věrt
ladem leží	3 "	
	Suma 44 "	2 věrt

Luk:

1.	Horejší Travníček	½ rozu
2	prostřední "	¼ rozu
3.	Dolejší "	¼ "
4.	Pode Mlejnem dožickým	¼ "
5	na prostřední	½ "
6.	na Horejší	½ "
7.	Za Hajem	¼ "
8	" " druhá	¼ "
9.	V Hájku	¼ "
10	Záhorčice horejší	¼ "
11.	" dolejší	¼ "
12.	" "	¼
13	" "	½
14.	v Prostřední Holině	¼
15	na " "	¼
16.	" " "	½
17	na radní	

Dobytka chová vlastního:

koně	3
krav	3
ovcí	10
Sviň	2

nájemního:

voli	2

Desátku dává f. faráři Vrčeňskýmu:

žita	3 věrt.
ječmene	3 "
ovsa	3 "

Letníku dává z jedné každé krávy po ½ nejdlíku másla.
v postního času 10 vajec.
Platí k nádušní faráři Lížkovskému 11 z jedné
krávy kostelní ročně 14 grošů.

Ouroku platí:

Svatojiřského	- -	46 gr 4 den	2 kop 57 gr 2 denary
Havelského	- -	46 " 4 "	
Václavčíka	- -	46 " 4 "	
slepic 2		14 " -	
vajec 10		3 " 2 "	
máku 1 mírku		14 "	

Sponu neb ospu:

žita 3 věrt.
jeemene 3 "
ovsa 3 "
koudele 1 libru.

Roboty panské jako jiuší vykonává.
Jak napřed spacímo, tehdy zůstává držitel gruntu
tohoto nápadníkům k vyplacení dlužen 43 kopy — gr.
Na to vyplaceno: 1721 — 1730

Nový zápis:

L. P 1734 1. října jsouce Vít Moravec již tuze věkem
sešlý, též grunt strejci svému Matějovi v šatrunku
starém 90 kop míš. připsati dal, který náleží

Starým nápadníkům:

Milost. vrchnosti nedoplacených	11 kop
Václavu bratru a po něm Jakub. sirotku	9 " 30 gr
Matějovi	10 " 30 "
Dorotě Likáuce Martinovi synu	1 " 30 "
Bartoloměji	1 " 30 "

Novým nápadníkům:

Vítovi Moravci strejci	- -	28 kop
Jakubovi bratru	- -	14 "
Matějovi ujímajícímu grunty	-	14 "
		90 kop

Vejrunky ročně po 2 kopách placeny býti mají.

Nový zápis:

L. P 1747 dne 6. března.
Poněvadž jak Matěj Moravec tak jeho manželka Markéta
roku 1743 zemřeli a po sobě žádného dědice který by tu
grunt ujmouti se mohl nezanechali, pročež takový
Linhartovi Zahradníkovi odevzdaný a všechno to
přísouzeno bylo, by po smrti nebož. Matěje Moravce
zůstalo. Linhart Zahradník držeti má a nápadníky
zapraviti má. Grunt ten k doživotnímu užívání v
předešlým šatrunku 90 kop a pozůstalost po nebož. Matějovi
takto se připisuje:

Grunt za	90 kop
2 koně	40 "
1 vůz	1 "
Suma	131 kop

který patřiti budou starým a novým napadníkům
(1744 — 1768 vyplaceno.)

Nový zápis:

L. P. 1775 dne 10. února, poněvadž Linhart Zahradník
již před 3 léty z tohoto světa sešel, tento grunt na
jeho syna Matěje připadá kterej se jemu v předešlém
šatrunku 90 kop míš. k dědičnému užívání připisuje
a pořádnost na pozůstalé jmění zde následuje:

Grunt sám v sobě jest za 90 kop nebo = 105 zl rýnských
2 koně tažní 35 "
1 vůz 8 "
pluh a ostatní hospodářský nabytek 2 "
Suma 150 zlatých rýnských

Na to vyplaceno: (1780 – 1798)

Dědičné porovnání a gruntovní zápis No C. 1.
na Zelené hoře 24 srpna 1800 (čtvrtá Matěj Moravec zemřel)
+++ Rozina Moravcová – manželka
+++ Matěj Moravec – syn přejímající
+++ Matěj Potřeba rychtář a poručník

Dle robotního zápisu z r. 1848 byl majitelem jižní láníku dvora Matěj Kuda, kterýžto dvůr přišel k prodání a a koupil jej Beneš rodem z Předmíře. Pak převzal syn Jan Beneš dvůr a r. 1962 jest majitelem opět syn Josef Beneš s manželkou Marií rodem Maškovou z Skřidubova. Založením Jednotného zemědělského družstva r. 1956 vstoupili do družstva zároveň byl Josef Beneš zvolen předsedou družstva.

Grunt Hajnovský.

Dle ystaré gruntovné knihy folio 83 jest k spatření že tyto Grunt v létu 1637 Vít Hajnej za sumu 90 kop mís. grošů v držení měl na který až do léta 1711 nápaduí - kům vyplatil 66 kop mís. grošů. Sejdouce on časnou smrtí z tohoto světa po sobě toliko dva syny Václava a Matouše zanechaje z nichž Matoušovi jakožto mladšímu týž grunt dědičně patřil, že pak ale on jsouce zletilý a stoje nyní před knihami od onoho práva upustil a takový bratru Václavovi odevzdal.

Léta Páně 1721 dne 27 března, takový grunt Václavovi a budoucím jeho dědicům užívání za vejš doloženou sumu tich 90 kop připisuje, s tou však vejminkou, aby on jemu bratru svému bytu přáti též jej živiti povinnen byl, který následovně každoročně po 2 kop k vyplacení míti bude, totiž:

Milostivé vrchnosti - - - 24 kopy
Matouši bratru svému 33 "
Václavovi nyjmajícímu gruntu 33 "
Summa 90 kop míšen. grošů

Aby se v budoucně vždy vědeti mohlo, co kterémuž gruntu Hajnovskému přináleží, polí luk a jiných dědin nicméně, jak nynější hospodář na tom gruntu stojí, jaké platy a komu dává, neb co povinnen vykonávati jest, jakého dobytka přechovává to vše v přítomnosti rychtáře, konšela a jeho sousedův prohlednuto obnova spatřeno a na kanceláři vzuáno a následovně popsáno jest:

Polí:

1. v Lestkách - - 1 str 2 věrt
2. Nad Cuvarem - - 1 " " "
3. Na Hlíně - - - - 2 2 "

4.	na Velkým	–	–	–	3 str	–
5.	na Žrdu	–	–	–	2 "	2 vert
6	na Širokým	–	–	–	1 "	–
7.	Malý Břízek	–	–	–	–	1 vřt.
8.	Za trávníčky	–	–	–	–	3 "
9.	na krajině	–	–	–	–	3 "
10	"	–	–	–	1 "	–
11.	Pod Sadem	–	–	–	1 "	2 vřt
12.	Pod Hruškama	–	–	–	1 "	2 "
13.	Na Velkým	–	–	–	4 "	–
14	Za Pahorky	–	–	–	1 "	–
15.	V Houvářích	–	–	–	1 "	1 vřt
16.	na Líhadle	–	–	–	3 "	–
17.	Na Kopanině	–	–	–	4 "	–
18	Na Vrchu	–	–	–	1 "	1 "
19	Na Křižlatce	–	–	–	1 "	1
20	I tam na Malej	–	–	–	–	3
21.	Na Šikrvatej	–	–	–	–	3
22	Na Vrchu	–	–	–	–	3
23.	V Zahorčicích	–	–	–	3 str	–
24	I tam na velkej	–	–	–	4 "	–
					Suma 42 "	1 vřtel

Jsou takto rozdíleny:

Na zimu osetо	12 strychů	
na jaro	10 "	1 vert
přílohy	20 "	
Suma	42 str	1 vertel

Louky:

1.	Trávníček horejší	¼ vozu
2	" – –	¼ "
3	Bahnitej – –	¼ "
4.	Pode mlejnem dřížickým – –	¼ "
5	" " "	½ "
6	" " "	½ "
7.	" " "	¼ "
8	Za Hájem	¼ "
9	Za Hajem na malej	¼ "
10	V Hájku	½ "
11	Záhorčice	1 "
12	" horejší	¼
13	" dolejší	¼
14	na Bahnitej	¼
15	Na Přední Holini	½
16	" prostřední "	1
17	Na zadní Holini	½ vozu
		Suma 7 ½ vozu

Dobytka chová vlastního:

koně 4
voli 2
krav 3
jalovčic 1
vrcí 10
sviň 1

Nájemního:

krav 1

Desátku dává p. faráři Vrčeňskému:

žita	– – 3 x
ječmene	– 3 x
ovsa	3 x.

Letníku z jedné každé krávy po ½ nejdlíku másla
a postního času 10 vajec.

Ouroku platí:

sv. Jiřského	46 gr 4 den.	2 kopy 51 gros 2 denáry
" Havelského	46 " 4 "	
Vánočního	46 " 4 "	
slepic 2	14 "	
vajec 10	3 " 2	
máku 1 mírku	14 " –	

Spondu neb ospu:

žita – –	3 věrt
ječmene –	3 "
ovsa	1 str. 2 "

koudele 1 libru

Roboty panské jako jiný vykonává
jak napřed opáčeno, tehdy zůstává držitel gruntu
tohoto nápadníkům dlužen:

Na to vyplaceno: 1721 – 1743.

Nový zápis:

Léta Páně 1743 dne 22. června. Sejdouce s tohoto
světa Václav Hajnej tento grunt nejmladšímu synu
z druhého manželstva jménem Vítovi patřiti měl,
poněvadž ale on Vít a tedy tento grunt přijmouti
nemůže, i pročež se pozůstalá vdova jakožto matka
jmenovaného Víta s Janem vlastním z prvního manželstva
nejmladším synem nebož. Václava se porovnala a

grunt na místo syna ~~druhého~~ svého s těmi výminkami
postoupila.

Přidá aby on Jan Matěji dceři Dorotě na gruntu
jednu skromnou chalupu, v které by ona do smrti
přibývati mohla vystavěl.

Dobytka:

2 koně tažný	80 kop
2 hříbata	16 "
1 vůl	12 "
4 krávy	40 "
2 jalovice	8 "
2 prasnice	4 "
6 prasat	6 "
6 ovcí	6 "
Suma	178 kop

Na to vyplaceno: 1744 – 1764.

Nový Zápis:

Léta Páně 1781. dne 8. února podle zápisu gruntu
Hajnovského de anno 1743 připadala by ta živnost po
smrti Jana, Vítu Hajnýmu, který stojíce před knihami,
polovici všech polí, luk, zahrady, polovičním taky jak
královským, tak všehostuckým břemenem a stavením
stojící svému Matějovi synu po nebožtíkovi Janovi Hajným
na časy budoucí a řečný s touto výminkou přidává:
Aby on Matěj 1 kobylu stříbrnou druhou lysou, 1 pluh, 1 vůz, 1 pluzk,
polovici nádobí na koně a polovici hospodářského, též
2 strychy 2 ary žita, 1 str. ječmene, 1 strych hrachu, 3 str. ovsa
a chalupu od Jana vystavěnou též: na kterém nyní chalupa
stojí, jemu Vítovi dal, tak jak tehdy on Vít od svého
nápadu na stejnou polovici všech gruntů dobrovolně

upustil, tak taky se jemu polovice toho 27 str 1 ar
vornyma též 2 str 2 ary ladem ležícíma polmi a 3 vozy
lučního k dedičnému užívání v šatzunku 50 kop
s tou vejminkou přípisuje: aby on jak kralov. tak
vrchnostenská břemena vybejval a královský dluh 25 zlatých,
kterej na sebe sám dobrovolně přijal, ročně aby do
vyplacení po 1 zl 30 krejc. zapravil, ostatně na tom
Novohajnovskym Gruntu žádnej nic k pohledávání
nemá.

Nový zápis:

Léta Páně 1781 8. března. Sejdouce se tohoto světa
jan Hajnej tento grunt podle předešlého zapisu
dle A. 1743 na bratra jeho Víta připadá. Stojíce
ale on Vít před knihami zadává polovici všech
polí, luk, zahrad na časy budoucí a věčný
Matěji Hajnému spolu s přibytkem maštalychlévem,
a polovici stodoly s tou vejminkou, aby on Matěj
1 kobylu slepou druhou lysou, 1 prase; 1 vůz, 1 díl polovici
stodoly na koně; a polovici hospodářskýhr nábytku
též 2 str 2 ary žita, 1 strych ječmene, 1 strych hrachu
3 strychy ovsa, a chalupu tu od Jana vystavenou
jemu Vítovi dal, břemena kralovsky na polovici tak
jako robotu panskú s Vítem zároveň odbejval, naproti
čemuž Vít dluh po nebož. Janovi kralovské penize
25 zlatých dobrovolně na sebe bere a zaplatiti se
uvoluje. Přípisuje se tedy grunt ten polovicí užilku
a břemen Matějovi Hajnýmu v šatzunku 50 kop
s 2 ½ strychy 1 ar vornyma a 2 strychy ladem ležícíma polmi,

též 3 vozy lučního k dědicnému užívání, který
povinen bude nápadníky tak jak následující pořádnosti
ukazuje ročně po 2 kopách splácetí.

Nový zápis.

Léta Páně 1788 dne 14. března přestoupil před knihy Vít Hajnej
žádal, aby podle vůle jeho synu mladšímu Bartolomiji
grunt ten přípsán byl. Stojíce starší syn Šimon přítomě,
on proti tomu nic nemá. Přípisuje se tedy živnost ta
v šatzunku 150 zlatých rýnských dle vůle otce a staršího syna
k dědicnému užívání, stou vejminkou, aby on jak
královský tak vrchnostenský břemena vybejval, otce svého
a matku svou k smrti dochoval a nápadníky ročně
8 zlatých splácel.

Léta Páně 1791 dne 25 ledna. Poněvažda Matěj Hajnej zemřel
předstoupila před knihy pozůstalá vdova Kateřina která již
za nynějším manželem Šimonem Novým vdaná jest a žádá
v přítomnosti pyšťáře Matěje Potřeby aby tento Hajnovský
grunt jemu Šimonovi Novýmu až do zůstu malých
dětí po zemř. Matěji Hajnym přípsán byl což se jemu
ve starým šatzunku 50 kopách neb 58 zlatých 20 kr k hospodář-
ství přípisuje.

Rozdělený Hajnovský grunt čp. 2

Hajnovský grunt rozdělen byl r r. 1743 mezi Víta a Matěje
Hajný dle robotního záznamu Zelené Hory 1848 byl na ½ gruntu
Hajnovského čp 2 Hajný František, dcera Terezie převzetím
dvora provdala se za Josefa Mareška ze Žáhoří a po smrti
převzal dvůr syn Josef a manželka Barbora r 1945 převzal
dvůr syn Josef s manželkou Marií Netušilovou z Věrky.
Protože sešel předčasnou smrtí jest majitelkou vdova Marie
Založeném J Z D v Měříně r. 1956 jest členkou družstva.

Původní Hajnovský grunt čp 3.

Původní Hajnovský grunt po rozdělení r. 1743.
Dle robotního seznamu Želení Hory r. 1848 byl na ½ gruntu Hajnovského čp 3. Hajný Tomáš. Po zemřelém ujala se gruntu dcera Anna vdaná za Václava Toufara po předčasné smrti Anny ožení se po druhé Toufar s Antonií rodem Kuchařovou. Po smrti předán byl dvůr synu Janu a Marii rodem Kotěšovcové z Měrčína.
Po založení jednotného zemědělského družstva r 1956 vstoupili do družstva za členy.

Chalupa Skalovská Hč 6

L. P. dne 6. 2. 1771 chalupu tu Jakub Skala r 1770 na místě obecním vystavěl a za místo tamní obci 2 zl 30 kr složil, pročež se jemu Jakubovi Skalovi taková za sumu 30 zlatých dědičně s touž výminkou připisuje, aby on královský daně vybíjeval, místo platu každému sedláku v čas žní roční jeden den pracoval, roboty panské ale každý týdeň odbíjeval.
Léta Páně dne 19. 3. 1789 předstoupil před knihy on Jakub Skala a Matěj Noha u přítomnosti tamního vystavěte Matěje Potřeby a on Noha přiznáváše první grunt a to jednu polovici Nohovského gruntu, jemu Jakubovi Skalovi za cenu v hotovosti složení 80 zlatých a z ohledu, poněvadž on Skala Hajnému jeho stodolu předělal a neb spravil od který práce by bylo počítat mělo tak je 5 zl. dohromady | 85 zlatých | prodal a na něj Skalu tu jednu polovici gruntu připsanou měl žádá s touž však ale výminkou, aby on Skala, poněvadž následovní polovice gruntu se jemu připisuje taky všech břemen, jak královských tak vrchnostenských i jak na tom gruntu jsou, jednou polovici vybíjeval, zapravoval a na sebe vzal. Což on Skala tak všechno s jednou polovicí vybíjet se uvoluje, a mimo toho na na sebe vše dole psaní nápadníky bere. Z ohledu toho se jemu taky tento polovic gruntu Nohovského s povinnostmi k dědičnému užívání připisuje.

Do kontrib. kassy 12 zl 30 kr
za obilí atd 22 zl –
Celkem 149 zl 30 krejcarů

K tomuto Skalovskému gruntu Hč 6 přináleží grunty:
pole 17 jiter 1029 sáhů lučení: 7 jiter 1554 sáh.

Dle robotního seznamu Želené Hory r. 1848 byl majitem
½ lánového dvora koupeného od Matěje Nohy r. r. 1789
Skala jan kteryžto rod Skalů držel gruntu až do r. 1950
kdy grunt převzala dcera Anna po zemřelém otci
Františku Skalovi která se provdala za Františka
Kříže z Hříště okres Blatná.
Založením jednotného zemědělského družstva v Měrčíně 1956
vstoupili do družstva za členy.

Čp. 7

Obecní domek neboli Pastuška.

Pastuška měla čp 7. v tomto čísla byly zapsány všechny pozemky
obci Měrčínski patřící toje pole, louky, lesy, pastviny, neplodná
půda i cesty. V pastušce bydlel pastýř jak vidno r. 1810 Jakub
Šraub který byl povinován robotou Želené Hoře 13 dní v roce
a udělat 30 košťat pro vrchnost. Pasával ovce v té době se
jich hojně chovalo. Po roce 1848 bydlel v pastušce Petr Jedlička
který též pásal ovce když pozdeji ovce se nechovaly pásal
husy, a pak přestal husy pást a byl svolen obecním lesním
hajným.

Roku 1948 byla obecním výborem pastuška prodána
rozbourána a pozemek byl se zahradou prodán za
12.000 Kč a rozdělen mezi občany: Josefa Nový, Františka
Vaňuš, a Jana Líška.

Tím zanikla pastuška v Měrčíně čp 7.

Hč 8. Nový zápis:

Léta Páně 1771 dne 6. 2. chalupa ta od nebož. Jakuba Míčky která již před 50. lety vystavěna byla stářím zemřel a po sobě dva syny Václava a Jana, takovátto na mladšího syna Jana připadla, poněvadž ale po smrti jeho Jana jediná dcera Barbora zůstala, která se s Tavrinem Kuželem vdala, pročež takováto chalupa jemu Tavrinci Kuželovi s tou výminkou za 25 zlatých připisuje, aby on držitel tí chalupy daně královské vybíral v čas žní každý rok jednou každému sedláku jeden den místo platu pracoval, roboty panské ale dle starého obyčeje každý týdnem jeden den vybíral, po výminku ale těch 25 zlatých následujícím nápadníkům platiti bude.

Podle robotního seznamu Želevé Hory r. 1848 byl majitelem Václav Rozín po smrti jeho dcera Anna se provdala za Františka Valíše z Měrčína. Jsa starý již předal chalupu svému synu Františkovi který si vzal za manželku Annu Skalovou z Kostinec, Na Marjance čp. 24. Založením Jednotného zemědělského družstva v Měrčíně vstoupili do družstva r. 1956

Chalupa chalupovská Hč 9.

Léta Páně 1749 tuto chalupu Bartoloměj Chaloupek na místě obecním vystavěl a za to místo obci Měrčínskej 8 zlatých 30 krejc. kterých peněz dal, též se uvolil však z ní každému sedláku jeden den žíti, načež jedna i druhá strana uvikuovce, tato chalupa jakožto zaplacena Bartoloměji Chaloupkovi se připisuje.

Zápis:

Léta Páně 1775 dne 10. 2. poněvadž Bartoloměj Chaloupek před 2 lety z tohoto světa sešel a po sobě žádné děti aniž bratra a jen toliko manželku svou Annu sanechal která za Vojtěchem Maškem se vdala, pročež chalupa ta jemu Vojtěchovi v šatzunku 25 zl. k užívání se připisuje, který on králov. daně vybírati vrchnosti každý týdnem jeden den robotu konati a 4 sedlákům v čas žní každému s den pracovati povinnen bude.

Podle robotního seznamu Želevé Hory r. 1848 byl majitelem Antonín Jedlička po smrti připadla chalupa dceři která se provdala za Valeše který pocházel z Kozlovic. Chalupu převzal syn Josef Valeš který předčasně zemřel a vdova po něm vzala si za muže Václava Skalu když svdověl znovu se oženil r. 1919 s Marií rodem Chaloupkovou ze Sedliště. Vstoupili do Jednotného zemědělského družstva v Měrčíně r. 1957.

Chalupa Hajnovská Nº 10

Léta Páne 1771 dne 6. 2. ta chalupa stávala na gruntu selskýp Hajnýho, kterou Vít Hajnej převzal a r. 1770 na obecním místě postavil, obci taky za místo 2 zl 30 kr. položil pročeš se takovú jemu Vítovi Hajnýmu jakožto dědičná za sumu 30 zlatejch s tou vejminkou připisuje, aby su přediž králov. platy vybejval, šaržému sedlaku místo platu v čas žiní 1 den pracoval, roboty panské ale každej týhoden jeden den vykonával a ačkoliv ony Vít ještě 3 bratry, totiž Jana, Josefa, a Matěje na živu má, nebude nic však žádnému z nich s tý chalupy proto nic patřiti, poněvadž stojíce sui bratři před knihami, dosvědčujou že na tej chalupě nic prohledávali nechtějí, ani nemohou.

Nový zápis:

Léta Páně 1788 dne 14. 2. Přidstoupil Vít Hajnej před sniby a žádal, aby chalupa ta jeho staršímu synovi připsána byla. Připisuje se tedy takovú jemu Šimonovi v šatrunku 30 zl a zahrádkou k dědičnému užívání s tou vejminkou aby ou královské tak vrchnost. břemena vybíral a v čas žní místo platu do obce každému sedlaku 1 den a jako v sumě 4 dni pracoval. Ostatní poněvadž ten nový držitel tý chalupy podíl svůj na gruntu Vita Hajnýho otce sobě nebere, a mimo v ní sestře a postoupil, nebude naproti tomu povinen z tý chalupy žádnému nic dáti.

Podle robotního seznamu Želené Hory r. 1848 byl majitelem chalupy čp. 10 Chodora Jan který si vzal vdovu po Šimonu Hajným. chalupu převzal syn Josef Chodora se ženou Marií roz. Solarovou ze Smetalek. Požárem v roce 1948 shořela chalupa i s nově vystavěnou stodolou. Holé zdi ze stodoly koupila obec Měrčín za 20.000 K na hasičskou zbrojnici.

Tak zanikla Hajnovská chalupa v Měrčíně čp. 10.

Chalupa Tremlovska Hz 11

Léta Páně 1780 6. března, tu chalupu sobě Jan Treml na místě obecním vystavěl před 3 lety za tak jak obec dosvědčuje obci za místo s polu se zahrádkou 20 zlatých dal, která se jemu Janovi Tremlovi v sčítanku 30 zl s tou vejminou připisuje.
Aby on jak králov. tak vrchnostenské břemena vybýval a do obec každej rok jeden zlatej skládal, statně ale nápad nemá žádnej na tej chalupě pohledávati. Doněvadž on tích 20 zlatejch hned na kstrosti vzdavdal.

Dle robotního seznamu Zelení Hory z r. 1848 byl majitelem Šaštora Bartoloměj robotoval 13 dní ročně vrchnosti.
Později byl majitelem Štěpán Jelínek po smrti převzal chalupu s kovarnou Josef Jelínek syn Štěpana. Po smrti připadla chalupa s kovarnou dceři Marii která si vzala Josefa Vokurku kováře z Mladého Smolivce okres Blatná. Založením jednotného zemědělského družstva vstoupili oba za členy do družstva.

Grunt Šimanovský Hč 12.

Léta Páně 1785 dne 29.4. předstoupil před knihy
Matěj Zahradník a předal jednu polovici svých všech
gruntů jak rolných tak lučních naproti tomu Ondřeji
Šimanovi k dědičnému užívání:

Grunt sám v sobě je za 52 zl 30 kraj.

Vorjal polé polovici všeho toho co při
Moravcovském gruntu se vyrachuje a tak při
tj Šimanovskej živnosti: 25 str. 76 arn a 2 f 20 x
58.37

sadem ležícíc 2 „ 3½
3.22

loučního pod 3 vozy 7

Summa 121 29

Naproti tomu je povinen držitel té živnosti j Matějovi
Zahradníkovi, tak jak polovici gruntu má, také
královska břemena vybývat tím způsobem robotu pauskou
dle patentu konat a na tělo přenatýzel 30 zlatých Contrib.
rentu každoročně 3 zl zapravitis bytatuí na tom gruntu
žádnej nic k pohledaření nemá.

Ct.° Conscr. 12.

Dnes dole přísnuvšího roku a dne jest mezi Ondřejem Šimanem
sedlákem a Měřičem, jakožto prodavajícím z jedné strany
a potom Josefem Řejnaddem z Řejnického pauství jakožto
kupujícím z druhé strany následující kupující a
prodavající contracht umluven.

Na Želené Hoře dne 10 února 1805.

Dle robotního seznamu Zelené Hory z r. 1848 byl majitelem
¼ lánového gruntu Šiška František rodem z ~~Mladého Smolivec~~ Nezdřeva okres Blatná
robotoval 39 dní koňmi 6½ dne ručně za rok vrchnosti.
Po smrti odevzdal grunt dceři která si vzala Josefa Norýlo
z Lečovic. Poněvadž žádného syna z manželství neměli odevzdal
grunt nejmladší dceři Anně která si vzala za muže Vojtěcha
Šeštáka ze Lhenic.

Založením jednotného zemědělského družstva v Měčíně
vstoupili ihned za členy družstva r. 1956.

Chalupa Novejch Čp. 13.

Nový Zápis.

Léta Páně 1791 dne 25. 1. předstoupil před knihy Josef Novej
s Měčínským rychtářem Matějem Potřebou a žádá, aby jeho
chalupa čp. 13, kterou on už před 8 léty sobě vystavil, jemu
připsána byla. Což se jemu Josefu Novému takovou z dopro-
čením rychtáře k dědičnému užívání s touto výminkou připisuje,
aby on jak králov. tak vrchnostenská břemena vybíral a
tammím 4 sedlákům poněvadž ten grunt na chalupu od
obce souzen bil, každému ročně ve žních v pilný práci
1 den pracoval. Mimo toho ale žádá on Josef Novej jak
pozuamenal, kdyby on někdy bez posledních vůle zemřít
měl, že jeho nevlastní dcera Kateřina Hajná ten podíl
a tolik, jako po něm jeho vlastní děti brátí k dobývání
na stejnosti míti bude.

Dle robotního seznamu Zelené Hory r. 1848 byl majitelem chalupy
Norý Bartolomej robotoval 13 dní ročně vrchnosti.
Chalupu předal svému synu Františku Norýmu a Kateřině rodem
Skalové. Po smrti převzal chalupu syn František s manželkou
Reginou Žaloudkovou.

Založením jednotného zemědělského družstva vstoupili
do družstva za členy r. 1957.

Chalupa Maškovská Hº 14

Léta Páně 1791 dne 21. 1. předstoupil před knihy Vojtěch Mašek s měřičínským rychtářem Matějem Pobřebou a žádá aby jeho chalupa ta, kterou on sám před rokem sobě vystavěl, a tamní obci za tu grunt 20 zlatých dal přitom také od obce malá zahrádka přidána byla, jemu Vojtěchu Maškovi připsána byla, která tehdy se jemu k dědičnému užívání s tou výminkou připisuje, aby on jak králov: tak vrchnostenská břemena vybejval, a tamním 4 sedlákům ročně v časech pilný práce 1 den z ohledu, že on ten grunt od obce má, pracoval. Ostatně na te chalupě nemá žádnej nic k pohledávání a on Vojtěch Mašek žádá tu chalupu v šatzunku 50 zlatých pro další časy své zaznamenat!

Podle robotního seznamu Zelené Hory z r. 1848 byl majitelem chalupy čp. 14 Ernest Václav robotoval 13 dní v roce vrchnosti.
Po smrti připadla chalupa synu Františku Ernestovi a Kateřině rodem Šiškové z Měřčína
Chalupu předali své dceři Marii která si vzala za muže Jana Lžíka ze Březí okres Blatná.
Založením Jednotního zemědělského družstva v Měřčíně vstoupili za členy družstva.

Hº 15

Poněvadž Tomáš Trhlík od Matěje Moravce z Měřčína jednu 10 sáhů dlouhá a 4 sáhy široké místo před 3 létz za 34 zlatých koupil a na něm chalupu pod Hº 15 ve vsi Měřčíně vystavěl, tak se takovú na jeho žádost proti tomu Tavři Trhlíkovi do dědičného užívání připisuje:

předně, aby za tu přejímající cenu		60 zlatých
a jeho nejmladšímu bratru	Matěji	60 "
Trhlíkovi vyplatil.	Suma	120 zlatých

Datum chybí asi 1804

Dle robotního seznamu Zelené Hory z r. 1848 byl majitelem Trhlík Tomáš robotoval 13 dní vrchnosti v roce.
Pozdeji byl majitelem Skala František hudebník s manželkou Terezií rodem Šiškovi z Měřčína čp. 12. Chalupa předali synu Tavřinci s manželkou Marií benediktovci z Lížkova.
Tavřinec Skala prodal chalupu Fraut. Novýmu z Měřčína za 4000 Kč a koupil domek v Nepomuku kde byl zaměstnán jako listonoš.
Chalupa ta vzniklým požárem r. 1948 celá vyhořela a znovu se již nestavěla.

Tak zanikla chalupa čp. 15 v Měřčíně.

Lousce Hº 16.

Ponevadž ten sebou podepsaný otec Matěj Skala na jeho vlastním gruntu jeho sedlského hospodářství chalupu pod Hº 16 ve vsi Měrčíně, před 2 léty postavil a kterou nyní (dle jeho vlastního vzdání na kanceláři) dceři Terezii a jejímu manželu Martinu Silovskému společně dáti chce.
Tak se tato chalupa se zahrádkou pod 1 měrku těmto oběma manželům pod následující výminkou připisuje:

Roku 1804

Podle robotního seznamu Zelené Hory z r. 1848 byl majitelem Silovský Martin robotoval 3 dní vrchnosti.
Silovský prodal chalupu Františku Novýmu čp 23 a odstěhoval se z Měrčína.
František Nový chalupu rozboural a na tom místě stojí chlév a stodola Nového čp 23.

Tak zanikla chalupa čp 16 v Měrčíně.

Hº 17

Léta Páně 1817 byl na ½ lánu dvoře Hº 17 držitelem Josef Polan 33 roků manželka Anna děti: Matěj a Václav
Roku 1837 byl držitelem tohoto gruntu Kourád Krabec
" 1849 " " " " Šiška Jan
Majitelé tohoto gruntu se často měnili povětšinu prodejem.

Zápis

Dnes dole podepsaného dne a roku odevzdal otec Ondřej Šimáně sedlák z Měrčína od jeho dle gruntovní knihy Nº 71 fol 25 z Měrčína pod Hº 12 selského dvora 9 jiter 631 ½ □ rolí, 1 jitro 625 ½ □ zahrad a luk potom ½ jitra 912 ½ □ pastvištat synu Josefu Polanovi a jeho manželce respektive dceři Anně.
Na Zelené Hoře 21. února 1804.

Ondřej Šimáně otec odevzdávající
Josef Polan přijímající
Andreas Berkovec rychtář z Měchelup svědek
Anton Berkovec rychtář ze Srbu svědek

Podle robotního výkazu Zelené Hory z r. 1848 byl majitelem Šiška Jan robotoval 39 dní koňmi a 6½ dne ručně vrchnosti.
Prodejem přišel ½ lánová dvůr do vlastnictví Jana Nového z Čečovic. Dvůr převzal syn František s manželkou Annou rodem Skalovou z Měrčína č. 6. Dvůr byl pak předán synu Václavu s manželkou Marii rodem Solarovou z Prádla. Václav zemřel předčasnou smrtí zanechal vdovu která si vzala za manžela Jana Jelínka z Měrčína čp 11.
Založením jednotného zemědělského družstva v Měrčíně vstoupili do družstva za členy.

Hč 18

Poněvadž Šimon Novej před 1 rokem chalupu na gruntu a půdě od Hč 3 selského dvora Hajnovského v Měrčíně vystavěl, tak se jemu taková na jeho žádost s platnou 60 zlatých na věčný časy do vlastnictví proti tomu připisuje že z této chalupy královské a vrchnostenské daně a břemena vzbírati bude.

Na Zelené Hoře 23.3. 1807.

Traut. Josef Bukovský Amtsdirektor
Matěj Skala rychtář
Šimon Novej
Josef Skala k podpisu důžadaný

Podle robotního výkazu Zelené Hory z roku 1848 byl majitelem chalupy Skala Matěj robotoval 13 dní v roce vrchnosti. Chalupu předal synu Vojtěchu s manželkou Kateřinou rodem Zemanové z Mohelnice. Chalupu Skala Vojtěch prodal Matěji Vališkovi z Prádla, který pak jí ožet prodal Štěpance Habrové jmenovaná Habrová jí ožet prodala komediantu Flachsovi z Předmíře. Od Flachsi ji naposled koupil Jan Toufar z Měrčína čj 3, od kterého dvora a gruntu chalupa vystavěna byla. Chalupu rozbořil a na místě je zahrada Jana Toufara.

Takový byl záměk chalupy čp 18 v Měrčíně.

Hč 19.

¼ láníí grunt pochází od gruntu Moravcovského
1809 byl držitelem Matěj Novák
1832 " " Antonín Švehla
1840 – 1848 " Josef Skala

Podle robotního seznamu Zelené Hory z r. 1848 byl majitelem ¼ láníku gruntu Skala Josef robotoval 39 dní koni a 6⅛ dne ručně za rok vrchnosti.
Grunt koupila Zemanová vdova z Mohelnice pro svého syna Matěje s manželkou Pelákovou z Radvřic která předčasně zemřela na poli při žňové práci. Grunt převzal syn Františk s manželkou Josefou roz. Mašková z Kozčína.
Po smrti převzal grunt syn Václav s manželkou Ludmilou též rodem Zemanová z Kozčína. Protože Václav zemřel předčasnou smrtí jest majitelkou vdova Ludmila Zemanová. Založením jednotného zemědělského družstva r. 1956 vstoupila do družstva za člena.

Čp 20.

V robotním seznamu D Zelené Hory ze dne 31. října 1849 byl majitelem čp 20. Josef Skala a byl povinen konat panské roboty ročně 13 dní.

Skala Josef chalupu prodal koupil pole v Liškově pod Štědrým neboť tou dobou byla velká nouze o pole a k vůli onomu poli prodal svou chalupu v Měrčíně čp 20 a postavil si skrovnou chalupu v Liškově kde se říkalo na kaplance, aby mohl snáze ono pole sklízet a obdělávat.

Jeho chalupu v Měrčíně koupil Jan Zyrpekl z Lečovic.

Po smrti převzal chalupu syn František, který předčasně zemřel; vdova Anežka si vzala za manžela Josefa Ládu z Kotouně.

Založením Jednotného zemědělského družstva v Měrčíně r. 1956 vstoupili do družstva.

Dne 30. září 1964 zemřel Josef Lada čp 20 po delší nemoci na rakovinu byl odvezen do Stane kde byl v Krematoriu spálen. Majitelem jest vdova Anežka Ládová.

Čp 21.

Chalupa čp 21 byla vystavěna na gruntu čp 17 na sadě kdo ji stavěl nebylo zjištěno asi po roce 1848 neboť nemělá povinnost roboty te již byla robota zrušena.

Chalupu měl v držení Jedlička od něho koupil chalupu Skala Tomáš a Teresie roz. Pamůšková po jeho smrti chalupu převzal syn František s manželkou Barborou rozenou Maškovou z Kozčína.

Po druhé světové válce ji prodal a odstěhoval se do Prokopníčí k Tachovu. Chalupu obytnou koupila obec Měrčín. a stodolu a chlév koupil soused kovář Josef Vokurka. Místní Národní výbor má tam kancelář a rozhlas.

Мы советские туристы находясь в
братской Чехословацкой республике
посетили Кооператив в деревне
Мерчин, нам показали хозяйство
где выращивают свиней и другой
животноводство, нам очень
понравилось чудо любим чехов
Народа мы от всех душы
благодарим вам Кооператив, о
в том, что нам оказали честь
близко познакомиться с
сельским хозяйством. и желаем
в дальнейшем развивать
сельское хозяйство на благо
своей родины.

20/I-62г.

Представитель
Власенко
Переводчик
Л. Чернов
Ст/ст

Při příležitosti návštěvy Ruské delegace která navštívila jednotné zemědělské družstvo v Měrčíně jest touto památní zápisem s podpisem přítomných členů Ruské delegace.

V Měrčíně dne 20. ledna 1962

Skala Václav
kronikář

Čp. 22.

Chalupa čp 22 byla postavena až po zrušení roboty proto není nikde zanesena její robotní povinost.

Majitelem byl Šiš který byl kovářem a chalupu prodal Karlu a Anežce Šiškové.

Karel Šiška postavil hostinec a dal mu jméno:

„Hostinec Karla Šišky v Závisti."

Poněvadž pivo z pivovaru odbíval a neplatil, přišel hostinec se stavením do soudní dražby. Dražba se konala u okresního soudu v Kopromilci.

Stavení s hostincem koupil Skala Vojtěch a hostinství zrušil. Po smrti předal chalupu svému synu Jaroslavu a Božence rodem Nové z Čečovic.

Po založení jednotného zemědělského družstva v Měrčíně r. 1956 vstoupili ihned do družstva.

čp. 23.

čp. 24

Hostinec čp. 24 byl vystavěn roku 1900 postavil jej Jan Nový ¼ lánník z Měrčína čp. 17. pro svou dceru Barboru a manžela Václava Skalu který pocházel z Měrčína čp. 6 a dal mu jméno „Hostinec na Marjánce". Jeldáž byla ve veliké oblibě písně „na Marjánce ať je jak chce tam se baletí facka přilítí frajer vyletí, tam se žije, jé a píje tam se koluje." Hostinec na Marjánce v té době těšil se ve velké oblibě chlapců a děvčat z celého okolí. Otec jmenovaného Václava Skaly, dal od svého ½ lánového gruntu čp. 6 jednu polovici všech svých polí a luk těmto novomanželům Václavu a Barboře Skalovým. Po smrti převzal majetek syn Václav a manželka Růžena rodem Valešova z Měrčína čp. 8.

Založením jednotného zemědělského družstva r. 1956 vstoupili do družstva za členy.

V prosi 1962 majitel hostince Skala Václav odhlásil hostinskou živnost, od tohoto roku nemá obec Měrčín žádného hostince a zároveň i veřejné místnosti ku pořádání taneční zábav předváděk divadel i schůzí a tím i kultura všeobecně klesá.

Rok 1961

Začalo se hospodařit na sloučeném družstvu tří bývalých družstev: Lešovice, Měrčín, Lišťov a dáno mu název: „Jednotné zemědělské družstvo „Štědrý".

Při vstupu jednotného zemědělského družstva Měrčín do společného družstva „Štědrý" dle provedeného inventárního soupisu 31. 12. r. 1960 mělo následující stav dobytka:

42 kusů dojnic		163.031 Kč
16 " prasnic		31.200 "
5 " koní		25.350 "
mladý dobytek	75 kusů	148.689 "
vepřový dobytek	54 kusy a 60 kg	35.640 "
selata	46 "	5.060 "
slepice	296 kusů	7.548 "
hříbě	1 kus	6.500 "
včelstev	10 kusů	500 "
dobytek celkem		413.518 Kč.

V říjnu začalo se kopat základy pro novou velkovýkrmnu vepřů na 600 kusů vepřů která má být zmechanisována rozpočet na tuto stavbu jest 450.000 Kč.

Obilí toho roku bylo vesměs polehlé a strojena se špatně poníklo protože bylo na zemi kde zůstalo neposečeno takže mnoho zrní zůstalo na zemi, slámy bylo mnoho ale zrna málo. Seno se dobře sklidilo a bylo sena mnoho. Hrách otavy se nesklidily jenom asi 1/3 ostatní zůstalo na lukách neposečeno.

Brambor bylo málo sklizeno z 1 ha 80 q. Vybírání brambor vydatně pomohla školní mládež. Dožická škola poslala 30 školou povinných po 2 dny a měšťanská škola z Nepomuku 40 žáků 1 den. Platilo se 2 Kč na 1 hodinu práce, dopoledne svačina, v poledne oběd a odpoledne svačina.

Záloha na 1 pracovní jednotku 8 Kč a dobírka 7 Kč celkem 15 Kč na 1 PJ.

Narození 15/2. Bohumila Kadlecová dcera Bohumila Kadlece a Jaroslavy rodem Skalové č.p. 22.

Naturalie: 1 kg obilí a 0·62 kg brambor na 1 ž.j.
Členovi byli nespokojeni neboť v plánu bylo
16 Kč na 1 ž.j. 2 kg obilí 0·50 kg krmělo obilí a 2 kg
brambor.

Cena obilí:

pšenice	100 kg	135 Kč
žito	"	140 "
oves	"	85 "
brambory	"	39 "

Rok 1962.

V únoru byla silná vichřice nadělala mnoho škod. na budovách stázela mnoho tašek v zapadlém sněhu nadělala velké sněhové závěje. Začalo se síť zpozdění, až 20. dubna pro velké mokro na polích a též i silné mrazy byli až do konce dubna. 1.2.3. května padal stále sníh. Brambory se sázeli až po 15. květen 8. května síla se kukuřice na zahumenici která se posikla ke krmení protože jetele nebyli žádné museli být zaorány, miši přes zimu všechen sežrali.
4. až 8. prosince konal se sjezd komunistické strany československa v Praze.
V prosinci dokončena byla stavba velkovýkrmny vepřů na 600 kusů která se začala stavět v říjnu 1961. na kterou byl rozpočet 450.000 Kč. Mechanisace nemá velkého účinu mnoho se dělá opět ručně.
Při kalaudaci bylo poukazováno na malé skladiště brambor pro tolik prasat na zimování za mrazů se se musí brambory přivážet, žádné místo na uklizení dříví a nepraktická jáma na močůvku. Sena toto roku bylo málo a otav ještě méně jetele žádné, krmili se směsky, následkem sucha byla nouze o krmení.

Krmilo se málo sena 2 kg sena na jednu kus a jeden den. později jenom 1 kg sena na jeden kus a den jinak se krmila pouze sláma. Zahumenkáři dostali jetel na zahumenkovou krávu velice špatný a ten ještě byl od celkové zahumenky 0·50 ha odpočítán takže zbylo málo obilí pro zahumenkáře ze skrácené zahumenky.
Následkem příznivého počasí se dobře sklidilo i brambory se za sucha vybírali a se za sucha bylo zorano a zaseto. Výnos pšenice byl 26 q pr jednom hektaru a brambor 140 q pr hektaru. Dosažena hodnota 1 pracovní jednotky byla 17 Korun v penězích.
Naturalie na 1 ž.j.: 1 kg zrní a 1 kg brambor krmné obilí žádné.
V roce 1962 majitel hostince Skala Václav odhlásil živnost hostinskou. Od tohoto roku 1962 nemá obec Měřín žádného hostince zároveň i veřejné místnosti ku pořádání taneční zábav, přednášek, divadel i schůzí a tím i kultura u mládeže všeobecně klesá.

Narození: 17. června Jaroslava Kadlecová dcera Bohuslava Kadlece a Jaroslavy rodem Skalové z čp. 22.
10/2. Zdeněk Vokurka syn Josefa Vokurky a Jany rodem Toufarové z č. 11.
10/8. Miluška Krejčová dcera Miroslav Krejčí a Růženy rodem Skalové čp. 24

Historický příspěvek od Alexandra Beudorfa z Prahy rodáka zdejšího kraje pro zdejší kroniku.

Měrčín ves 8·5 km. severovýchodně od Nepomuka, prastará, nepomuckého kláštera, a jím založená, pak zelenohorského panství při staré cestě od Nepomuka k Rožmitálu a i přes Hvožďany ku Praze (poštovní silnice. Založena nějakým Měrkou, Mierkou, Mirkou, kteréžto jméno je doloženo v dlaždickém nekrologu, vydaném B. Dudíkem. Flegl omylem napsal, že náležela k vrčeňskému panošskému statku; není proto důkazů, a nazval ji Mařín.
Pravděpodobně ves pohubená po roce 1465 v bratrovražebných bojích Zdeňka ze Šternberka na Zelené Hoře s králem Jiřím Poděbradským tak, že nemohla se dlouho vzpamatovat. V poustkách bydlelo tu pravděpodobně jen několik usedlíků, snad náhodou se zachránivších zatím co mnohé grunty mrtvých (zabitých) hospodářů přibrali si ze sousedních obcí. V Profousově díle doložena v roce 1352 jeho ves farnosti příškorské v děkanátu klatovském. V manuálu královského města Rokycan z roku 1530 (kdy z neúrody vzešla veliká drahota, bída, hlad, kdy strych žita i pšenice stál v městě až 30 kop, takže lidé jedli trávu s kopřivami až z toho vzešel mor. V Čečovicích zemřela jen jedna osoba, v Zahrádce 15 lidí) obě tehdy příškovské farnosti.
V Měrčíně a v blízkém dvoře Háji nezachvátil mor nikoho, poněvadž byly pusté a snad i neobydlené. Je možné že i dvůr Háj vznikl na pozemcích dříve měrčínských a vzdělávaný čečovskými robotníky, byl připojován k této vesnici. Rovněž není vyloučeno, že v starém Měrčíně nebyly nějaké klášterní doly na (železo a snad i tuhu a podobné. Mor řádil u nás častokráte (v stol 14. i prozději.

Zejména v září a v podzimu roku 1549 kdy přítel a rádce, i věřitel Adama ze Šternberku, jan jeníšek z Újezda na Lvrčovsi u Klatov převezl odtud proti moru rodinu na Zelenou Horu 16 září 1549. Avšak již 27. září padali lidé v Nepomuku i v okolních vesnicích morem, ale Jan Jeníšek mohl převésti teprve 18. října svou rodinu do Bělčic. (Č.Č.M. 1894 strana 406) byl to pán chytrý a rychle se obohacující, v čemž předčil by jeho potomek po Bílé Hoře. Byl vždy věrný Habsburkům a katolík.

Při dělení Zelené Hory v roce 1560 na tři syny Adama ze Šternberka, kdy se tato ves Měrčín po ohni zničená započala stavět, byl v ní jediný osedlý, platící dvě kopy 27 pražských grošů. Jiné platy ukládány býti nemohly, ale z pustých gruntů - pastvištat, platejí ti kdož na nich pasli, ani z okolních vesnic, jedu a půl kopy. Vilému ze Šternberka na jehož díl ves psaná Měrčín připadla, zemřel (přeživ ženu i děti) již v roce 1561 údajně na mor, prodav předtím šest zelenohorských vesnic a mezi nimi Měrčín, dvořickému Mořici Chanovskému z Dlouhé Vsi, z čehož vznikly soudy. Byly ukončeny tím že Albrecht ze Šelmberku, jež je v roce 1563 zdědil, prodal je ihned svému bratranci a Vilémovu bratru Ladislavu ze Šternberka na Zelené Hoře, který pečoval o dostavění Měrčína velkými podporami a pomocí. Zemřel však již roku 1566 kdy Měrčín dostavěn nebyl.

V těch šesti vesnicích vrácených Zelené Hoře, bylo 5 výsadních hospod a z nich jedna pravděpodobně na onom jediném osazeném statku v Měrčíně u Nohů. O čtyřech synech Ladislavových, vesměs krutých k poddaným z nichž každý byl jiné víry a jež proto na sebe záze-mě žalovali císaři, arcibiskupovi a nejvyšším úřadům z nichž dva byli zcela šílení, víme, že působovali poddaným útlak a těžká protivenství. Z nichž šílený kalvínec Ondřej zakazoval svým poddaným z Měrčína účast na katolických bohoslužbách v Líšťkově a snažil se tyto vesnice od Líšťkova odtrhnout. V Rokycanských archivalích máme o tom četné stížnosti a spisy. Lze se jen dohadovat, který statek to byl, který byl v Měrčíně osedlý a patrně i výsadní hospodou. Pravděpodobně u Nohů rodu s nímž se později setkáváme i v jiných zelenohorských obcí, zejména na mlýně u Kláštera, kdež potom vznikl dvorec Nohovice. Členi tohoto rodu byli i v Nepomuku. Z Měrčína byl i rod Kuželů jejichž zájezdní hospoda v Třebčicích u panského dvorce, byla věhlasná proto, že se nikdy nezavírala. (18 století.) Bylo zjištěno že skutečná výsadní hospoda byla u Nohů čp 4. Ponévadž se málo piva šenkovalo, a u Nohů se o šenk pravděpodobně nejvíce hospoda se svolením Zelené Hory předána k Potřebům do čp 5. pivo se šenkovalo Zelenohorské a někdy také z Božického pivovaru řádu Maltezáků.

Stalo se jednou při taneční zábavě u Potřebů:
V Obci Měrčíně se zdržoval jakýsi potulný člověk jménem Mrož jehož toho času se mnoho potulovalo po obcích při řečení taneční zábavě u muzikantů dával si často hrát, což občany dost mrzelo. Přišel též k muzikantům Malát z usedlosti čp 17 v Měrčíně a řekl: „Ted' budou hrát muzikanti mě", a dal muzikantům zlatník-

Mrož jako by chtěl též platit ačkoliv nic neměl chmatal do kapsy, vytáhl rychle nůž a Maláta probodl který se s výkřikem svalil na podlahu mrtev. Mrož chtěl prchnout, byl však chycen a svázán. Poslali pro četníka a chtěli jej odvést do Nepomuka k soudu, on však se nepůjde za žádnou cenu. Občané přivezli trakař na trakař dali ostré poleno a Mrože posadili na toto ostré poleno a přivázali a za doprovodu četníka a dvou lidí tak byl dopravován Mrož do Nepomuka. Po cestě však Mrož hrozi bědoval a prosil nebo trakař o kamení drncal že ho to bolí že půjde rád pěšky, avšak to mu četník nedovolil tak musil Mrož na trakaři sedět až do Nepomuka.
Zkáza kterou přinesla na kraj i zem třicetiletá válka a její důsledky stálé marše a kvartýry, je znát z relací berní ruly 1654. Maxmilián Bavorský když táhl přes Horažďovice a Klatovsko k Železné Hoře kdež byla posádka dvěstě anglických jezdců, čatka to čestného oddílu který hlídalu Anglickou doprovázel do Čech. Byla potom rozdělena na hrady pánů věrných písaři. Posádka se vzdala a angličtí jezci byli pod Železnou Horou porubáni kdež dosud mají mohylu u Vyskočilky.
Po Adamu ze Šternberka vládl na Železné Hoře jeho syn František Matěj, zastřelený Švedy 1648, potom jeho vdova a její syn František Vojtěch hrabě ze Šternberku tento v létech 1665-1708. Proti jiným vrchnostem byli tito mírní a laskaví. Ale pak se poddanství utužovalo zejména za Martiniců 1726-1784 kdy vrchnosti vládli převětšině sobečtí a zištní úředníci. Ještě hůře bylo za Colloredo-Mansfeldů 1784-1852 kdy proti dekretu císaře Josefa II. zavedena tu byla krutá robota a poddanství, práce v hutích, dolech a kácení zejména prvalesovitého lesa u Zahrádky, protože hutě potřebovaly velké množství dříví.

Hutě však přinášely také rolníkům značný zisk za dovážení rudy, později až z Rokycanska.
Poddaní volně oddechli až roku 1848 za zrušení robot a poddanství.
V roce 1900 měl Měrčín 24 domů a 143 obyvatel, v roce 1920 23 domy a 135 obyvatel. Pošta a fara byla ve Vrčeni a škola v Dožicích. Potud Alexandr Benedikt rodák zdejšího kraje.

Rok 1963

V lednu bylo odvezeno od Toufarů čp 3 12 dojnic které byly ustájeny v Čečovicích tím byla farma Měrčín bývalí to JZD Měrčín ochuzena o 12 krav a dáno do Čečovic kde bylo středisko sloučených družstev Čečovice, Měrčín, Liškov pod názvem: „Štědrý". V listopadu napadl sníh 50 cm a byli velké mrazi teploměr ukazoval stále pod 20° mrazu i více. Byli obmezeny vlaky, elektrický proud byl vypínáván, bylo málo vody pro vodní elektrárny následkem velkých mrazů zvěř běhala až k obytným stavením a shánělo potravu, školní děti měli prodloužení pololetní prázdniny až do 15. února V roce 1963 byla upravena hlavní cesta přes obec Měrčín tím že bývalé obytné stavení čp 15 které vyhořelo požárem 1948 bylo pojmuto do cesty a část zahrady Josefa Beneše čp 1 a tím se cesta rozšířila a zárovněž srovnala. Místní Národní Výbor v Měrčíně jako náhradu Josefu Benešovi koupil z obecní pokladny 14 kusů betonových kůlů a drátěné pletivo k ohrazení jeho zahrady za cenu 1000 Kčs. Se senosečí začalo se 1. června za pěkného počasí a všechno seno se v dobré jakosti brzi sklidilo. 29. července začali žňové práce na poli začal se sít ječmen, zároveň byla dokončena melioraci palouku na lesy který míval Josef Chodora č 10 a udělán z palouku pole. Dne 26. listopadu byla schůze Místního Národního Výboru v bývalém hostinci na Majance na programu bylo: „Sloučení Místních Národních Výborů Čečovice, Měrčín, Liškov v jeden Místní Národní Výbor se sídlem v Čečovicích. Hlavní řečník byl Dr Vadlej z okresního Národního Výboru Plzeň - jih.

Nedošlo však k žádnému dohodnutí a schůze byla bezvýsledná.
Avšak hned druhý den 27. listopadu chodili po obci od čísla k číslu 2 úředníci z Okresního Národního Výboru s tajemníkem k Čečovic Hlúsem občany přesvědčovat o výhodách a že jest nutné když se sloučili jednotná Zemědělská Družstva vjedou-dlek že se musí sloučit i Místní Národní Výbory a nutili občany k tomuto podpisu a občané to podepsali ač neradi.
Na sloučení jednotných Zemědělských Družstev Čečovice, Měrčín, Liškov měl hlavní zásluhu bývalý tajemník z Čečovic tohoto času soudruh Čečový a z Měrčína soudruh Josef Beneš. V zástupitelstvu budou míti Čečovice 3 členy Měrčín 2 členy a Liškov též 2 členy. Občanům z Měrčína se to nezamlouvalo ani sloučení a připomínali zástupcům O N V z Plzně že budeme jakousi kolonií Čečovic.
V dosažených hodnotách hospodaření byli družstevníci celkem spokojeni. Při dobírce bylo vyplácen celkem na jednu pracovní jednotku 20 Kč a 75 haléřů jako premie. Na odpracovanou pracovní jednotku se dávalo 1 kg obilí a 1½ kg brambor krmné obilí žádné. Rok byl na všechno obilí velice úrodný skoro nadprůměrný vzlášť tak u brambor až 320 q pro 1 Ha/ktaru Brambory se vybírali bez brigád za platilo se od sklizených brambor pro konsum za 8 q centů 1 pracovní jednotku a za ostatních brambor 9 q centů " "
Družstevníci se ve sbírání brambor předstihovali a sbírali i přes poledne a tím si hodně vydělali.

Pouze otavy dopadly špatně nebo na lukách pod mlýnem jich zůstalo polovic neposečeno, za lesem polovina neposečeno, Zahořčice celé neposečené, Hovorak celý neposečený, Malé louky a Zahajem celé neposečené, Vejplašek celý neposečený. Takže více jak 120 q centů suché píce z kterou byl družstevní dobytek skrácen, ačkoliv bylo pěkné počasí, avšak málo lidí ku vzdání celé bohaté sklizně.

Výkupní ceny obilí roku 1963.
Žito 140 Kč za 100 kg
pšenice 138 " " "
oves 75 " " "
brambory 39 " " " avšak v drobném prodeji v obchodě platili konsumenti až 75 Kč za 100 kg.

Zemřelí: Dne 5. května 1963 zemřel František Nový výměnkář z čísla 17 ve věku 84 roků.

Rok 1964.

Zima zácula již v prosinci 1963 silně mrzlo bez sněhu až do polovice března studny byly většinou bez vody do vepřína i do porodny vozila se voda z potoka též i pro krávín v čp. 5 se voda musela vozit. Následkem dlouhých mrazů začalo se opozdělně síť až 13. dubna se začalo první síť. Brambory sázeli se v květnu.

Rok 1964 byl rokem suchým, brambory a řípa byly zavlažovány vodou z Dožických rybníků a následkem toho byla úroda brambor velká 320 q pr 1 haktaru a u řípy byl výnos přes 600 q pr 1 haktaru. Za vodu na závlahu dalo JZD Štědrý vodní správě 4 valníky hnoje do rybníků pro ryby.

Bohuslav Netušil rozbořil vodní pilu a zároveň i starý český mlýn který byl v těsném sousedství katastru obce Měrčína na dožickém rybníku a na tom místě postavil kůlnu. Bohuslav Netušil občan dožický byl členem JZD Štědrý v Lečovicích.

Přestavby:

Nový Josef čp 23 přistavěl u svého obytného stavení koupelnu, prádelnu a rozšířil kuchyň.

Kříž František čp postavil verandu a vrní prádelnu a koupelnu

Valeš František čp přestavěl ze staré stodoly obytnou místnost a verandu a obytné stavení brizolitem.

Zemanova Ludmila čp 19 předělala vnitřek obytného stavení.

Skala Jaroslav čp 22 předělal vnitřek obytného stavení.

Vokurka Josef čp 11 přistavěl verandu.

V listopadu ve výborové schůzi JZD v Lečovicích bylo usneseno hlasovat na investiční zápůjčku dobytka daného do JZD při jeho založení podle odpracovaných jednotek v JZD.

Hřkolin Při založení JZD bylo stanoveno že tato zápůjčka
investiční dobytka bude se umořovat 2%. Přesto úsnesem
byli poškození staří družstevníci kteří měli málo
odpracovaných jednotek dostali jen pár kč.
Výroční členská schůze spojená s dobírkou byla dne
12 února 1965 ve které předseda Chodora seznámil
členy s výsledkem hospodaření v roce 1964 které
bylo velmi dobré začež se dostalo družstvu od
zástupců okresu Plzeň - jih plného uznání.
Též i předseda Místního Národního Výboru soud.
Šelmát, dal pochvalné uznání za pěkný úspěch
v hospodaření s pobídkou do dalších roků tím
byla schůze ukončena.
Záloha na Pracovní jednotku byla 10 Kč takže
se dobíralo ještě 15 Korun na 1 J.J. celkem 25 Kč.
Členové byli spokojeni. Po dobírce byl společný
oběd a po večeři byla taneční zábava hrála
kapela p. Hlinky z Budislavic.

Naturálie

Na zahrnutku byl stanoven výnos brambor 250 q
pr 1 hektaru, u pšenice - - - 28 q
na 1 pracovní jednotku = 1 kg 50 dkg brambor
na 1 " " = 1 kg pšenice.

Krmné obilí žádní.

Při sklizni brambor výdatně pomáhala brigáda
z Plzně 24. září textilních obchodů 25 osob ženy i muži
dohromady celkem 5 dní vybírali brambory. Přijížděli
a odjížděli každý den svým autem z Plzně.

Druhý týden přišla II. brigáda opět z Plzně z
průmyslových škol 50 žáků s profesory a vybírali
pět dní. Byli ubytováni po obytných domech v obci
Měrčíně kdež dostávali snídaně. Svačiny, oběd a večeře
dávalo jim Družstvo. Za nocleh a snídani pro brigád-
níky platilo Družstvo občanům denně 3 Kč za každé-
ho brigádníka. Jen tak mohla být zvládnuta nad-
-průměrná úroda brambor.
Otavy byly jen z polovice usušené a sklizené ostatní
zůstalo na lukách neposečeno ponejvíce kyselé.
Ozimy byli vesměs všechny zasety též zorano
bylo všechno.

Výkupní ceny obilí roku 1964:

Žito 140 Kč za 100 kg.
pšenice 138 Kč " " "
oves 75 Kč " " "
brambory 39 Kč " " "

V drobném prodeji platili konsumenti 75 Kč za
100 kg.
30. září 1964 zemřel Láda Josef z čp 20 v Měrčíně
na pakovinu. Byl odvezen do Plzně kdež byl
Krematoriem spálen. Zůstala po něm manželka
děti neměli žádné.

Rok 1965

Rok 1965 byl rokem mokrým již v zimě bylo dostatek sněhu, a na jaře častí deště že nemohlo se brzi do polí, opožděně se sílo a brambory se sázeli v květnu. Krmná řípa se nemohlu pro mokro vůbec sázet ač pole bylo připravené a místo řípy síla se kukuřice až dlouho v květnu. Se sečím jařin se začalo sít ale jen na zušlé pol. dne 7. dubna. 25. dubna přišli do Měrčína zíkáni od Kožic na Slovensku bylo jich s dětmi 30 a. byli ubytováni v opuštěném statku Václava Kolíšovce v Měrčíně čp 5. Protože tam měli málo místa ke spaní někteří se odstěhovali do sousedí obce Liškova. V Měrčíně zůstala 1 rodina Gaborova měli 10 dětí, byli zaměstnáni na úpravě potoka v katastru obce Liškova.

V senozeči bylo nařízeno stále píct a tak bylo skoro vše posečeno avšak pro stálé deště nemohlo se sušit a tak seno leželo na lukách v mokře již prorostlé otavou a dalo mnoho práce vše z tě travy seno vztrhávat až 21. srpna sklízelo se poslední seno.

25. srpna přišla do Měrčína brigáda vojáků a 5. září opět odjeli pomáhali při svážení obilí.

Otavy sklidily se ani né z polovice ačkoliv jich bylo hojně avšak pro pokročilý čas šlo se na sklizeň brambor kterých bylo málo 160 q pr 1 hektaru. Při sklizni brambor pomáhala brigáda 50 člená z Plzeňských škol průmyslových pomáhali celý týden. Vařilo se pro ně v Měrčíně čp 8. Za tím účelem bylo zabito prase aby se brigadníci najedli.

V tomto roce postavěna byla velká kůlna na slámu stojí na dřevěných sloupech kryta plechem stála 40.000 kč.

Zároveň toho roku odešel ze zdejší farmy Klasna z Čečovic který dělal farmáře v Měrčíně několik roků dobře všemu rozuměl byl dobrým hospodářem Na místo jeho nastoupil Josef Bauš z Liškova.

12. února 1966 byla výroční členská schůze spojena s dobírkou na rok 1965. Po obsáhlé zprávě předsedy družstva Chodory, účetní Veselé a revisní komise předsedné soud. Boušem byla valná hromada ukončena a pak byla volna debata které se zúčastnil jako hlavní řečník tajemník komunistické strany z Plzně a inženýr Levý. Dostala se pochvala za dobré vedení družstva.

Po společenské debatě byl společný oběd a později pak i večeře a taneční zábava při které hrála kapela p. Hlinky z Budislavic.
Členové družstva byli s dobírkou spokojeni
na 1 odpracovanou jednotku bylo vyplaceno

záloha 10 Kč
dovolená a prémie 15 Kč
celkem 25 Kč.

Odpracovaných jednotek:

Měrčín = 13.253
Líčkovice = 34.294
Liškov 7.841
celkem 55.388

Vyplaceno bylo: 1.394.600 Kč.

25. dubna ženil se Václav Beneš syn Josefa a Marie Benešových z Měrčína čp 1 který jest zaměstnán jako zedotechnik v JZD Košetice za Plzní. Hrála mu místní hudba Staudrdle u Benešů v Měrčíně za dobrého pohoštění všech přítomných.
Josef Vokurka kovář čp 11 zkopal maltu z části obytného stavení a nahodil brizolem dlé stavení.
Liškováci přezdívají Líčovákům „Brambůrů" že všechno co se jim hodí pro své družstvo zaberou na přídělených farmách.
25. ledna narodil se syn manželů Krejčových čp 24 na Marjánce dali mu jméno Pavel. Jejich děda Václav Skala plakal radostí že se jim narodil syn že po 50 let se jejich rodině nenarodil žádný syn jenom dcery.

Rok 1966.

Byl rok mokrý opozdění se síla a brambory se sazelli také opozdění v Měrčíně se sázeli brambory 16. dubna pouze likovarské které měli velký výnos sázeli se až do polovice května. 28 dubna sil se ještě oves na hlíně pro mokro se dříve sít nebylo možno. V květnu rozoral se pahorek a velká mez v hájku dobýval se Kaimen a tuní Zárovně toho roku vykácel se les Ludmily Žemanové a Václava Skali v Hajku za má se z toho udělat pole. Se senosečí se začalo brzi již 5. června avšak pro stálé deště se protáhli až do 12. srpna kdy se sklidilo poslední seno všechno ve špatné kvalitě dlouho ležělo na lukách na fiolosbuilé. 9. června byla v Měrčíně delegace od ministerstva zemědělství prohlídka všech polí a luk čeho je třeba meliorovat a úprava potoka seznalo se že je vše ve špatném stavu že je třeba nutná úprava aby se mohlo držet více dobytka a na polích větší výnosy.
Žně začali 27. července se začalo síct žito a 11. srpna se začalo mlátit žito a 13. září byla dožínková slavnost. V srpnu se opravovala cesta za lesy po které se již nemohlo seno svážet jakém špatném stavu již byla.
V srpnu 21. byl zájezd na cirkus do Plzně a 19. listopadu byl I. zájezd do Prahy na divadlo a 21. listopadu byl II. zájezd do Prahy na divadlo.

Dne 16. června popral se Josef Beneš s Janem Jelínkem a Marií Jelínkovou. Jelínek utrpěl těžší zranění na žebrech a byl 3 neděle práce neschopen Jelínková jen lehčí zranění oba ošetřila Dr. Královcová z Nepomuka.

Při soudním narovnání u krajského soudu v Plzni má Josef Beneš uhradit Jelínkovi a Jelínkové dohromady 500 Kč za ušlý výdělek v jeho nemoci.

V listopadu bylo zdražené pivo obyčejné 7% o 10 haléřů, a 10% pivo bylo zdraženo o 30 haléřů za 1 půllitr piva. Po zdražení piva se prodává obyčejné 7% za 0·90 haléřů ½ litru a 10% pivo se prodává za 1 Kč 70 haléřů ½ litru.

Při vybírání brambor pomáhala brigada z Plzně byly jich 38 všichni chlapci z učňovských škol vybírali týden. Druhý týden opět pomáhala brigáda z Plzně z 11 učňů škol samá děvčata bylo jich 35 zabili se na to. 2 prasata a vařilo se pro ně v Měrčíně v čp 8 ku spokojenosti brigádniků.

Toho roku byli vzaty všechny slepice z drůbežárny v Měrčíně a tak zůstala drůbežárna prázdná.

Zároveň toho roku byl přijat do společného družstva „Štědrý" nový zootechnik inženýr Brychta Jan.

Svatby: 11. ledna se ženil Josef Boubín syn Karla Boubína ze Žalce byl vychováv u babičky Anny Bešťákové v Měrčíně čp. 12 přiženil se do Přešína.

Dne 5. listopadu ženil se Jiří Beneš druhý syn Josefa a Marie Benešovi v Měrčíně čp 1 přiženil se do Čmelína svatbu hrála místní hudba staudrdle.

V roce 1966 byla rozbourána stará hasičská kůlna která stála jako přístřešek u stodoly čp 12 na tom místě ma Josef Vokurka čp 11 hnůj.

Při výroční členské schůzi jednotného zemědělského družstva v Čečovicích spojené s dobrým hospodaření v roce 1966 byli členové družstva seznámeni soudruhem předsedou Chodorem v hospodaření sloučeného družstva Čečovice, Měrčín, Liškov pod názvem „Štědrý" za rok 1966. Schůze byli přítomni zástupci okresu z Plzně soudr. Červený a zástupce okresní zemědělské správy. Poněvadž hospodaření bylo dobré dostala se naturální pochvala. Na jednu pracovní jednotku byl celkem vyplacen 27 korun bez naturálií. Životní úroveň se podstatně zlepšila.

Pracovních jednotek bylo celkem odpracováno:
55.447·30, a vyplaceno x 27 = 1.497.077·10 Kč.

Majetek J Z D podle stavu 31. prosince 1966:

Základní prostředky celkem: 3,921.938·83 Kč

budovy	:	554·241·28 "
stroje a zařízení	:	1.482.759·45 "
nářadí a inventář	:	63.366·48 "
Hodnota zvířat k 31.12.1966	:	1,974.219·—
Vlastní zásoby	:	694·137·—

Zároveň provedeny byli nové volby předsedou zvolen byl opět Chodora z Čečovic a místopředseda Líný Ladislav.

Po schůzi byl společný oběd, večeřa a večer večer společenská taneční zábava.

Výroba z 1966.

Maso hovězí v živé váze	67.409 kg
maso vepřové " "	29.772 "
drůbeží maso " "	5.419 "
mléko	397.563 litrů
vejce	221.336 kusů

Na pracovní jednotku bylo proplaceno 27 Kč naturalie na jednu pracovní jednotku bylo dáno 1 kg žitné obyčejné pšenice, a 1 kg brambor. a 7 arů jetele zeleného pro krmení krávy. Na zahrnutku bylo dáno výnos: 27 kg na 1 ar zeleniny a 18 kg brambor.

Rok 1967.

Rok začal za mírného počasí a za častých dešťů a málo sněhu. 21. února byla silná vichřice a bouřka vichrice nadělala mnoho škod v lesích mnoho stromů zlámala a skořeny vyvratila a na budovách mnoho tašek sházela. Jaro bylo mokré často skoro každý den pršelo. V hájku začala se dělat dřevěná na lukách.

17. února byla dobírka ŽŽ v čečovicích za rok 1966

16. března byla v hostinci na Marjance vojenská přednáška proti obraně atomových bomb.

20. 21. 22. března byl kronikářský kurs Žinkovecký který pořádal Odbor školství a kultury O. N. V. Plzeň-jih prostřednictvím okresního muzeum v Blovicích.

Program

20. dopoledne: Přijetí a ubytování účastníků
odpoledne: Zahájení: a přehled historického vývoje v kraji.

21. dopoledne: Světová činnost a naše vnitřní politika
~~22.~~ odpoledne: Kronikářská činnost.

22. dopoledne: Současné kronikářské úkoly a vlastivědná práce.
odpoledne: odjezd účastníků.

Vedoucí Jaroslav Páv zahájil kurs a přivítal účastníky kursu kterých bylo 49, po krátkém projevu ujal se přednášky ředitel okresního musea v Blovicích Karel Špelabek: O archeologickém pravěku, historii a současnosti, o starých nálezech 15.000 let starých v době kamenné v nálezu Levaltu u Dobřan proveden průzkum 2000 let až 2500 starých. Mohyly 1800 a 1600 let starých v sídlišti Netunických, Oplatově, a Keltové 4000 let před letopočtem.

Ze III. a IV. století nalezené mince bronzové v V. a VI. století postup slovanů. V Saské kamenici v roce 976 kdy se jmenovala místo Uslavy Bradava. Na Blovicku byly nalezeny mohyly v Želčanech pak bylo nalezeno 4 kby denárů.

Mikuláš z Husi byl hlavním organisátorem husitských husitských bouří roku 1421. V první kronice opata kláštera který zaznamenává velké bouře a války.

Josef Beneš: o současné situaci vedečko technické revoluci že 13. sjezd řešil 6 bodů základní linie sociální společnosti odměna podle zásad o 2½% růst mezd. Hlavní výroba abz zvýšen byl důraz 4% mléko že se bude vyrábet všemicky. Že doposud jsou hluboké rozpory tříd.

Pechoučík: inspektor hovořil o mezinárodních vztazích že Německo jest hlavní problém v mezinárodních vztazích a Vietnam. V Asii a v Africe že jsou státní převraty a nepokoje.

Figura: krajský archivář: Vlastivědné historickým dění jak ukázat budoucím generacím jak se vyvíjel únor 1927 a říjnová revoluce, boj o moc. 50. výročí říjnové revoluce jak toto projevilo, jak Beneš se zasloužil o republiku.

Pak přednášel soudruh Tůma krajský archivář a Jaroslav Plachý inženýr Šťáhlavy o ochraně lesů přírody vzácných rostlin a vodních toků a tím byl kurs ukončen.

Seznam přichodců v Měříně r. 1967

1 Josef Beneš, Kateřina Benešová, Toufar Jan, Marie Toufarová, Marie Kotěšovcova, Jan Tdfat, Fran. Kříž, Skala Václav, Josef Vokurka, Anna Beštáková, Nová Regina marie Bílková, Anežka Čadová, Jarm. Skala, Václ. Skala č.24 Jan Čížek, Josefa Zemanova, celkem 17 příchodců.

Obecní studna.

Obecní studna na prostřed obce jaký měla vznik:
Za starých časů bylo málo studní v obci Měrčíně
a velká bída s vodu. Proto domkáři začali kopat stu-
dně na návsi a připravovat kámen na roubení.
Skala z čísla 6 tehdáž obhospodařoval 60 strichu polí
a luk a měl 1 pár koní navezl všechen kámen na tuto
studnu do těla studny chodili pro vodu tato čísla:
čp. 6, 15, 18, 20, 21, 23, 13, 9, 10, 11, 14, jíl 12 metrů hluboká.
Protože voda pro tolik rodin nestačila a dobytka
přibývalo, někteří domkáři si začali vrtat
u svých domků svoje studny na svůj náklad
a tak svým časem bylo postaveno několik studní
u čp. 6, 8, 11, 14, 20, 22, 23. a tím byla o vodu postarán.

František Kříž zasadil na obecním
pozemku kaštan vraném na školce.
Senoseč začala 10. června avšak špatně se sena
sušili vypomáhali z Liškova družstevníci, vozí
naložené senem musili družstevníci pásovými
traktory vytahovat ~~na~~ z louky na cestu, aby se
mohly odvážet. Louky rozřezané od traktorů v nichž
stojí voda roste většinou jenom sítí. Otavy se
sklidily z jedné třetiny luk následkem mokra
a ve špatném kvalitě. Brambory se sklízeli
za pomoci brigadníků z učňovských škol a dívky
z 11 letých škol z Plzně bylo jich celkem 70 a
vybírali 12 dní vařilo se u kaštanu v Měrčíně.

Drenáže v Hájku

Na lukách v Hájku byla provedena částečná meliorace
luk vzláště které zamokřovali louky, prameny vody
byly odvedeny, zbývá odvodnit drukou část luk
kde jest studánka a zamokřuje další část luk.

Hospodaření ve J.Z.D bylo dobré. Na 1 pracovní
jednotku bylo toho roku 27 Korun. Na naturalie
bylo vydáno na 1 pracovní jednotku 1 kg pšenice
1 kg brambor a 50 arů jetele pro krávu na zelené
krmení. Na zahrádkovou krávu musel každý
člen odpracovat nejméně 1 pracovních jednotek.

Pracovní doba.

Pracovní doba u průmyslového dělníka byla 42 hodin
týdně avšak u zemědělců to neplatilo tam musel
dělat 48 hodin týdně a když bylo nutně i delší dobu.
Znášalo se drahota byl nedostatek v obchodech a
ve zboží všeho druhu dražší, prádlo, obuv, šatstvo, maso,
pouze mouka, cukr, sůl bylo jako dříve.

Poslední státní události.

V prosinci 1967 bylo ve znamení velkého neklidu ve vládě.
Veškerá moc byla v rukách presidenta Antonína Novotného
který zastával i funci prvního tajemníka komunistické
strany. Aby byli funce rozdělený což vyvolalo různé
spory ve vládnoucích kruzích. Až konečně přece k tomu
došlo že funkce byly rozděleny. Následkem byla ihned
volnost a spravedlivé řešení všech vnitřních
záležitostí.

Na pracovní jednotku bylo 27 Kč a
naturalie 1 kg pšenice a 1 kg brambor
Farmář byl Jan Jelínek z Měrčína.

Rok 1968.

Památný lednový úsnes strany komunistické Président Č.S.R toho pásu Antoníu Novotný zastá- - val i funkci prvního tajemníka komunistické strany. Úsnesem Akčního Výboru komunistické strany bylo usneseno aby funkce byli rozdělenyto jest první tajemník vzlást a president Č.S.R také vzlást.

Byl zvolen za prvního tajemníka strany komunistické Elekxandr Dubček slovák jako spravedlivý člověk volilo se lístkama. Dne 22. března 1968 odstoupil president Č.S.R Antoníu Novotný ze své funkce jako president Č.S.R byl stranou komunistickou tomu doučcu pro špatné hospodaření. Dne 30. března 1968 byl zvolen lístkama nový prěsident generál Ludvík Svoboda byl nadšeně vítán všemi lidmi jako spravedlivý a všemi lidmi uctivaný a vážený. Na denní světlo přišli různé věci nevině odsouzených a popravených a do žalářů daných lidí. Za rehebilitaci žádá mnoho osob za náhrady škod způsobených jejich věznením. Dále byli zvoleni: předseda vlády: Černík a předseda národního shromáždění Josef Smrkovský všichni byli zvoleni lístkama.

Zaseto bylo do 30. března i jetele. Brambory se začaly sázet 5. dubna nad pilou sazečkou na brambory. Celý březen a duben bylo pěkné počasí a teplo.

V dubnu se začal dělat nový potok starý potok byl klikatý. Dělala jej cikánská rodina jmenem Lonka celé léto od Liškovských hranic k Dožickému rybníku a měla od 1 běžného metru as 50 cm dlažby a pak dny 50 Kč měli 9 dětí, bydleli v Mariagolkách v říjnu byli s prací hotovy a odstěhovali se do Přebudova kde dělali melioraci. Stroje celý potok vyrýpali a nové 2 mosty přivezli.

Oheň.

Dne 5. srpna o ½1 hodině v poledne vznikl požár v čísle 5. shořela stodola, kůlna, a stáje. Na mlatě ve stodole valník naložený se senem a „žřalok" na metání sena. Dobytek hovězí byl všechen vyhnán na zahradu, a pak na náves a do ohrazení zahrady u Mareška žádný kus neuhořel. Shořelo ve stodole, kůlně i na stáji mnoho sena a suchého jetele škoda se odhaduje na 150. 000 Kč. Kdo zapálil oheň nebylo zjištěno. Lidé však říkají že to asi udělali děti oněch cikánů co dělali potok oni se však nepřiznali při vyšetrování. Bylo přítomno hodně požárních sborů avšak bylo málo vody která se táhla až z Dožického rybníka.

Tragická smrt Ladislava Mareška.

Dne 15 srpna chtěla se bourat zeď u shořelé kůlny přes 5 metrů vysoká na ½ cihly vyzděna a na zdi nějaké pilíře asi 6 metrů dlouhá. Mareška byl u samé zdi venkovské zafoukal silný vítr a zeď se sama svalila na zem.

Mareška nepostačil tak daleko odběhnout aby padající zeď se na něj nesvalila a zůstal pod zdí mrtev. Nebylo jednoho neštěstí dost takto velkým ohněm a vyřádalo si neštěstí daleko horší.
dne 30. srpna byl pohřeb za velké účasti všech družstevníků z Měrčína, Liškova a Čečovic.

Okupace Varšavské dohody.

Dne 21. srpna 1968 vtrhlo k nám vojsko Varšavské dohody: Rusů, Poláků, Němců (východní) Bulharů a Maďarů aby prý udělalo pořádek že jest v ČSR kontra revoluce, avšak ze zdejších lidí žádný o ničem nevěděl. Vojsko nadělalo mnoho škod na budovách vzláště v Praze. Bylo jich mnoho tisíc.
Po dělší dohodě s naší vládou byli odsunuty a zůstalo jich jenom menší množství dočasně v ČSR. Mnoho tanků bylo na silnicích a v lesích připraveno na povel zasáhnout. V Kravově u Karlových Varů zničili vysílačku operaterský sál strojovna vysílače byla zničena.
„To jsme od vás nikdy neočekávali." psali noviny Pravda ze dne 27. srpna 1968. Avšak klid občanů a vlastenecká aktivita rozložila tvrdost okupantů. „Okupanti opuste naše území" byly nápisy na plakátech.

Otrava dobytka.

Ve stáji čp 5 kde byl mladý dobytek byla na jedné půlce stáje zjištěna otrava arsenem kdo to zavinil zůstalo nezjištěno. Škoda vzniklá asi 150.000 K hradila pojišťovna.

Různé.

Že pro dlouho trvající a častí deště bylo na polích dlouho nepočasí a přezrálé nemohlo se kombajnovat a mokré zrno se pak přece sklidilo Brambory se sklidili za pomoci brigádniků ze škol plzeňských již za lepšího počasí brambor byla pěkná úroda skoro nadprůměrná, též i řepa krmná byla toho roku nadprůměrná dobře se sklidila avšak zasít jež se nemohlo přišli mrazi.

Zemřelí!

Dne 17. června zemřela Benešová Kateřina sešlost věkem
Dne 18. října zemřela Kotěšovcová Marie sešlost věkem.
Na 1 pracovní jednotku bylo 27 Korun, naturalie na 1 pracovní jednotku bylo 1 kg pšenice a 1 kg brambor.
Farmář v Měrčíně byl Jan Jelínek z Měrčína.

Dodatek k okupaci Varšavské dohody.

Jak ukázali příští dni po obsazení našeho území vojsky Varšavské dohody, bylo to nutné, pro odvrácení kontrarevoluce v našem státě, což nebylo v těch dnech přehnané.

Rok 1969.

V sousední obci Zahrádka v únoru vyskytla se slintavka a kulhavka. Nastalo silné opatření ve všech okolních obcí proti této nákaze u dobytka. V obci Zahrádce bylo odpovražено 38 kusů hovězího dobytka a 400 kusů vepřů vše bylo na místě spáleno, všechny kočky a psi byly likvidovány. Tím se nákaza nerozšířila neboť všechno zvířectvo bylo zlikvidováno.

V květnu panovala velká vedra i jinak celé léto i podzim bylo krásné teplé počasí, vše se dobře suché sklízelo jak seno i veškeré obilí.

Ve výročí den kdy vstoupila „vojska Varšavské dohody na území Československé Republiky dne 21. srpna byli ve městech v Praze v Brně, v Liberci značné nepokoje a výtržnosti proti Rusku a udělali značnou škodu na soukromém i státním majetku. Zásahem státní bezpečnosti a Lidovými Milicí byl brzo klid opět obnoven.

Pak nastala prověrka v komunistické straně, ve vládě, v okresech, v továrnách a nepohodlní lidé tak zvaní „pravičáci" byli ze strany komunistické vyloučováni i s ze státních úřadů a t.d

Zásobování.

Lid byl nespokojen bylo všeho zboží málo v obchodech a hlavně textilního nemohlo se koupit a vše bylo drahé. Masa bylo málo a vepřového masa vzlášť bylo málo a někdy žádné. Vyhlídka do budoucna špatná

První lidé na měsíci.

Dne 16. července 1969 vzlétla americká měsíční loď „Apolo 11." Ke palubě byli tři američtí kosmonauti Collins, Aldrin, Armstrong, přistali na měsíci a zde na měsíci se zdrželi 2 hodiny a pak se opět připojili ku hlavní lodi Apolo 11 na zpáteční cestě na zem. Posádka zanechala na měsíci měsíční medailie na níž jest fotografie oněch 3 kosmonautů. Medajlie jest ze stříbra a bronzu. Tato historická událost vzrušila celý svět o níž se zajímali všechny světové noviny.

Další měsíční loď Apolo 12, s kosmonauti Konrád Goldon, a Braun startovala 14. listopadu 1969. Startu přihlíželo statisíce osob i president Nixon.

Stavby.

Byla postavena nová čekárna na autobus od M.N.V. Čečovicích a zároveň byla opravena kaplička na křižovatce u silnice k Dožicům.

V roce 1969 bývalý hostinec na Marjánce byl celý podříznán a dána správná isolace, okopán znovu nahozen maltou a pak nahozen břizolem. Toho roku na místě vyhořelé stodoly a kůlny v čp 5. byla postavěna nová velká železná stodola která stála 500.000 korun vyhořelí stáje v čp 5 jsou dosud nepostavěné.

Meliorace pozemků

Začala se meliorace pozemků a luk pod vsí i u pily k Stožicům prováděla se strojem, na stavu útraty.

Zemřeli 1969

1. Rojna Nová 25. března z čp 13 důchodkyně a majitelka domkářského stavení v Měrčíně čp. 13 ve stáří 82 roků. Stavení převzal její syn Josef tohoto času v Plzni
2. Jan Líšek 6. července domkář v Měrčíně čp. 14 zemřel v nemocnici v Horažďovicích ve stáří 65 roků byl pochován ve Vrčeni majitelkou domu jest manželka Marie Líšková.
3. Marie Skalova 75 roků komatění zůstavitelka majetek převzal manžel Skala Václav.
4. Skala Jaroslav ve věku 67 roků majetek převzala manželka Božena Skalová.

Různé

V roce 1969 byla odměna na jednu pracovní jednotku 25 Kč, jako prémie 1 a dovolená 2 celkem 28 Kč na jednu pracovní jednotku a 1 kg pšenice a 1 kg brambor. Farmář byl Jan Jelínek z Měrčína. Založením JZD se naše vesnice mění chátrá nedostatkem mladých pracovních sil. Mladí odcházejí do průmyslových oblastí do míst na lepším výdělkem, a na práci v JZD jsou pouze důchodci a důchodkyně. Zemědělství se všeobecně každý mladý chlapec i dívči vyhýbá a tak chalupy opouštěné hynou jedna po druhé a nebude to dlouho trvat a obec Měrčín zmizí jestě se vše nezmění.

Přestal jsem psát v malé a skromné kronice po stáří 82 roků 5 měsíců. Na konec přál bych si aby vždy se našel jeden z usedlíků který by se stejnou horlivostí zaznamenával ty nejdůležitostnější data ze současné doby.

Václav Skala
kronikář.

Na schůzi dne 3. 4. 1970 v Líšťové se hlasům a pravopisu [illegible] 34 l. přítomných. [illegible]

Okresní lidového soudního výboru
Klatovy
v Čečovicích

Rok 1970.

Vzhledem k vysokému stáří kronikáře Václava Skaly (83 r.) odchází nám s této funkce, kterou zastával od založení pamětní knihy od r. 1922, téměř celé půl století poctivě a svědomitě dělal zápis do této kroniky, což má pro nás a pro příští generace velikou hodnotu.

Jménem M.N.V. v Čečovicích a všech občanů obce Měřína mu patří nejvřelejší dík a uznání, a přejeme mu do dalších let hodně zdraví a spokojenosti.

Z pověření M.N.V. v Čečovicích přebírám já Jan Jelínek družstevní zemědělec v Měříně čp 17. tuto funkci kronikáře a budu se snažit jí poctivě a svědomitě v tradici mého předchůdce zastávat.

Různé.

Rok 1970 začal velice špatnou povětrností napadlo velké spousty sněhu a velké sněhové závěje, sníh držel až do poloviny dubna takže na polích se začalo pracovat až v květnu.

Nejhůře bylo ptactvu a zvěři, která se nemohla pro velké spousty sněhu k potravě dobrabat.

Následkem toho běhala do vesnic a do zahrad, kde okusovali na stromcích, zvláště jabloní kůru a tím zničili velké množství stromků, které musely být vykáceny.

Jaro a část léta bylo dost deštivé, takže se špatně sušila seno, které až 3 týdny leželo na louce. až druhá polovina léta a podzim byl dobrý, takže úroda byla dost dobrá, zvlášť dobrá byla sklizeň brambor

Také se urodilo velké množství ovoce zvláště jablek, která se nemohla prodat a musela se zkrmit s dobytkem.

Brambory se sklízeli částí kombajnem a částí pomocí brigádníků, po největší studentů a žáků z pleneských škol.

Sklizeň obilí byla průměrná, brambor nadprůměrná.

Na pracovní jednotku se vyplácelo 28 Kčs, 1 kg obilí, 1 kg brambor a na zahrádkovou krávu se dávalo 7 arů jetele.

Stavby

Na jaře byl vypuštěn rybník na návsi, byl bagrem vyhlouben a hrázky místního J.Z.D. bylo bahno vyvezeno. Na podzim se začalo se stavbou hráze.

Meliorace pozemků

Na faně Měřín bylo pokračováno v meliorasi pozemků mokrých luk, Pod Lesy

Dale bylo započato se stavbou přístřešku při nové železné kolně, kterou provádělo družstevníci.

Zemědělí 1970

Jan Koufar 15 ledna ve věku 58 let důchodce a člen J.Z.D., majetek převzala jeho dcera Blanka, provdaná Kadlecová.

MÍSTNÍ NÁRODNÍ VÝBOR V OSTRAVĚ V OSTRAVICÍCH

Rok 1971.

Rok začal za mírné zimy a mírných mrazů, takže už koncem března se mohlo začít s polní prací. Jaro a začátek léta bylo dost deštivo, takže senoseč se začínala za špatného počasí, ale za dva týdny se počasí ustálilo a seno se sklízela velmi dobře, taktéž léto i podzim byl suchý takže se žně sklízeli za pěkného počasí velmi dobře.

Sklizeň obilovin následkem suchého počasí byla velmi dobrá, která se nepa matuje za celé půlstoletí. Výnos pšenice byl na některých lánech až 50 metráků z hektaru. Obilí ve žních se sklízelo všechno kombajny, a pak se svážela jenom sláma lisovaná do balíků.

Sklizeň brambor byla následkem sucha velmi malá, nať předčasně uschla, brambory byly malé a málo. Brambory mimo místních družstevníků sklízela brigáda, opět studenti z plzeňských škol. Také krmná řepa se neurodila byla malá.

Proto, že bylo až do pozdního podzimu pěkná a suché počasí, všechno se dobře sklidilo a zaselo.

Stavby.

Na jaře a v létě bylo pokračováno se stavbou hráze místního rybníka na návsi. Část hráze byla vybetonovaná, druhá část byla udělaná s kamene, kolem bylo uděláno zábradlí z betonových sloupků a železných trubek.

Za veškeré práce do jest za bagr, za odvoz a místním občanům, kteří na tom pracovali bylo vyplaceno 15.000 Kčs. celková hodnota práce jest 30.000 Kčs.

Na farmě Měřín bylo pokračováno na stavbě přístřešku, který byl těsně přede žněmi dokončen, takže se sám mohla ihned navážet sláma.

Meliorace pozemků.

V tomto roce byla dokončena meliorace zamokřelých luk, pole vsí, které byly zorány a z větší části zasety.

Zemřeli 1971.

Václav Skala 19 dubna ve věku 68 roků hostinský a důchodce, majetek převzala dcera Růžena, provdaná Krejčová.

Václav Skala ve věku 69 roků, povoláním listonoš v důchodu, bývalý občan Měřínský majitel chalupy čp 15. zemřel v Nepomuku.

MÍSTNÍ NÁRODNÍ VÝBOR V ČEČOVICÍCH okres Havlíčkův

Zemřeli 1971.

Josef Beneš čp 1. ve věku 61 roků, důchodce majetek převzal syn Václav.

Volby

26 a 27 listopadu 1971 byly provedeny na celém území ČSR. volby do všech zastupitelských úřadů

V naší obci volilo 47 občanů, kteří se všichni k volbě dostavili a všech 47 hlasů bylo manifestačně odevzdáno pro kandidáty národní fronty.

Úprava důchodů.

V roce 1971. byly upraveny a zvýšeny důchody pěstounům občanům a zvýšeny nízké důchody.

Dále byl maminkám zvýšen mateřský příspěvek.

Rok 1972.

Povětrnostní situace

Nový rok začal mrazivým počasím což asi týden trvalo, pak se oteplilo a konce měsíce byl zase mrazivý. Únor už byl teplejší a březen byl už zvlášť teplý a suchý, takže se už po 20 březnu mohlo začít s polními pracemi.

Za to duben i květen, byli nevlídné a zvlášť deštivé

V červnu a do poloviny července bylo zvlášť pěkně a proto se dobře pokračovalo v senosečí

Poslední dni v červenci a začátek srpna byli velké bouřky s velkými lijavci, takže obilí které už bylo skoro zralé, z velké části poleklo a následkem toho byla sklizeň obilí velice obtížná a byla velká ztráta na zrnu.

Obilí se všechno sklízelo kombajny a i přes všechny shora uvedené obtíže, už bylo 10 září všechno posečeno.

V září bylo stále hezké počasí, tak se hned započalo se sklizní brambor která až do konce září dobře pokračovala, ale začátkem října už přišly mrazíky a hodně brambor pomrzlo a bylo znehodnoceno.

MÍSTNÍ NÁRODNÍ VÝBOR okres Plzeň-jih V ČEČOVICÍCH

Brambory se sklízely mimo místních dvanáctníků s pomocí brigády.

Přes všechnu nepřízeň počasí byla sklizeň obilí i brambor i sena velice dobrá.

Začátek listopadu až do poloviny byl velice horký takže se mohlo setí a všechny polní práce dobře dokončit.

Stavby

Na jaře bylo započato s adaptací hasičské zbrojnice, kanceláře M.N.V. a prodejny potravin všechno v jedné budově, což se buduje se staré stodoly a stáje kterou zakoupil M.N.V. od Josefa Chodory. Na stavbě již bylo vykonáno hodně brigádnické práce zdarma.

Úprava obecní studně

V červenci byla se státní akce provedena úprava obecní studně na návsi, bylo dáno nové čerpadlo, která bylo vyvýšeno a řádně obetonováno takže se žádná nečistota nemůže do studně dostat.

Meliorace pozemků

V říjnu bylo započato s melioračními pracemi na Břízích a na Hlinách, které byli asi během 3 týdnů dokončeny takže se mohlo ještě část pozemků zorat a zasít. Meliorace financuje dvě třetiny stát, jednu třetinu J.Z.D.

Přírůstek obyvatelstva v r. 1972

V lednu byl narozen Roman Chod, manželům Zdeňce a Janu Chodovým

Úmrtí v r. 1972

V roce 1972 žádný občan z naší obce nezemřel.

Konečná bilance hospodaření J.Z.D. v r. 1972.

Na pracovní jednotku bylo vyplaceno 35 Kčs
1 kg obilí a 1 kg brambor.

MÍSTNÍ NÁRODNÍ VÝBOR V ČEČOVICÍCH

Rok 1973.

Povětrnostní situace v r. 1973.

Nový rok začal velice pěkným počasím, bylo bez sněhu a jen mírné mrazíky, celý leden byl velice mírný a bez sněhu. Větší množství sněhu napadlo až koncem února a začátkem března takže s polními pracemi se začalo až koncem dubna, ale i květen byl dost vlhký a studený ale přesto se polní práce včas dokončili.

Pěkné teplé počasí bylo i v senosečí i ve žních, tak že se všechno seno mohlo kvalitně sklidit, taktéž i obilí ve žních se dobře sklízelo

Obilí se sklízelo kombajny a výnosy byli opravdu pěkné, pšenice měla výnos průměrný 42 q z ha.

Všechna sláma se lisovala do balíků a všechna uskladnila pod střechu

Sklizeň brambor začala už v druhé polovině září mimo místních družstevníků, se na sklizeni podíleli hlavně brigády, z Plzeňských škol, vzhledem, že bylo stále pěkné počasí, se všechny brambory dobře sklidily a zakonzervovaly.

Pak se započalo se sklizení krmné řepy, která následkem sucha, narostla malá.

Zima začala již koncem listopadu, napadlo větší množství sněhu a byly větší mrazy.

/

Stavby v r. 1973.

Na jaře se pokračovalo se stavbou kanicěké přijmové kanceláře, a prodejny s místními občany

Přírůstek obyvatelstva v r 1973.

V r. 1973 se žádný v naší obci nenarodil

Úmrtí r. 1973.

V r. 1973 žádný občan naší obce nezemřel.

Konečná bilance hospodaření J.Z.D.

Byla velice dobrá, ale vzhledem, že bylo po celý rok málo vodních prášek, bylo ve všech studní málo vody, takže se musela voda dovážet, i tam kde je vždy bylo dost.

Významnou událostí koncem roku bylo sloučení našeho J.Z.D. ve velký ekonomický celek do kterého spadají obce: Čečovice, Měšín, Lištov, Čížkov, Zahrádka Železný Újezd, Přešín, Chyšín.

MÍSTNÍ NÁRODNÍ VÝBOR okres Plzeň-jih V ČEČOVICÍCH

Rok 1974.

Povětrnostní situace v roce 1974.

Začátek roku a celá zima byla velice mírná, sněhu napadlo velice málo, takže již začátkem března se započalo s polními pracemi a do konce března již bylo zaseto a již v dubnu se začali sázet brambory, které byly do konce dubna téměř všechny zasázeny.

Následkem příchodu brzkého jara začalo i stromům brzy pučet a kvést hlavně třešně, ale po 20 dubnu přišli silnější mrazíky a květ pomrzl, což způsobilo velké škody takže nebylo úplně žádné ovoce.

Měsíc květen, červen a ostatní letní i podzimní měsíce, stále pršelo, takže seno se velice obtížně sklízelo, a co se sklidilo bylo velice nekvalitní a na půl zhnilé, takže to bylo i ve žních, že následkem dešťů, většina slámy zůstala na polích neposklizená a musela se zaorat. I brambory se špatně sklízeli, pro mokro se nemohli vůbec a hodně jich zůstalo v zemi.

Pro velké mokro se nemohlo ani všechno zasít a co se zaselo bylo nekvalitně zamazáno.

Přišlo až do konce roku, takže vánoce byli na blátě i poslední dny konce roku, úplně bez mrazů.

Stavby r. 1974.

M. n. v. pokračovalo se stavbou požární zbrojnice kanceláře m.n.v. a prodejny potravin, pracovalo se brigádnicky s místních občanů.

Přírůstek obyvatel v r 1974.

Manželům Zdence a Janu Chotovým se narodila dcera Jana Chotová.

Úmrtí r 1974.

Jan Tafal bývalý zemědělec v důchodu zemřel 26 dubna 1974 ve stáří 96 let.

Anna Beštáková důchodkyně zemřela 27 května 1974 ve stáří 80 let.

Členu v radě NV dne 17. 1. 1975

MÍSTNÍ NÁRODNÍ VÝBOR
okres Plzeň-jih
V ČEČOVICÍCH

Členka dojížděl

Rok 1975.

Povětrnostní situace.

Nový rok začal pěkným počasím, bez sněhu a bez mrazů, celý leden a polovic února bylo tak teplé počasí, že si pamětníci nepamatují tak vysoké teploty v zimě.
V druhé polovině února přišel nepatrný poprašek sněhu s mírnými mrazíky, což bylo jen přechodné takže už v polovině března se začali sít jařiny.

Počasí se ustálilo v druhé polovině května a celý červen stále pršelo, takže se seno na loukách špatně sušilo a sklízelo, co se sklidilo bylo nekvalitní a na půl shnilé.
Podstatně se ale zlepšilo počasí na žně od začátku srpna bylo hezké teplé počasí celý podzim až do poloviny listopadu.
Obilí se ve žních dobře sklízelo, bylo celkem suché zrno, i brambory se velice dobře sklízely a dobře se povedl podzimní osev.
V druhé polovině listopadu napadl menší poprašek sněhu, ale přišly už větší mrazy kolem 10 st. před vánoci až 15st. ale vánoce a konec roku byl teplý bez mrazů a bez sněhu.

MÍSTNÍ NÁRODNÍ VÝBOR
okres Plzeň-jih
V ČEČOVICÍCH

Stavby r. 1975.

M. n. v. pokračovalo se stavbou požární zbrojnice, kanceláře m. n. v. a prodejny potravin, pracovalo se brigádnicky s místních občanů a stavba byla se zdarem dokončena a na prvém zasedání veřejné schůze m. n. v. byla slavnostně tato budova za přítomnosti všech složek obyvatel otevřena.

Přírůstek obyvatel r. 1975.

Přírůstek obyvatel v tomto roce nebyl žádný

Zemřeli v r. 1975.

Marie Toufarová důchodkyně 13 března ve stáří 65 roků.

Anežka Čadová důchodkyně 2 června ve stáří 76 roků.

Úprava důchodů.

V roce 1975 byly znovu upraveny a zvýšeny nízké důchody a pomoc novomanželům.

Zápis byl na zasedání rady m. n. v. 16. ledna 1976 čten a schválen.

Rok 1976.

Povětrnostní situace v r. 1976.

Nový rok začal pěknými prvními dny bez mrazů bez sněhu, až po 20. lednu přišly větší mrazy přes 10 st. a menší poprašek sněhu. Únor byl velice pěkný ale v březnu přišly větší mrazy a sněhové přeháňky i celý duben byl velice studený s několika až 5 st. mrazy.

Květen byl teplý, a pak i celé léto bylo katastrofální sucho, takže předčasně přeniny a obilí na polích uschlo a mělo to neblahý vliv na celkovou sklizeň sena a obilí, která byla v některých případech jenom poloviční. Až koncem července trochu napršelo a tím se aspoň zachránily porosty brambor a u kterých na konci byly pěkné výnosy.

Jinak celý podzim byl pěkný, takže se sklizeň brambor i setí a ostatní podzimní práce mohly dobře zvládnout.

Velice dobrá úroda byla ovoce, zvlášť švestek a jablek

Začátkem prosince napadl menší poprašek
sněhu s mírnými mrazíky, v polovici
prosince napadlo hodně sněhu s většími
mrazy až 15 st. až do konce roku.

Zolášlní události

Dne 22 a 23 října byla provedena volba
do všech zastupitelských a státních orgánů
V naší obci byla volba provedena v nově
vybudované a pěkně vyzdobené místnosti
občanského výboru a všechny volební
lístky byly odevzdány, navázením kandi-
dátům národní fronty.

Stavby v r. 1976.

Byla upravena náves před budovou občanského
výboru, byla povezena a upravena cesta do
Hájku k Čákovu. Jednotné zemědělské dru-
žstvo opravilo dolejší vepřín a dalo novou
krytinu na kolnu na pláně.

Přírůstek obyvatel v roce 1976.

Přírůstek obyvatel v tomto roce nebyl žádný.

Zemřelí v r. 1976.

V roce 1976 nezemřel nikdo v naší obci

Celkové hodnocení roku 1976 by se dalo
hodnotit i přes katastrofální sucho letních
měsíců, které podstatně snížilo výnosy
obilovin a sena, ale výnosy brambor byl velice
dobrý, za rok celkem dobrý a ve se přičinili
všichni pracující v zemědělství.

Místní národní výbor
v Čečovicích
okres Písek
4. 1. 77
Jadlut

Rok 1977.

Povětrnostní situace

Leden a únor byl studený napadlo hodně sněhu a větší mrazy, ale březen byl velice teplý, takže v březnu už mohly být všechny jařiny zasety. Začátkem dubna přišlo studené počasí a na velikonoční svátky napadl sníh. Pak bylo celé jaro i léto moké a studené. Ještě 3 června byl 3 stupňový mráz což mělo za následek, že pomrzl květ na stromech a bylo málo ovoce.

Pro stálé deště se seno sklízelo velmi obtížně, a co se sklidilo bylo nekvalitní. Ani ve žních to nebylo lepší, přesto se všechno sklidilo a úroda byla celkem dobrá.

Ještě září bylo nepříznivé, ale celý říjen až do polovice listopadu bylo velice pěkné počasí, takže se brambory všechny dobře sklidily a všechny ozimy se dobře zasely.

Stavby v. 1977.

Na jaře koncem dubna bylo provedeno asfaltování všech cest a návsi v obci nákladem 200.000 Kčs.

Zásluhou Měčínských žen o skrášlení obce založily na návsi a na volných prostranstvích parčíky a nasázely krásné květiny a celé léto o ně pečovaly.

Přírůstek obyvatel v. 1977.

Přírůstek obyvatel v tomto roce nebyl žádný.

Zemřelí v r. 1977.

V r. 1977 nezemřel nikdo v naší obci.

Místní národní výbor v Čečovicích okres Písek
8.1.78

1978

I lidský život jednou končí!
Lidé se rodí, žijí a umírají!
Generace střídá generaci - je to zákon přírody
a ten je ke všem stejně spravedlivý.

Dlouhá léta zapisoval události v naší vesničce do kroniky pan Václav Skala, v čp. 9. Po jeho odchodu nastoupil tuto práci pan Jan Jelínek z Míčína čp. 17. Ten byl kronikářem do roku 1978, kdy dne 7. září tragicky zahynul.

Rada MNV v Čičovicích, kam naše obec po sloučení národních výborů patří, navrhla na obsazení funkce kronikáře mne. Jmenuji se Růžena Krejčová, rozená Skalová, bydlím v čp. 44, bývalém hostinci, na Majíně. Je mi 40 roků, pracuji jako jedna z účetních ve sdružení JZD Čičkov. Provdala jsem se za řidiče - tagristy Miloslava Krejčího z Čičova. Máme dvě, již dorůstající děti.

Uvědomuji si, že práce kronikáře je pro toho, kdo má rád historii, zajímá se a zajímává, ale i náročná a slibuji, že se budu snažit dělat jí dobře, tak, jak jsi v mých silách.

Míčín, 11. ledna 1979 Růžena Krejčová

Otec Ivy, který po letech hrubou měl zájem navštěvovat do kroniky své
obce, nádím se pro přehlednost do roku 1956, kdy jsem ukončila školu a stala
se pamětníkem následujících dob. Chtěla bych budoucím čtenářům alespoň trochu
přiblížit přírodní a životní podmínky obce od těch let. Minulý kronikář uč
sice nejhlavnější událostí zpočítal, mnoho se o nich dozvíme nebudou, ale
když procházím list po listu, povzdechám, že je v kronice zachycena pouhá
padesátá část dění dávná, a let válečných, a let válečných, těžký život
našich předků, kdá se mi, že mělo být podrobněji popsáno naše obecní, období
poválečné, krásných 20 let v míru. Proto se tedy snažím do roku 1956, abych
zachovala život lidí tehdy a dnes.

Těsnička (Měřín měla v r. 1956 214 čísel, k obci náležená osamělá).
Rodiny byly všechny zemědělské, nikdo z ní dobře nedojížděl na práci do města.
Roku 1956 vstoupila celá vesnice do JZD. Pracovníkům ONV dalo dost úsilí pře-
svědčit zemědělce pro vstup do JZD. Zasazují se na různé schůze, které se v nás
kraji. Nebylo prý v dívce, některé z nich uvědomělých rolníků nevěděli, co je
družstvím čeká, nebylo tu žádných zkušeností a půda byla obtížná pro celou
rodinu. Začátky hospodaření v družstvu byly dobré. Některý dobytek, některý
velký stáje pro dobytek, některý ani zkušenosti se společným hospodařením. Pod-
ní práce na polích se dělalo různě. V době žní se v ní době používalo samo-
vazů, které dělaly snopy, z nich družstevníci stavěli mandy. Po vyschnutí mandy
se snopy svážely různými potahy do stodol a výmlat se provádělo mlátič-
kami. Další polích byly s usklaďováním vyprazdňovacího válců. V srpnu se
sklízelo sekačkami, tažnými koňským potahem a když družstvo mělo za-
koupil dva traktory, to byla událost. Prvními traktoristy byli František
Váňa a Bohuslav Nedvěd. Těžkými pracovníky byly také první papírové obá-
lečce. Ten se ručně skládal pro vypalování do kop, ručně dnový den vozkavali
to, přesušovali, ručně nakládali na fůry. K usklaďování byly už v ní
době stroncky, ale málo. Žitná píce (jetel) se v prvních letech zpočátku
hospodářství posekala sekačkou a denně ručně nakládala na vůz. Dojící
mlíka prováděly naší matky ručně. V některých stájích se mohla
i noha pro napojení dobytka ve vědrech. Při krojení ručním mlíkem
se kráv nakládal ručně na vozy, na polích se skládal na krmidlech,
které družstevníci vozkavaly vidlemi. To byla práce tvrdá a na mno-
hých tvrdých rukách, zvyklých práci, se přesto udělaly puchýře. Pracovalo
se na pracovní jednotky (PJ). Jejich hodnota byla v různých případech

družstva tvrdě malá, vyplácely se každý a podle hospodaření na celý
rok se na jednotku dostávalo. Družstevníci museli učinit, aby se svými výpla-
tami vystačili. Předsedou JZD Měřín byl Josef Beneš č.p. 1.

Rok od roku se hospodaření družstva zlepšovalo. Z výsledků hospodář-
ní se každým rokem zakoupil i nový stroj pro usnadnění práce. Měřínští
družstevníci postavili si svá vlastní mladého dobytka, prasnice pro mlada,
výkrmnu prasat - kůlnu s kapacitou 250 ks. Traktorů jednotka stoupala,
družstevníci začínali být si svými úspěchy spokojení.

Roku 1961 byly provedeny sloučení družstva do větších celků - Čečovic,
Žižkova, Měřína. Předsedou sloučeného družstva se stal čečovický rolník Josef
Chodora, Čečovice č.p. 82. Zprvu byla celková odměna družstevníků nižší,
protože kalamita tvrdě Žižkova je dost palčivá. V dalších letech se podař-
ilo půdu dobře protrejdit, kůrovce, někde provést melioraci a upravit
osevní tak, aby výsledky byly co nejlepší. Projevovala se dobrá práce
nejen vedení družstva, ale i družstevníků. Stoupala výstavba družstevních
objektů - např. kravín v Čečovicích, úprava větších stájí, líhní pro kachňa-
ta, kterou byly Čečovice známy po celém okolí, výstavba účelové kuchyně,
ubytovny pro brigády. Následovalo několik let s dobrým průměrným počasím
a to je pro výsledky v zemědělství tvrdě důležité.

Velké výsledky od dob předešlých se dostávaly ne vždy, nám na
mysli pro zemědělství - chemické prokypřování půdy a obrovský rozvoj mecha-
nizace zemědělských strojů. Používá se silných traktorů, talířů, šesticepých
pluhů, různých agregátů, celou žňovou sklizeň provádějí kombajny, brů
rozhazují hnojidla, hnojení umělými hnojivy se provádí rovněž strojem.
Ve stájích se používá strojního dojení.

Roku 1974 se uskutečnilo nové sloučení družstev ve větší celky, proto,
aby se lépe mohlo využívat mechanizačních prostředků. Středisko je v Čič-
kově, předsedou jsem zvolena já Zahradky, bývalý pracovník ONV. Do nové
sloučeného družstva patří dnes tyto obce: Čečovice, Měřín, Žižkov, Čičkov, Zahradka,
Žitný Újezd, Přílep, Chyrín. Družstvo má celkovou výměru 2 100 ha. V Čič-
kově se vybudovala velká mechanizační dílna pro opravy zemědělských
strojů, v Čečovicích se staví již třetí kravín s kapacitou 600 ks, v Žižkově
vodárna pro mladý dobytek, v Čičkově nová mostní váha a další dostavby
výstavby. Družstvo vlastní 40 traktorů, 10 kombajnů a jiné velké stroje
a různým vybavením.

Roku 1974 byly provedeny opravy střech vyhnívání zemědělských kapacit

při zakládání družstev.

Zvačícko rozvoji dosáhla i výstavba bytů pro nové členy družstev. V Čečovicích se postavily dvě bytové jednotky, v Čížkově a Železném Újezdě jedna. V současné době se staví v Čížkově další bytová jednotka, s kapacitou 6 bytů. Pracovníky získáváme a rozváží do práce družstevní autobus. V malé dílně od čtyř let je postaráno v mateřské škole, vybudované v Čížkově. Stále se rozšiřuje závodní stravování. V národní kuchyni (jídelně) se mohou stravovat i ti členové, kteří už v družstvu nemohou pracovat.

Životní úroveň obyvatel na naší socialistické republice se zvedla tak, že dnešní se na nás mohli podívat naši dědečkové a babičky, myčíčci by svým očím. Tej tam jsou malé nevzhledné domečky se sukovicemi podlahami. Dnes už ve většině obcích stojí kulturní domy s velkými sály a podlahami parketovými. V Čečovicích byl sál přistavěn spolu s novými kancelářemi pro družstvo, v Železném Újezdě byl vybudován nový pěkný kulturní dům, a (V) v Čížkově je ve výstavbě. Život lidí na vesnici se přibližuje životu ve městech. Jen minimum procento domků na vesnici není opraveno. Lidé obývají několik místností, v bytě jsou koupelny a sociální zařízení, v některých i ústřední nebo etážové topení. Okna mají silonové záclony. U většiny domků jsou zahrádky, květiny.

I naše vesničky a domky našich občanů jsou upravené. Kříže s kapličkou stojí na návsi dodnes a ti ledacos pamatují. Na návsi je zachovalý bývalý domek čp. 10. Z části je vystavěna zasičská zbrojnice, jedna světlá místnost pro účely MNV, dvě menší místnosti každým pracuje mládež. Původně byly plánovány pro prodejnu potravin, ale po prosbě občanů zvolili, že bude výhodnější částečnou přestavbou prodejnu, která má sloužit stálé čerstvě. Zajíždí k nám 2 x týdně. Jinak je přes celou ves provedena regulace, střeží střídení, cesty vyasfaltovány. Na návsi mají také dva parčíky s květinami, o které pečují měřičtí žáci. V druhé době už různí různí obyvatelé (rodina) nebo dítě, které do sítě za rodiče dojíždějí, hlasitě vystří autobusu. Je k neuvěření, že jistě můj otec, jako žák obecné školy v Dožicích, čekal s ostatními žáky i s učitelem několik hodin, aby po prvé viděli automobil, který měl obec projet. Naši dědové už nemají, co byly „pastvinky" a lidé říkají obci. V našem kraji je pro působení občany, v které se musí kdo postarat, postaven Domov důchodců v Žinkovech, se stálým lékařským dozorem a celým

zaopatřením. Lékař, lékařská záchranka až do bytu k nemocným, těžkým, nebo případná operace v nemocnicích, to všechno je zdarma.

Dnes už každá rodina v naší vsi má televizor, ledničku, elektrickou pračku.

Někteří obyvatelé naší vesnice dojíždějí denně za svým povoláním do různých blízkých měst. Umožňují to dobrá autobusová doprava. Námi zavedený čtyři autobusové linky denně, t. j. za půldruhé hodiny je spěť.

Žijí si zde u nás v naší vsi, i když říjmy na vesnici, náš kraj je krásný. Jedno přání máme všichni společné – aby se lidí mělo rádo a byl dlouho, stále mír.

Hodnocení roku 1978:

Povětrnostní situace:

Rok 1978 byl rokem chladným a deštivým na stížky. Jen v I. polovině června a několik dnů v červenci byly lepší slunečné počasí. Úrodě se sklidilo sice i dobrá a to, co se pěstovalo jen dostatek pod závlahou, má nízké kvality. Nemusíná dešťová a na polním kukuřice se vlečovaly. U ustájených dobytka jsou malé přírůstky i přes snahu chovatelů. Časté a prudké deště kamínky na polích škody a státní pojišťovna vyplácela příspěvek k jejich odvrácení. Obilí špatně vzešlo, řepa začaly dokonce až začátkem září. Sklízelo se vlastními kombajny, na pomoc přijely i kombajny z okresu Rumburk, kdo čím prohlídky péče jen dřív. Výnosy obilí byly přes 41 q na 1 ha, ale náklady na sklizeň za tak nepříznivého počasí byly vysoké. Zrno se sklízelo hodně vlhké, muselo se na sušičkách přesušovat. Při prodeji účtovali se Výkupním národním velké srážky na vlhkost a plevy. Sušilo se v Čečovicích, Čížkově, Újezdě, prvně i JZD Křečí, které má sušičky s velkou kapacitou. Sušení, přesuny a překládání obilí stálo dosti nákladů, a tedy se samozřejmě muselo projevit i ve výsledcích hospodaření.

Brambory jsme měli zasázeny na ploše asi 150 ha, ø výnos 185 q. Některá pole byla zasažena mokrou hnilobou. Sklízely se také nárazově, za chladného a vlhkého počasí. Omezovali sklizeň a pracující se zdrželi.

Výsledky hospodaření našich družstevníků vespadly tedy

v letošním roce podle očekávání, ale doufejme, že nám přesáhl tuto v příštím roce příč.

Statky:

V naší obci nebyl přímo zaměstnán v roce 1978 ve stavebnictví žádný.

Narození:

Přírůstek obyvatel v obci Měčíně roku 1978 není žádný.

Úmrtí:

Václav Skala v čp. 9 - dne 5.10.

Poslední rozloučení s dlouholetým členem obce Měčína se konalo v Plzni, v krematoriu. Doprava účastníků byla zajištěna autobusem.

Jan Jelínek v čp. 17 - dne 7. září 1978.

Pan Jelínek zahynul tragicky, následkem pracovního úrazu. Dne 7. září svážel dvoukolovým s přívěsem traktorový balíkovou slámu v poli. Vyklápěcí-vala se do kůlny „na Větrovce". Svoz se provádělo tehdejším starým způsobem, vidlemi se balíky naklízely na přední nakl - přívěs, kde je dva družstevníci rovnali. Rovná byla v tu dobu postavena zásada, že skupina musela slámu nakládat, přivážet i složit. Jedna z těchto skupin dovážel družstevníci z Měčína: traktoristka Františka Valší, ronící balíky na vozy provádět jan Jelínek s Marií Čížkovou, oboji na vůz podávaly Marie Jelínková a M. Bouřínová. Po naložení fůry chtěl Valší, aby se Jelínek usadil na sedátko v traktoru. Ten odmítl s poznámkou, že je fůra nízká a nemůže se nic stát a raději sedět na přídku fůry. Čížková vystlala kopřivy na fůře, aby upruhoval. Manželka pana Jelínka a Marie Bouřínová se posadily na přídem připravený místo vzadu na zadní plošiny. Když traktor projížděl přes Větrovcův dvůr, kolem Pikytlova sadu, stalo se neštěstí. Pan Jelínek v nenadálém a nejnižším místě spadl. Traktoristka zastavil jak nejrychleji mohl, po upozornění výkřikem Čížkové a paní Hrdé, která byla pod kůlnou a dívala se z přední strany. Pan Jelínek spadl na levou stranu ve směru jízdy, kde byla mezírka od Pikytlova sadu. Tělo pana Jelínka se při pádu pravděpodobně trochu skutálelo ve svahové mezírky a zadní plošiny přejelo přes část hrudníku pana Jelínka. Po zastavení traktoru jížděl vstal, opřel se těžce vzkaza o fůru, na níž se pokusil vstát, promluvil pár slov a padal k zemi. Okamžitě byla přivolána pomoc lékaře, ale pan Jelínek po příjezdu na polikliniku do Nepomuka

zemřel. Nikdo, proč spadl, vůbec na druhé místě nevznikají stávky, fotka byla malá, výpovědi nebyly nijak usvědčující a rozcházející, při pádu spadky s tělem jen dvě. Traktoristka jel pomalu, nedošlo k žádnému nakložení plošiny, ani k brzdění, svědčí o tom písemné výpovědi svědků. Jsem členka bezpečnostní komise ZD Čížkov a byla jsem na tragickém místě při dodatečném vyšetřování. Traktor i vozy byly prověřeny v původním stavu. Byla provedena lékařská zkouška a zařazení vyplnění v traktoru a vrátit usnadnil, že řidič zamagnetoval dostatečný vyplň.

Proč pan Jelínek nevyskočil vpřed a neutekl ze dvora? Nebo proč se neutekl ke zdi vlevo dozadu? Proč za to nevyskočila, že tam je bezpečněji? Jsou proč, ale na všechna proč se již pozdě. Jsou jen smutné vzpomínky a bolest pro celou rodinu Jelínkovou. Za pana Jelínka vzpomínají i všichni místní občané, kteří ho měli rádi.

Zdráhám činná místo spolupracovníka a kamaráda převzal velmi bolestně i pan Valší. Je dlouholetým traktoristou, jezdil všechna lidé tak nebodejte pracoval vzorně. Dokazuje to vyznamenání vzorného pracovníka a písemné vyjádření a potvrzení vedoucích funkcionářů JZD. Pan Valší si byl vědom, že převzal vyplňování v přepravě lidí, ale dlejším způsobem jezdili i jiní traktoristé. A mohl by to někdo udělat, vzdává své kamarády, dalších lidí v důchodu, na které už je samotná práce jako je vození slámy, velkou námahou z žokrovalo velkou obled na cizy lidí a jejich vykonávání vyžadují dodržovat je přísně. A tak byl pan Valší předvolán k soudnímu řízení vlastně za to, že nevěnoval spolupracovníkům „nevolal nás vůbec, musíš jet příkaz" a za to, že věděl, že se v tom skupinou na plošině, když se je nacvičení, sami postavají. Soud se rozhodl pro odejmutí řidičského průkazu pana Valšího na půl roku, byla mu uložena pokuta podniku a kapitálová soudních výloh. Je to pozdní a velmi smutná zkušenost.

Také je mou povinností zmínit se o tragické smrti mladého svobodného chlapce Bohumila Vokrouhlíka ze Štěnic 27 let, pracovníka podniku Statky silnic. Stavem 11. srpna v 1978 se kolem naší vesnice prováděl nové položování silniční drobnou dlaží, talenou asfaltem. Pan Vokrouhlík jezdil při opravě silnice se silničním válcem. Z tragické události došlo přesně na půlnoc mezi Mouchého k Měčínu. Mládenec upravoval válcem povrch silnice. Na půlnoc místě byla silnice málo široká, nevěnila krajnice. Navíc nová vozovka byla dosti kluzká. Mládenec najel na okraj spáleček vpravo,

cílů kacírováním okraj lípe urovnat, ale kácková vrstva se zmáčkla, těžký válec se zabořil a přinášel asi 2,5 m nižší dolů na pole. Chaper na místě těžkým kracíní podělal.

Minulého roku bylo v naší vesničce málo radostných událostí, ale život jde dál a musíme věřit, že osudy našich občanů budou v příštím roku radostnější.

V Měříně, 11. ledna 1979
Zapsala: R. Krejčová

Místní národní výbor
v Čečovicích
okres Plzeň-jih

Schváleno 16.3.79

1979

Hodnocení roku 1979:

Povětrnostní situace:

Zimní období loňského roku probíhalo střídavě v mírných mrazech a částěčném oblevování. Sněhu nebylo moc. Začátkem března jsme se různě domívali, že se krapem blíží jaro, ale konec loňského měsíce nás velmi překvapil. Jarní práce na polích již byly kalajícny, když 29. března nás postihla druhou sněhová kalamita a udělala konec plánům zemědělců. Náš kraj zasáhla vrstva výšce průměrně 50 cm sněhu. Ráno 30. března byla u nás sněhová nánice zavírána nejvýznamnější silnice. Pracovníci Státních silnic měli plné práce s odstraňováním závějí. Pásoví traktory z VTD prodělali mistrovské umělá rozdíla vrstvu na úsek ve výšce „Nouzením". Ranní doprava dělníků do práce byla také přerušena, linkový autobus zapadl v závějích na silnici od Líčkova. Nejvíce škody způsobil sníh v lesích. Byť lodně mokrý a těžký, koruny stromů nemohly jeho tíhu unést a lámaly se, hodně má velkých dospělých stromů bylo úplně vyvrácené i s kořeny. Úlohu lesní při silnici u Líčkova byl zničen tak, že letním roku musela být provedena jeho úplná likvidace. Velké obavy před napadením i vzdálilo stojícího porostu lesními škůdci. Při zpracovávání poražených stromů pomáhali pracovníci Vojenských lesů. Zaměstnanci lesní správy odhadují škodu v lesích, způsobenou sněhem, na jarní čtvrtiny. Měli jsme v našem okolí krásné lesy, a dalekaj k nám jezdili turisté. Ani přes celé úsilí se nepodařilo les uchránit před vandalismem místních občanů i brigádníků, mezi padlými stromy se mnohá může projít. Každému, kdo do lesa vstupuje, je smutno nad tou zkázou.

Letním počasí bylo teplé počasí, které vyneslo 28°-29° teplem.

Družstevníci dobře sušili seno, ale stávky nebylo dobrý, jako v jiných letech, podnož podsekával. Přísně a úsečky se v náš nikdy neurodily, jahůdka jen v menším množství. Koncem června začalo pršet a deštivé a chladné se udrželo téměř po celé prázdniny. Žně začaly až koncem srpna, žitem září se kombajn nepřiblížil a pokosy byly řídký. Výnosy obilí v našem JZD dělaly 8 39,- q z 1 ha, brambory 180 q. Sklizeň obilí se v letošním roce zajistilo JZD vlastními kombajny. I obsluhou četných velkých strojů bylo vedení družstva spokojeno, námi mladí a zodpovědní kombajnéry: Šelnář Zdeněk - Zahrádka, Šelnář Jiří - Zahrádka, Šefl František - Čečovice III, Fiala Hlavomír - - Zahrádka, Kašpar - Obec. úřad, Novák František Čížkov, Klus Jan Čečovice, Černý Jiří - Clynín, Bárta Zdeněk - Čečovice.

Sklizeň brambor v velké režii, jako v minulých letech, zajistili převážně studenti ze středních škol, brigádami. Místní hlásek zorganizovala v obcích a vedlích také několik brigád. Dokončení pobírání prací na území bohatého roku přestihlo ve stranu mírnou počasí v dobrých podmínkách.

Stavby:

1.) JZD

Mezi stavby v tomto roce v naší obci nezařadily úřední. JZD provádělo drobné opravy na svých objektech, na zvířatech stáje odstranění hnojiště u stáje u Mařešů. Z hnojiště vyčistila močůvka na veřejnou cestu po válce a znečišťovala jí. K příkrému odvádění okolo upravené obec hnojiště také nepřispěl. JZD do vyřešit tak, že je pod vyvýšení dešťmi u vodních výlevů se stáje přidáván valník, který se na ně ručně nakládá a denně odváží.

2.) Sloučený MNV - sídlo v Čečovicích - vynaložil pro tento rok v plánu staveb a oprav pro naší obec značnou částku. V akci Z se postavily v Čečovicích a Dříteni dvě čekárny pro linkový autobus, zastupující do autobusů

byla péče upravena a dostatečná.

3.) Hasičí stavby:

na adaptaci zakoupených domků pro hasičí hydrant v čp. 15 a čp. 20 pracují noví majitelé - pan Turek v Prahy a pan Kůnička z Oleří. Paní Zimmerová - čp. 19 - provedla opravu střídu na svém domku, nechala je vodotěsně pokrýt eternitem. Její dcera Hana zakoupila od své matky část zahrady a spolu s manželem Josefem Jaroměřickým z Oleří začali se stavbou rekreační chaty. Rodina Nových v čp. 23 svůj obydlila prostranství před svým domem zámkovým pletivem a kolem vysázela křoviny.

Kulturní život:

JZD pořádalo 21. června 1979 letní místní slavnost s bohatým kulturním programem v přírodě, v Líčkově. Dopravu účastníků zajišťoval družstevní autobus. Za projevu předsedy družstva - Jana Chadimy se Zahrádky - pozdravili zástupci OV KSČ a OV SČSP. Pan Augustin Moravec, kronikář v Čečovicích, promluvil o historii našeho kraje. Kulturní program byl připraven se žáky MŠ Čížkov, a ZDŠ Dožice. Jeho vystoupení předvedli i exkursanti ze SSSR, kteří jsou na prázdninách v pionýrském táboře ruského jazyka v Kulcích. Do letního kulturního programu bylo dobře zajištěno i občerstvení, děti se vařily jídlem na kolotoči, střelbu ve střelnici, na parketu v přírodě se tančilo.

Během roku JZD organizuje pro své kamarádce i důchodce zájezdy do divadel v Plzni, na vzdálení vystoupení pražských umělců v hotelu ve Dvorci, zájezdy po republice i do ciziny (Kralice, Česká Budějovice, NDR - Zeitz, Trauen).

Místní hlásek dodržuje tradiční svátky - staření občanů mají upravená naší před 1. květnem, Svátkem práce.

Závěrem:

V roce 1979 se v naší osadě nikdo nenarodil.

Úmrtí:

Občané naší obce se letošního roku rozloučili se dvěma občany:
Marií Šebestíkovou, která zemřela náhle po delší nemoci dne 5.7. 1979 (vdaná) a bývalým kovářem a Měřičem Josefem Vokurkou dne 5.9. 1979, zemřel po velmi těžké nemoci, ošetřován manželkou a rodinou manželkou Vokurkovou.

Místní národní výbor v Čečovicích okres Plzeň-jih

Šebestíkovi padou MNV dne 15.2.80

1980

Zhodnocení roku 1980:

Povětrnostní situace:

Rok 1980 po stránce povětrnostního vývoje nehledem k zemědělství musíme hodnotit opět jako rok nepříznivý. Zimní období nebylo příliš drsné, ale je jasné - stejně jako roku minulého - opět napadalo hodně těžkého mokrého sněhu. Ten znovu způsobil veliké škody v lesích jíž hodně zničených lesních celků jako byly hodně skladné. I přicházejícím obdobím lišal se odepřelo, ale vyplácely pro dendrologické se nezlepšily, prodlení velmi často přelo. Voda - někdy hodně prudká - splavovala orniči a způsobovala rozsáhlé výmoly na polích ozářených hranicích. Na některých částech nebo pro mokro nebylo možné provést řádně ozářit hranice. Některé místa voda v řádkách. Jara se můžila za kritických podmínek. Posekat louky okopy bylo velmi obtížné. Okopy se do zamokřené půdy bořily, traktorům se protáčela kola a dělala na loukách mělké rýhy. Že dosti těžkých se tráva z luk silážovala. Jara se usušilo velmi málo, protože se dlouho skoro nepřekládalo a lisovalo pěkně. Otáčí velmi špatně králo. Teplotní výšky stupňů (kolem 20°C) byla v měsíci srpnu a to jen asi čtrnáct dnů. Žně začaly velmi dlouho, až v druhé polovině září. Za takových podmínek nebylo v silách družstevníků docílit plánovaných výnosů. Sklizeň obilí se snížila na 34 q z jednoho ha místo plánovaných 41 q, u hranic na 134 q místo plánovaných 180. V době, kdy se kmíží mohlo přistoupit ke žňovým pracím, bylo třeba začít už i se sklizní hranic. Byl to letošního roku na družstevníky silný pracovní nápor. V kdyže se sklizením hranic pomohou hodně brigády, stojí jíšlí plno práce s sušením, odvozy, nakládáním, krechlováním).

na podzim časně ulehly mrazy, dost hamtor, připravených k poseku po sklizni, zamrzlo. Zdárnou dobrou organizací a snahy družstevníků se přece jen podařilo hlavní práci dokončit, něž se objevil první sníh. Napadl brzo v předvečer listopadových dnů. Na poli zůstalo jen něco řepy, kterou už nebylo možné sklidit.

Slavby: 1.) Jarní rekonstrukční dokončení vykudovalo se středisku čičovické krmné kuchyně pro kanceláře JZD, v skladním pro brigády - také v Čičovicích - přistavělo šatna. K středisku v Čičkově byla také vystavěna jíkrá budova se třemi místnostmi - jídelna pro účelovací skupiny účtárny JZD, v prostřední je mostní váha a v poslední kancelář THP.

Během roku stavební skupina JZD provádělá různé drobné opravy v objektech JZD.

Významnou událostí bylo otevření nového moderního velkokapacitního kravína - na 500 ks - s kruhovým dojením. Mnohé provozy v kravíně dají skutečně na shledanou.

Jílší jedna větší stavba byla dokončena, a to sklípek v Čičkově, s kapacitou 100 kusů, kam přes zimu dají sklátka po odstavu.

2.) Slavby složeného MNV:

V kempaliště v Čičovicích byla vybudována přírodní studánka vody. V akci Z se provádělo adaptace bývalých kanceláří národního výboru, kterých užívalo JZD, na místnosti pro hostinec. Pan Josef Palacký, hostinský v Čičovicích, pro nemoc ze stáří již nemůže funkci hostinského vykonávat. Důvodný lokál a sociální zařízení bylo začleněno do objektu čísla popisného Palackých, proto národní výbor musí provoz v hostinci zajistit jinak! Adaptace se již dokončuje. Několika brigádami na této stavbě přispěli i chlapci a muži ze Říčina.

V naší obci přímo ve stavu NV nebyla v rozpočtu na letošní rok začleněna žádná úprava. V některých objektech - jejich údržbu a číslování se stal-

ají mladí i staří. Ženy udržují prostranství na návsi, mládež si vyhlídla a uklidila klubovnu. Před 1. májem se také mladí postarali o úklid silnic vestav popsal na křižovatce silnic u autobusové čekárny po zimních postypech. Čekárnu, která je důležitá, mladí umyli, vyčistili okna a vyzdobili praporky.

3.) Ze soukromých staveb občanů prováděl opravu stříšky domu Miloslav Sokejší v čp. 24 - „na nárjánci". Bývalý sál nadaptoval na byt. Jak je již v kronice dříve uvedeno, byl hostinec „na nárjánci" v roce 1969 zrušen a do té doby důvodu, že úroveň kulturního života obyvatelstva neodpovídala a hostinec byl malý. Musel by být předán podniku jednotě k provedení adaptace a to by zajistilo nemalé bytové ubytovací možnosti pro různé návštěvníky a malý autobusový stand, protože v naší vesnici opravdu důležitým uzlem mnoho kratšího pokles počtu obyvatel. Než do doby existuje vesnici pivní a limonádou pojízdná prodejna.

Kulturní život:

V červnu loňského roku měło JZD svou slavnostní výroční schůzi. Mimo družstevníků se jí účastnili následující ONV, NV, KSČ, SČSP, SDČS, a j. Které bylo pro účastníky zajištěno buffet s tancem. V červnu také družstvo pořádalo svůj tradiční Společenský ples. Další akcí byl „Den dětských", který naše JZD uspořádalo v Čičkově v hostinci „U Hanáků". Pro děti byl zajištěn celý den atrakcemi. S kulturním programem vystoupila mateřská škola Čičkov a žáci ZDŠ Říčín. K poslechu i tanci hrála hudba Radovanka. Tuto malou domácí kapelu řídí Jan Rendl z Čičovic. Jsou v ní kapelní muzikanti ze složených vesnic v našem JZD. Hrají s chutí a elánem a patří jim za to poděkování.

V říjnu - v červnu - ve vesnici Čičkov se opět konala „Kelčí muzika slavnost". Účastnili se ve svých projevy následující ONV, okresního výboru SČSP. Kulturní vložku připravili žáci mateřské školy Čičkov, ZDŠ Nová Hradec,

svazáci a přispěli i hosté - žáci ze SSSR, - Švédska - kteří ubytovali v pionýrském táboře v Dolních. Náš vkázkový přátelský cvičení předvedli (p) mladší chlapci - dorost. Na slavnosti vystoupili svými reprodukcemi dostihového hospodářského zvířectva. Uměleckými jsou dokončujícími, ilustrátory je postaráno - kolektiv, účinkuje. Po vydařeném kulturním programu hrají k poslechu i tanci hudba.

Během roku organizuje SZD pro své členy zájezdy do divadel v Okni, zájezdy po naší vlasti (Moravě, České Budějovice), i do ciziny. Letošního roku se přádal třídenní zájezd do Polska a čtyřdenní zájezd do Maďarska.

Za kulturní akci v naší vesnici lze označit pravidelný veřejný mládežnický před 1. májem. Mladí před večerem kácejí vánoční) a fáborky okupaný smrk. Kácením „máje" podem poslání - je již vidět už z dálka a do rána hlídají, aby jej jejich kamarádi z okolních vesnic nepodřekali. Na začátku večera zapalují hranici dřevo a zpravidla dvě rozdílné naší vlasti na druhé světové války přičleněním několika článků z mediálních mladých na různé rozdílných. Jejich zpěv i recitace je slyšet večerem a kolášť my starší, kteří známe nějakou písmou vzpomínku na válku si uvědomujeme, jak je krásný žít v míru.

Také se uskutečnila na jaro dvoudenní zájezd do přátelského tuzemska z naší kroniky. Konala se v místním národním výboru v Kvíčici. Účastnilo se jí několik mičurinských žen, hlavními účastníky byli asi dvacet dětí z pionýrského tábora ČKD Praha, slanujících mezi mičurinem a Čeřkudrem.

Narození: V Mičurinci v roce 1980 se nikdo nenarodil.

Úmrtí: V letošním roce zemřel dne 27. září pan Josef Nový, v čp. 20., ve věku 70 - let. Vyučil se tesařem, při něm činnost vykonával asi 5 let přes. Vykonával též zpěv. Po celý SZD pracoval v n. p. Stavby silnic.

Byl velmi oblíbeným muzikantem. Zemřel po krátké nemoci. Mičurinci vzpomínají na zemřelého a s ním společně v těchto řádcích vzdávají hold.

8. března 1981, zapsala:
Hejčová

Místní národní výbor
v Čečovicích
okres Plzeň-jih

Schváleno radou MNV
dne 2.3.1981

1981

Hodnocení roku 1981:

Povětrnostní situace:

Od samého začátku letošního roku se udržel až do konce měsíce hluboký sníh. V prvých dnech týdne dokonale sklesl a prošedivěl jsme příští úplně jarní počasí. Když už jsme se na jaro nejvíce připravili nás na sv. Vojtěcha nový sněhový nápor. Sněhu napadlo místy až 20 cm. Déšť - jako v minulých dvou letech - ukončily náš lyžařský polomy, i když nedosáhly takového rozsahu jako loňská předešlá. Jíšě se nepodařilo sklízet úplně stejně polomy v minulých letech a ně jsou škody také velké. Ten krásný tak pěkný listnatý les Hájek, směrem k Čížkovu, by naší důležitou, kdyby se tak mohlo vidět, určitě nepoznali. Po obou okrajích cesty na Čížkov jsou jen nějaké pařezy se zbytkem kůry a uvnitř jsou jeho zmrtvělé. Je pravda, že lesní správa na místě přání nechala nějaké mladé stromky, ale za určitý čas, než by narostou. Na les pak než vzdálí přes 1 km je takový výběh, že není ochrany, neboť kmínkami stromů nižšími prorostlými kmeny porostlými. I lesní zvěře je málo. Říká se, že mezi zajíci vznikla nějaká choroba. Myslivci měli v letošním roce jenom jeden kus.

Ranní mrazy během měsíce května zničily rostoucí stromy a poškodily se tak v velmi malou úrodu ovoce. V našem kraji se urodilo jen velmi málo jablek a švestek, třešní a švestky nebyly vůbec žádné. Ve druhé polovině června nastalo úplné počasí. Družstevníci spěchali se sušením sena - trávy, navezlo vodní, vůbec se sušila a částečně zpracovávala jako seno. JZD měla po celé sklizni zajištěnou krmivovou základnu na zimní období.

Asi tři týdny v červenci jsme prožili v chladu a silných dešťových srážkách. Nepříznivé počasí zdrželo nějaký žně pšenice byly napadeny mokrou hnilobou. Ve druhé polovině srpna již bylo lépe, žití kvetlo dozrálo a značným tempem navčaly žít. Družstevníci - kolář řidiči a kombajnéři pracovali od časného rána a večer tak dlouho, dokud práci nepřikazila tma. Poslední lnka v Čečovicích a sušičky v Čížkově a Železnému újezdě byly zapojeny v nejvhodnějším provozu. Výnosy žitě dosáhly 32 q na 1 ha místo plánovaných 41 q. Stání u pole prodloužili sklizeň brigádníci - místní občané, kamarádi mimo družstevníci členství SSM, myslivci. Během července dešť byla úroda v poli sklizena. Se sklizní kampaň v začátku září, ve druhém týdnu září. Brambor v roce 1981 navzdory nadprůměrné sklizni. Plánovaný hektarový výnos byl 180 q, skutečná sklizeň v 1 ha 220 q. Většinu brambor prodávali brigádníci ve škole, v elektrárně Plzeň, SSM a jejich dětský, další brambory byla dokončena. I když je v současné době velký dešťů bran a znásobil mechanizace, kampaňová kampaň velké v důvodů na všech polích pouhý a tak se kampaň většinou stírají ručně. Ani brigádnický pomoci při tak nízkém stavu pracovních sil v družstvu by nebyla možná jejich úrodu zajistit.

Již začátkem listopadu napadl sníh, po několika dnech sice sklesl, ale zakrátko opět napadl a již se udržel až do konce roku.

Závěr:

a) JZD v letošním roce dokončilo výstavbu jednotky s kapacitou 6 býků na bývalé zahradě jana Benedikta v Čížkově. Nové objekty prostorný nebyly. Stavební skupina a skupina tesařů pracovala na stavbách a úpravách objektů, nejvíce pro živočišnou výrobu. Za zmínku stojí adaptace velké kůlny v Čečovicích, kam byla umístěna zá-

pojízdná) velká) šídicí) kamion) z NDR). Brankový) se lady šídil) na konzumní), sadbu a průmyslové).

b) MNV zvolil ledošního roku se svým rozpočtu naplánovány různé větší akce v různé se slavnostních obcí. Příštím rokem se plánují přístavba sálu v pohostinství v Čečovicích. Čídlí do fondů pro MNV v těchto letech vložila) pravidelnou výstavbu silnice mezi Čečovicemi a Zahrádkami před čtyřmi roky. Tato silnice) byla rozšířena a vyasfaltována). Její funkce) rozšířila. Jezdí tudy od ledošního roku dokáže denně (ráno ve čtyři hodiny a v jedenáct hodin dopoledne)) i linkový autobus. V rámci celostátního rozvržení pohonných hmot nejde tato linka) od nás přímo na Vyprnuk, ale zvolí) i důlníky ve Sedlíčí a Zahrádky, aby tyto jízdy byly plně využity.

c) Ze soukromých staveb v naší obci se musím zmínit o domě, že v něm byla dokončena výstavba dvou rekreačních chat. Jedna byla postavena na části bývalé zahrady paní Zemanové v čp. 19 Josefem Janoušovcem z Olše, jedním paní Zemanové, druhou postavil Josef Bělšák z Prahy rovněž na části zakoupené zahrady od sil usedlý Karel Bruthánové z čp. 12.

Kulturní život v obci a jejím blízkém okolí:

Jako minulá léta i letos většinu kulturních akcí pořádala organizace JZD. Začátkem roku, prostřídá členská výroční schůze, kterou provází následovat družební ples. Tyto akce pro velký počet návštěvníků musely být pořádány v kulturním domě v Želízním Újezdě. Proto i rozsah účastníků po obcích zajišťují družební autobusy. Mladí postrádají klenutí sálu v Čečovicích. Chtějí-li se zabavovat, musí do větších okolních obcí a to je příliš daleko. I v sousedních Dražicích bývá málo zábav, v současné době sem jiří převážně obyvatelé starších věků. Rozšířená v. ZDŠ v Dražicích má být částečně zrušena, má zůstat jen 1. – až 5. třída.

Přístavba sálu v hostinci v Čečovicích má být příštím rokem dokončena. Obyvatelé Čečovic jsou většinou dělníci, zaměstnaní ve pracují složky jako SSM, ČSPO, svaz žen. Dokončená) asfaltace) hospice) v Čečovicích bude míti vliv i na lepší kulturní vyžití obyvatel naší vesnice).

Místní stavební, než po krátké době pravidelní přáváná v příroda v Dražicích, musela být brzy pro velmi a velký důležitý příjezdu jako do železničního újezdu. V kulturním domě Železný Újezd se konala i oslava „Dne důchodců" v našem JZD. Ze důchodce byla připravena scházka „Chajme na přání", účinkovali umělci z Olše. Estráda se velmi líbila.

Během roku naše JZD pořádá sálové zájezdy domácí (Jemnice, Strážnice, Brno, České Budějovice) i zahraniční (NDR). Některé zájezdy mají i sportovní charakter – loňský Okruh, fotbal Praha. Každým rokem se jakési některý ze vzdálenějších dvoudenních může účastnit rekreačních rekreací v naší vlasti, některé z nich dostanou i rekreační poukaz do SSSR.

Velký je každým rokem ruch před 1. májem, svátkem práce. Za posledních máje přijde vždycky skoro celá vesnice. Mladí staví a vozí máj, starší zápasí, tancují. Ruch je za naší základní.

Různé) obyvatel:

V letošním roce naší vesnička zažila dvě radostné události, dvě svatby. Josef Vávra – bývalý dělník v čp. 11, měl svatbu v červenci v Mariánských Láznich, odkud je jeho manželka Věra Vávrová - Zvědořová, učitelka MŠ. Za jmenila do Nevězic na památku se svými spolužačkami a tak se tito mladí lidé seznámili. Na svatbě v Mariánských Láznich byla celá partička místních mladých přátel z Nevězic.

Druhá svatba se konala 3. října. Byla to svatba Františka Kvelíka z čp. 8, automechanika, a Alenu Houškovou z Olše, studentku SEČ, která má v čp. 17 babičku. Bydlící místní z nevěstiny vyjížděli ke svatebnímu obřadu v Nepomuci přímo z naší vsi, kdy se Nevězic si

kopakovaly starý zvyk při svatbách - svatebčanění. Do kroniky byla vlepována i fotografie ze svatebního stanečku, je založena v přílohách kroniky.

Úterý slapští - činěchtí - dodržují i starý zvyk, dva dny před svatbou se hučíš se sobotou, u nás se tomu říká „držet šlandrdle". Sezvali své přátele, najmuli muzikanty a prosí - v klubovně a vedlejší přilehlé místnosti se jídlo, pití, zpívalo a bylo do rána veselo.

Během svatbami se zpestřil příměstek obyvatel naší malé vesničky. Manželé Vokurkovi dostali koncem roku byt v nástavbě a odstěhovali se.

Pěj. 8 vznikla podobná situace. Majitelem domku je pan Kalš František s manželkou Annou. Po smrti jejich matky Františka Veselého mu v budoucnu zdědí domek přidat. Z tohoto důvodu se dcera Kalšových - činěchtová matka - Věra Veselá s manželem Františkem a synem Vlastimilem a nejstším přestěhovali do druhočeské bytovky v sousedních Čečovicích. Dům v Měcíně není tak velký, aby v něm mohly žít dvě rodiny.

Narození: Manželům Vokurkovým se dne 15. prosince narodil syn Martin.

Úmrtí: Dne 20. července v. 1981 jsme se v krematoriu v Blatné rozloučili se svým rodákem, kamarádem Václavem Benešem. Zemřel po delší těžké nemoci ve věku 45 let. Musel odejít a zanechat tady tři nezaopatřené děti. Přestože několik let žil s rodinou v bytovce v Čečovicích, vyrostl a dlouho žil v naší obci a my jsme ho až do jeho úmrtí považovali za našeho občana.

A to je v kostce všecko, co se v roce 1981 v naší vesničce přihodilo.

Zapsán dne 25. ledna 1982.
Krejčová Růžena

Místní národní výbor v Čečovicích okres Písek

12. 3. 1982 Kovář

1982

Hodnocení roku 1982:

Přírodní situace:

V loňském roce - roce 1982 - jsme prožili krutou zimu. Už začátkem prosince roku 1981 napadlo dost sněhu. Sníh se udržel až do března. Častokrát během zimního období vznikly sněhové kalamity, byly potíže s dopravou. S příchodem jara sníh tál, který vypadl vyspěchal a vítr rozfoukal. Začalo se s jarními pracemi, s úklidem posklizňových a kažrad. Začátkem dubna se zimní počasí obrátilo, sněhu u nás napadlo téměř 10 cm. Znovu začala zimní údržba silnic. Duben byl velice chladný, s ranními mrazíky -3° až 5°C. Jelikož na 1. máj se u nás držel poprašek sněhu, i nadále v květnu bylo chladno, travička se jaksi nevzchopila. Říkalo se, že je podle počasí příchod jara opožděn o tři týdny. Ve třetí dekádě května se počasí trochu změnilo, přišly teplé, úplně letní dny s teplotou 28 - 30°C. Příroda v tomto období dohnala zpoždění způsobení zimou. Ovocné stromy velmi dobře odkvetly a zmrazíky byly spokojeny s porostem obilí. Teplé a časté větry vysušovaly půdu. Ani půl druhého měsíce nepršelo, místy se objevil nedostatek vláhy. Tím se částečně snížily výnosy úrody, byly kratší rozdíly podle jednotlivých lánů. V suchých místech se objevila nemá hnilobu v obilí, v pramenitějších byly naše výnosy pěkné. Žně probíhaly ve druhé polovině srpna, pracovalo se dobře, za příznivých povětrnostních podmínek.

Bez nevyhnutelné obtíží proběhla za pomoci brigád ze Škol, SSM, Škodováků a pracovníků lékárny Písek i sklizeň hrachu a dokončení

1982

podnikních zemědělských prací. Úsilí družstevníků - vysoké a rostoucí státní cíl nejvíce nebylo letošního roku pracovními výkazy narušeno. Ze sklizní letošního roku byli spokojeni všichni občané - na svých záhradách a zahrádkách se jim urodilo dobře, ať úroda bohatě stačila nejen pro družstevní spotřebu, ale mnoho se prodávalo jednotě a mnozí si nemohli stačit nakupovat, zkrmovali se z domácími králíky. Jen ovesek je u nás méně, stromy byly napadeny chorobou - Šáreckou. Pro zajímavost uvádím některé výsledky z hospodaření našeho družstva JZD v letošním roce:

Plán u obilí byl stanoven pro rok 1982 na 37,6 q z 1 ha. Ve skutečnosti družstevníci vypěstili 38,2 q z ha. Plnění plánu výnosy je v % 101,64. U brambor se nádherným suchem v létě nepodařil plán splnit. Plánováno bylo na 1 ha 212 q, dosaženo jen 170,55 q z ha. Výsadba brambor se splnila jen na 80,52 %. Plán výnosy pícnin byl překročen.

V živočišné výrobě - plán dodávky mléka byl překročen o 83000 kg, výsadba splněna na 108 %. Průměrná dojivost na krávu na jeden den je 7,42 kg.

Stavby: a) MNV v Čečovicích, kam je začleněna i obec Měrčín, zamýšlí pro rok 1982 ve svém rozpočtu začlenit různé akce pro příštím obec. V Čečovicích byla dokončena přístavba domu a sociálního zařízení. Celkový náklad činí asi dosáhl hodnoty 150 000 Kčs. V současné době se dokončují poslední úpravy, jako malování a obklady stěn dřevem. Začátkem roku 1983 se plánují stavební úpravy místní prodejny. Velkou události v uplynulém a prozatím nejvíce dokončení akce má předseda MNV, František Kovář v čp. 44 v Čečovicích.

Dokončením kulturního zařízení v Čečovicích se klepší i kulturní vyžití obyvatel v obci.

b) JZD každý nějakou poslední lavky na úpravu a asfaltování návsi. Místo pro tuto akci bylo vybráno nad mechanizačním dílnou v Čížkově. Druhá etapa je v letošním roce dokončena. V roce 1983 se počítá již s jejím částečným využitím. Odkladná lavka stavba a zapojení dalších sil.

c) Soukromé stavby, ani větší adaptace nebo změny nebyly v letošním roce v naší obci nalájeny.

Kulturní život:

JZD se sídlem v Čížkově je v našem nejbližším okolí jediným podnikem, který pořádá různé kulturní akce. Těch se účastňují jako diváci nejen členové družstva, ale i ti, kteří dojíždějí do zaměstnání do nejbližších měst. 20. března 1982 se konal v kulturním domě v Želetném Újezdě VII. reprezentační družstevní ples. Výtěžek z plesu je určen na účely rodiny ČSSP a na účely postižených jsou hrazeny náklady na stavání ze Společenské kavárny. Další akcí byla stavba „Jedkání důchodců" konáno v Želetném Újezdě. V kulturním programu účinkovali žáci ZŠ Základní devítiletá školy z nových Mitrovic. Hlavním programem byla vystoupení členů Divadla J. K. Tyla v Plzni v přísadu „Hrajme si na přání." Jsou účastníkům zajistily družstevní autobusy. Celém dni byla podávána občerstvení, po programu následovala taneční zábava.

V červnu se konala „Slavnost máje a československo-sovětského přátelství. Účinkovali naši žáci, sovětští písničky a soubor „Hrají si krojovaní Plzeňáci!

Mimo to se pořádaly zájezdy do divadla v Plzni, na estrády, sportovní zájezdy, zájezd do západočeských lázní, na výstavu „Ženy - činitelky" do Českých Budějovic.

JZD také pamatuje na své členy při jejich významných výročích,

předsedkyně družstva přednášejí dobývánou politickou přednášku a podíkovali za práci a odměnili je dárkovými balíčky.

V letošním roce se v naší obci narodil malý kluk - Kristián v Velikonocích - prvorozený jí malé dítě. Byli jsme na Velikonoce navštívit prvorozené dítě, křtící na čestného, dudy, trakárky, kterými obdržel každé narozené. Na „Velkou sobotu" dítě na kolenou dostávalo vajíčka, o která se dělily. Škoda, že tento pradávný zvyk u nás zanikl.

V sousedních Dražicích byla částečně zavřena ZDŠ, kůstávají jen čtyři první ročníky základní školy. V dalších ročnících musí děti dojíždět do Vrchlabí.

Přírůstek a úbytek obyvatel:

Letošního roku se v Říčině narodilo 11 dětí - do Jindřichova.

Manželství:

Dne 16. února 1982 se v Trutnově Alena a Františkovi Vaclavovi narodila dcera Petruška.

Úmrtí:

Dne 15. dubna 1982 se v Praze otec Říčina rozloučili s panem Františkem Říčím v čp. 6, v krematoriu v Strašnicích. Byl vyučen kovářem a pracoval ve svém oboru opravě kromě všeho, co bylo třeba.

Dne listopadu 1982 přijal náš sovětský lid, ale všichni pokrokoví lidé světa s hlubokým smutkem zprávu o úmrtí maršála Sovětského svazu Leonida Iljiče Brežněva, významného představitele komunistické strany a sovětského státu, mezinárodního komunistického a dělnického hnutí, generálního tajemníka ÚV KSSS a předsedy prezidia Nejvyššího sovětu SSSR.

Od samého začátku Velké vlastenecké války byl soudruh Brežněv na frontě. V nejtěžších bojových podmínkách stál na

jaky osobním příkladem. Účastnil se přímo přípravy a realizace mnoha válečných operací. Viděl, jaké utrpení přináší národům válka a proto považoval za nejdůležitější úkol pro všechny národy - udržet na světě mír. Všichni pokrokoví lidé na něj budou vzpomínat pro jeho neúnavnou práci v upevňování mezinárodní bezpečnosti a pro jeho práci v boji za mír. Leonid Iljič Brežněv významně přispěl k posílení obranné národního hospodářství. Zasvětil celý svůj život práci pro blaho lidu. I jeho jménem je spjat rozkvět socialismu v Sovětském svazu na tak vysoké úrovni. Jeho práce má svůj podíl na nejvýtěžních sociálně-ekonomických a vědecko - technických úspěchách.

Mnoho významných představitelů a pracovníků států z celého světa se sjelo do Moskvy, aby se účastnilo dne 15. 11. 1982 posledního rozloučení s Leonidem Iljičem Brežněvem a vzdalo poctu představitelů sovětského státu. Za zvuků státní hymny SSSR zahřměly z hlavního města dělostřelecké salvy, které se ozvaly ve stejnou dobu ve všech hlavních městech svazových republik při smuteční akci u kremelského mauzolea.

Ústředním ústředním předsedy prezidia Nejvyššího sovětu SSSR Leonida Iljiče Brežněva učili s celým pokrokovým lidstvem také československého občana. V den státního smutku vlály v ulicích našich měst a obcí státní vlajky ČSSR a SSSR staženy na půl žerdi a černé prapory.

V příloze této kroniky jsou založeny dokumentární novinové zprávy k tomuto smutečnímu dni.

Zapsáno dne 6. října 1983.

Vedoucí Říčina

Místní národní výbor v Čečovicích okres Plzeň-jih

1983

Hodnocení roku 1983:

Povětrnostní situace:

Zimní období roku 1983 proběhlo v mírných normálu srážkových úhrnů. Ani mrazy nebyly kalamitního charakteru. Ledovou zimu přečkala lesní zvěř bez velkých ztrát. Zvěře v lesních honitbách ubývá, jak říkají myslivci, kolářské kazivé jsou málo vidět. Říká se, že pravděpodobně má na úbytek kazivců vliv části a silnější krycí půdy umělými hnojivy. Období jara, léta a podzimu proběhlo za mírně nadnormálních srážek, celkově lze tento rok charakterizovat jako rok suchý. Většina stromů, i když dobře odkvetly, nedaly dokonalou úrodu jako roky minulé. Část plodů jižní nedostatečných přízemních spadala, část rovněž zčernívala. U stromů - švestek - je stále rozšířená choroba „šárka".

V JZD - první než přírodní byla příznivá, zajistila dostatečné množství srážek i úrodu na různých stanovištích, další než už byla pro sucho malá. Byly dobré rodiny, které musely během léta dosáhnout jistou vodu.

Žňové práce probíhaly v první polovině srpna. Nedostatek vláhy ovlivnil i výnosy obilí, rozdílnější výsledky byly podle polohy a vlhkosti půd. Brzdilo je s přísunem nebyly ani v dobře sklizeň hantýrek. Sklizeň hantýrek je každým rokem pro naše JZD pracovně nejnáročnější období. Sklizeň se většinou může - za pomoci brigád studentů, učňů, SSM, můžeme složek NF, v letošním se krajské brigády z místních občanů, kteří jsou během týdne zaměstnáni v jiných podnicích. JZD vlastní dvě kombajny na sklizeň hantýrek, ale v nás je svahovitější území a kombajny nejdou na mnoha místech používat. Nejvýhodnější je nakládání

dání pylovaných hantýrek při nakládání, které je šetrné vůči a naší družstevní náš nedostatek lidí mladšího věku.

Některé dosažení výsledky v našem JZD: obilím bylo osetá plocha 671 ha. Plán výnosy na 1 ha byl splněn na 100 %, 38 q z 1 ha. Brambory byly sázeny na pouze 150 ha. Plán výnosu na 1 ha byl také vysoký - 210 q z 1 ha a pro kvalitní sucho nebyl splněn. Dosáhli jsme výnosu 160,20 q na 1 ha, vyjádřeno v procentech byl plán hantýrek splněn na 76,29 %. Pěstovitelé se výsledky jdoucí na semeno, místo plánovaných 75 q dosáhli dvojnásobné výnosu 129 q, což je dobrý druhý představující splnění na 186 %.

Dodávka jakostního masa se splnila téměř na 108 %. Plán výroby mléka 2,150 tis lit byl splněn již koncem listopadu, do konce roku byl překročen o 304 570 lit. Plán byl splněn na 114,88 %.

Průměrný evidenční počet pracovníků je v našem družstvu 253, průměrná denní celková odměna v Kčs na 1 hodinu činí 121,56 Kčs.

Skladby:

a) Náš okres je začleněn do HNV sousední středočeský okres Čečovice. Pro letošní rok nebyly v rozpočtu plánovány pro příští žádné větší akce. Čtyři cesty v Příčná na Čečkov - v Kájku - byla pro všechny okres, zařazený pod HNV Čečovice, určena skládka nadměrného všeho druhu, který lidem dnes překáží. My, příčínští občané, musíme přinést, že v této žádnou radost nenáme, kamenáčí všeho druhu se nanášejí na kromadu, a i když je skládka čtyři ohrožená, dobře jinak hezkou krajinu nijak nekrášlující.

b) V Čečovicích byla dokončena adaptace a přístavba místního kostince. Byly dokončeny poslední práce, t. j. malování a kachlování dvou nových kkladů. Dne 5. března byl kostínec slavnostně otevřen.

V letošním roce se započalo s další velkou akcí, a to s výstavbou rodinných domů, který bude částečně přinést rozvoj celou horní část Čečovic.

c) JZD dokončilo výsadbu protierozních linek na obilí. Další z větších akcí je výsadba kompaktních bytových jednotek v Nepomuku. Jinak se během roku prováděly různé opravy na družstevních objektech.

Kulturní život:

Život v naší obci se neobešel žádná kulturní akce. V naší říji jsou 37 obyvatel, většinou starší ženy. Kulturní život se spojuje s naší sousední obcí - Čečovicemi. Pro malíčký před dělí kanikl i hezký mělkovrší kopec - „kříšťák"!

Některé ženy, i když jsou starší, udělaly několik brigád na úpravě parčíků na návsi, jejich oplocení, vysázení novými růžemi, thújemi, úklidu a vyzdobení kapličky, různé základní kolem rybníčka na návsi, nařízení čekárny na autobus. Náklady na tyto akce se hradily z půček, vybraných při „zabalování" na svatbách F. Veselých z čp. 8 a Miluše Krejčové z čp. 44.

Slavnostní otevření nového kostírce v Čečovicích dne 5. března t. r. bylo spojeno s pietními akcemi - veřejným plenárním zasedáním MNV, slavnou „čestnou vítězství" a slavou HDŽ. Účastnili se zástupci nadřízených složek. Slavnostní projev přednesl předseda MNV s. Konečný, policejní referát měl s. Sládek, kulturní vystoupení se žáky připravila s. Šeflová. Byli vyhodnoceni nejlepší brigádníci a vysloveno poděkování všem, kteří se v této akci zasloužili.

Během roku se v naší pohostinství, které je moderní a útulné, konalo několik dalších akcí a taneční zábav a dům se klepil i kulturní život pro členy naší obce.

JZD uskutečnilo v minulém roce několik zájezdů do divadla v Plzni, na estrádní přehlídky do Domovů, na sportovní akce do Prahy, na výstavu „Ženy činitelky" do Českých Budějovic. Část členů družstevníků se účastnila lázeňských rekreací, dvě družstevníky byly na rekreaci v Jáchymově. V druhé jsou byli na třítýdenním zájezdu v NDR - Berlín, Postupim.

Začátkem roku se konalo sčítání pro důchody, bylo zajištěno hezkými, ušňádá, ludka, - v březnu traktiční dmýšlení pes. V červnu byla přátelána jako už po několikáté lidé mírová slavnost, uvítání v Čečovicích.

Činnost obyvatel:

V roce 1923 se v obci Měřín narodilo šestnáct chlapců.
Sňatek se nepředpokládá.

Úmrtí obyvatel:

Dne 8. března t. r. zemřela paní Marie Benešová z čp. 1, po delší vážné nemoci. Měla pohřeb pro jakékoliv účast se na něm účastnila se různých akcí. Byla manželkou prvního předsedy JZD v obci. Měla zájem o své přátele, zanechala potěšení v dobré vzpomínce některého se nich, měla porozumění pro ně v různých životních situacích. Zpustošená se z ní rozloučili v blízkém krematoriu.

Dne 27. srpna t. r. vstoupila do stavu manželského Miluše Krejčová z čp. 44 a odstěhovala se za svým manželem do jižních Čech, do Putimi.

Různé:

V letošním roce pro malý počet mužů zanikl v naší obci místní potůnka ČSTO a přičlenili se k Čečovicům.

Zápis proveden dne 2. března 1984.
Krejčová

Místní národní výbor v Čečovicích okres Plzeň-jih
Konečný

1984

Hodnocení roku 1984:

V zimních měsících se udržel až do konce března napadaný sníh. Na jaře vlahým a deštivým počasím spíš přibylo v lese polomů, jaro bylo chladné, s přeháňkami. Následovalo odplevelování. Počasí bylo velmi příznivé prosušilo půdu, byly lusky, nejrovnaný, s vysokým počtem zrn v klasu. Zelného semene bylo od časného jara do pozdního podzimu dostatek. Ovoce se urodilo pro potřebu dostatečně, ale plody byly spíše malé. Švestek bylo málo, ovoce stromů bylo zlikvidováno pro „Čárku" a ovoce stromky se sadím v okolních zahrádkách vyprodávají. Musí se podle odborníků čekat s výsadbou několik let, než dozrají výmladky. Začátkem září objevil velká úroda hub, takové nebylo už léta. Některé houbaře musili dokonce přát hranice košíky. Černá úroda byla i u hrušek a malin.

Tři členský žňový pluh se dílky pečlivě vykonal na příkrých pláních. V posledních dnech srpna a přes polovinu září sklizeň obilí přerušily deště, takže dům jsme dokončili žně až 21. září. Na nové vyhodnocování posklizňové linie byla provedena posklizňová úprava semen. Naše JZD mělo osevní obilí na ploše 671 ha. Plán výnosy na 1 ha byl stanoven na výši 38,3 q. Byl nejen splněn, ale překročen jako jediný okresy v historii sloučeného JZD Čížkov, Čečovice, Želevčice výnosem na 51,70 q z jednoho ha. Výjimečná výnosová obilí v procentech je 153,10 %.

Plán výnosy brambor byl určen na 194,- q. Dosažená sklizeň z jednoho ha byla 194,4 q. U výnosy brambor JZD nedosáhlo

plánovaného výnosu. Vyjádřeno v % byl plán výnosy brambor splněn na 98,6 %. Podle ročníků OFD je náš kraj vhodný na bramborářskou oblast. Je mu stanoven úkol sázet bramborami 150 ha. Tento úkol velice těžko zvládáme, pracovních sil je málo, při sklizni musíme prakticky brigádníci různých složek NF, studenti, pracovníci v různých oborů i pohraničního závodu ZPČE Plzeň. Ukládání, skrabání a přeprava brigádníků je pro JZD velice náročná. Různost použité mechanizace při sklizni brambor je minimální. Jednak je v okolí půda tuhá s vědším skeletem a jednak je na některých polích spousta kamene. Při vyorávání TELEH se vyorávají spolu s bramborami i kameny, které způsobí nalučení brambor. Brambory v čtvercových plochách jde těžko prodávat.

K úkolu zvýšení výnosy - dodávka jakostního zrna byla splněna. Tržby za zvířata splněny na 100 %.

Plán výroby mléka činil 2,540 mil. kg, skutečnost byl 2,524 mil. kg. Výroba mléka vůči dosažená je na 99,38 %. Na jednu krávu bylo v ročním průměru nadojeno 3 014 litrů.

Průměrný evidenční počet pracovníků je v našem družstvu v roce 1984 253 lidí. Průměrná měsíční odměna na pracovníka činí 2500,- Kčs.

V letošním roce dosáhlo naše JZD 2 978 mil. Kčs tržeb a v tomto čísle se zvýší tržby JZD na investiční výstavbu.

Závěry:

Slavnostní HNV země pro naši obec v letošním roce dáme do rozpočtu každou větší akci.

Během v naší obci byla provedena výměna vedení elektrické sítě, výměna starých sloupů za nové. Veřejné osvětlení bylo rozšířeno i do „Hlubocké ulice" a tím je lépe vidět na okolí a cestu k autobusové čekárně. Tuto investici provádělo n.p. Západočeské elektrárny.

Snadí úlevu na cestě úprava cesty ze Měrčína do Čížkova. Bývalá polní cesta, určená jen pro vůlečí potahy s t. zv. „vlekem“ uprostřed byla vyrovnána štěrkem, prokrena pískem, v části problematický nebo vyhledávaný prodí cesty příkopy. K úpravě se používalo JZD. Těží přímí cesty ze Čížkova do Měrčína pouštějí vodní znakostí, ale projetí je už dobře i osobní automobil.

Ke zvl. - přímo na zásvi - nám přibylo nové spojení kolem kaplanky paní Václavy Kadlecové a Václava Skaly z čp. 9, které prostor zásvi zkrášlilo.

V Čečovicích byla dokončena velká akce - výsadba rodinného, odkud bude vybudována cesta celá horní část Čečovic. Rodinný je napájen vodou ze vodovodu na něj, směrem k lesu Hájek. Budováním této rodinného sítě se značně zanášila úprava komunikačních veřejných cest v obci, ale snad se touto nepříjemný následek výsadby rodinného podaří dále v příštím roce do přádku.

JZD dokončilo výsadbu kompenzační jedenáctky 6 bylů v nepravku. Začátkem roku 1985 mají být odstraněny závady, kvůlní při kolaudaci a bylo by měl být připraven k zasklívání nových zájemníků. Další velkou investiční akcí JZD bylo dokončení sušky na chmel v Čečovicích pro dva milióny Kčs. Suška při jednotlivých směnách vyhoví v provozu.

Další velkou akcí JZD byla výstavba lednice na obci Čečovice, směrem k Čížkovu, v hodnotě 1 227 000 Kčs. Je určena k přijímání a mražení letadel, vzpravujících na půdě našeho JZD umělá hnojiva.

Kulturní život:

V letošním roce se v naší vesničce uskutečnila řádná významnější kulturní akce. Pro velmi malý počet obyvatel se kulturní život naší vsi přizpůsobuje ke kulturním akcím naší sousední obce Čečovice.

Tatky se v roce adaptovaným letošní přádají mikulášské nadílky, různé slavy, na jež. k výročí „Února“ různé dětský maškarní karneval, oslavy MDŽ. na plesy a zábavy pro dospělé také v Čečovicích uskutečňují.

V různé září byl v lednici v Čečovicích zahájen ONV Plzeň-jih, na kterém byl nový nahlédnout do krmných střediskových i přístěnných otců.

JZD i letošního roku uskutečnilo několik zájezdů do divadla v Plzni, na koncerty a exkurzí do Prahy. Bylo uspořádáno i slavnostní setkání důchodců, II. společenský ples v kulturním domě v Želeném újezdě, mírová slavnost v Čečovicích, rekreace jako odměna družstevníkům do Prahy, Brna, Lukačovic, Karlových Varů. Čtyřdenních zájezdů se zúčastnilo 14 družstevníků. Dvoudenní zájezd byl uskutečněn do NDR, na 3 dny, z návštěvou Drážďan, Míšně a Lipska.

Přírůstek obyvatel:

V roce 1984 se v obci Měčín narodil žádný občan, nikdo se nepřistěhoval.

Úbytek obyvatel:

V měsíci lednu 1984 odstěhovala do obce manželského Blanička Kadlecová z čp. 3 a odstěhovala se za svým manželem do Plzně.

Druhá zpráva v této kronice je smutná. Dne 12. března v. 84 zemřel naším vesničku po dvě půlroční těžké nemoci ve věku nedožitých 69 let pan František Kalaš, z čp. 8. Byl jako muzikant - hrál na kytaru, nebo kdysi - kráse po celém okolí. Za svou činnost byl vyznamenán jako "zasloužilý pracovník JZD". Pro svou inteligenci a veselou povahu, přímou a otevřenou, byl vždy oblíben. Velký počet známých a přátel se s ním přišel naposledy rozloučit dne 17. března 1984 do hradní síně Malostranského krematoria.

Různé:

V dr kroniky naší vesničky si musíme poznamenat, že po dvou letech od úmrtí velkého bojovníka za mír s. Aljoši Brečněva, znovu sovětský lid vyprovází na poslední cestě z Ulanbatorského kárnevalu dne 15. února 1984 dalšího představitele SSSR, generálního tajemníka a předsedu prezidia nejvyššího sovětu SSSR Jurije Andropova. Rejzovy ulanbatorských představitelů do Moskvy se všem překonávají kamenný srdce.

Do této funkce na další období volili sovětský lid znovu soudruha Konstantina Černěnkova, vetsinou ukončování prezidia nejvyššího sovětu SSSR. Konstantin Černěnko je výrazným činitelem KSSS, oddaným ideálům komunismu.

Brno 2. března 1984.

Zapsala: Různá Vejčková

Místní národní výbor v Čečovicích okres Pardubice

1985

Hodnocení roku 1985:

Do Vánoc n. 1984 napadl sníh a ustěžil se přes celou zimu roku příštího, t. j. roku 1985. Zima byla dlouhá, - chumelnice, vítr, silné mrazy. Byly i dny, kdy teplota dosáhla -20°C. V lednu, v informacích ve světě sdělovali i zprávu, že na příklad v Sovětském svazu, na Kavkazu ve městě Tbilisi napadla několika centimetrová vrstva sněhu a některé dámější části to viděly poprvé.

Sníh se udržel jíšě na začátek února, i v prosinci jarních dnech začíti dosti chladná, teplota se pohybovala mezi 5 - 8°C.

Jarní práce na polích byly v důsledku dlouhé zimy zahájeny opožděně. Pro mokro a mrazy nebylo možné v březnu s setím jařin vůbec začít. Začátkem dubna se setí podařilo urychlit a dohnat zdržení v jarních pracích, způsobené počasím.

Měsíc červen také zemědělcům nepřál. Z jeho třicetí dnů bylo dobré tři deštivých. Seno se sklízelo špatně, mnoho se muselo jíst na nejnutnější potřebu, většina navadlé trávy se zničila.

Žňové práce byly u nás zahájeny až 13. srpna, ukončeny 13. září. Pro nedostatek světla otěží špatně dozrávalo, i srpen se projevil zrůstlými dešťovými srážkami. V červenci, konkrétně 16. dne v tomto měsíci, zasáhlo náš kraj při velké bouři rozsáhlé krupobití, které ani mnozí starší lidé nepamatují. Kroupy dosahovaly velikosti slepičího vajíčka. Jejíž

větší měrou byl zasažen kukuřice obce Dříče a Radošic, kde zaváděli dokonce 7 dlouhých kroupy. Ovocné stromy spadalo, větve stromů byly ulámané, listy proděravělé. Zraněnou škodu způsobily kroupy i na zahrádkách, i na střechách domů. Našemu družstvu poškodilo krupobití celkem 597 ha ploch stálovin a to představuje téměř 20% celkové plochy. I přes to překonaly družstevníky letní celkové výsledky rostlinné výroby. V pšenici byl výnos 52,3 q na ha, u žita 48 q, ječmen skoro 40 q/ha, přes 46 q.

Podzim roku 1985 byl pěkný, velký nápor práce na družstevníky v době sklizně byl s jejich pochopením kolektivně. Je opravdu obdivné sledovat skoro najednou jeřáby řádky u řepy, vláčkování kukuřice, přípravu půdy a vlastní setí, dokončování hnojení při tak velém množství lidí v produkčním věku, traktoristů a řidičů. Plánovaná výroba hnojiv měla být 180 q, dosažená sklizeň byla 183 q k loňsku. OZS zásobila pro naše JZD k sázení bramborami - prodloužené je naše oblast označena jako brambořářská, 145 ha. Náklady na produkci jsou však tak veliké, že se jejich předstihání družstvu téměř nevyplácí. Na sázení jsou vyznačeny dvojí dobré kvality, při. sazeč HARS, ale kopáč je do se sklizní. Bramborové kombajny můžeme v místních podmínkách jen málo využívat, většina ploch se sklízí ručně, brigádnickou pomocí studentů a jiných organizací.

Na všechny výsledky známe v družstvu takových výsledků. Výroba zelí se podařilo splnit, ale v dodávce stálo dlužíme 49000 kčů. Dodávka jadrného zelí byla splněna na 108 %, u pozdní na 108,5 %.

Průměrný výdělek na jednoho pracovníka je 2406,- Kčs.

V letošním roce pracovalo naše JZD s výsledkem zisku a to v hodnotě mil. 1,894 Kčs.

Stavby:

Slouženým HNV vznikl požadavek na naše obce různou výši akcí. Ani ve soukromých stavb nebo větších opravách se v obci nic neuskutečnilo.

V Čečovicích je příspěvek vyčerpán výstavbou rodinného domu, v němž bude ubytována celá obec. V příštím roce se uskuteční oprava komunikací v celé obci, kanalizace rodinného domu zahájena.

JZD zahájilo výstavbu velkého seníku v Železném Újezdě, v dalších letech má být ještě postaven v Zahrádce.

Kulturní život:

V letošním roce se v naší obci uskutečnila různá významnější akce. Kulturní život naší obce se připojuje ke kulturním akcím střediskové obce Čečovice. Doprava dětí i dětí na tyto akce bývá zajištěna. Pořádají se tradiční plesy, jako na př. myslivecký, v různém střídání dobrovolná požární ochranný, rybářský, mládež pořádá různé zábavy se soutěžním pro mladou generaci, každým rokem se konají oslavy pro důchodce, ke dni MDŽ, různé zábavné akce pro děti, i oslavy k různým významným výročím, konané složkami NF.

Převážná většina obyvatel je členy JZD. Účastňují se různých do divadel v Plzni (př. představení „Poslední nápadník nadam Judenové), koncertních vystoupení v obci ve Dvorci (Milana Drobného, Jaromíra Nayera, Petra Rezka, Burlinek, Ukrajiny „Nová přijde i Pandíček). V dubnu a listopadu bylo možné se účastnit různých do NDR - Coikor. Během roku se konaly i různé sportovní soutěže, na odkání Sparty v Praze. Tradiční jsou letní různé na výstavu „Ženy Vítězslavka" do Českých Budějovic. Také letošního roku se konal družstevní ples.

v červnu „Dětí míroví stavové".

Dvacet osm dvojčlenků se účastnilo rekreace na různých místech naší republiky (Bratislava, Dřevařík, Praha, Brno, Jablonec, Lučačovice, Havlíčkův Ložně, Karlovy Vary). Deset dvojčlenků bylo na zájezdu v SSSR. Na rekreaci pro děti bylo dvacet dětí.

Čížkovští obyvatelé:

V roce 1985 se v naší ni narodil žádný občan, ani se nikdo nepřistěhoval.

Újezdští obyvatelé:

V roce 1985 v Měříně nikdo nezemřel.

1. června t. r. vstoupil do stavu manželského Vladimír Veselý, kadeř, který se stal manželem v čp. 8 v př. Anny Veselové.

Dne 7. ledna 1984 se narodil Jan Tobiáš v čp. 44, loňského roku se odstěhoval ke své manželce do Nepomuka, kde si staví družstevní byt. Je vyučen řezníkem, jezdí s přívozovou prodejnou masa. Ke svému hrobu má i naši vesničku, dalších do 10 let nedaleko.

Řitkovští:

V Praze, dne 22. 5. 1985 byl předložen Federálnímu shromáždění ČSSR návrh, aby do funkce prezidenta ČSSR byl jako jediný a společný kandidát KSČ a NF ČSSR přijat Gustav Husák. Návrh byl na plenárním zasedání ÚV NF ČSSR přijat a soudruh Gustav Husák je na další období naším prezidentem.

Občané naší obce stejně jako v celém předválečí v Čížkovém soukromí, musíme se i v letošním roce, dne 12. března 1985 prožívali smutný čas spolu s pozůstalými s předsedkyní vlády, s nedožitým kosením Konstantinem Černenkem. Do slunečné Sofie odjela delegace. V generálním tajemníkem ÚV KSSS a předsedou prezidia Nejvyššího sovětu SSSR se přišli rozloučit i čelní

představitelé různých národů a států.

Do čela funkce byl nově zvolen Michail Gorbačov, narozený 2. března 1931. Dosavad pracoval jako tajemník ÚV KSSS. Je významným činitelem komunistické strany a státu, vyznamnaný za zásluhy o rozkvět země a socialismu.

Do roku dělo vstoupili nové naše důvěru svobodných lidí na další léta.

Zapsáno 16. února 1986.

Krejčová

RADA MÍSTNÍHO NÁRODNÍHO VÝBORU
okres Plzeň-jih
V ČÍŽKOVĚ

1986

Rodnocení roku 1986:

Rok 1986 v našem kraji nebyl poznamenán žádnými velkými a škodlivými vlivy. Teploty i srážky nebyly zaznamenány s příznačnými rozdíly oproti normálu.

Pro zajímavost a porovnání s minulými lety uvádím dosažené výsledky našeho JZD.

Rostlinná výroba: průměrný ha výnos u pšenice je 43,6 q
— " — u žita 37,3 q
— " — u ječmene 46,4 q
— " — u oka 33,9 q

Průměrný ha výnos u obilovin celkem je 42,9 q.

Brambory byly sázeny plocha 135 ha. Plán 2444 tun, skutečnost 2 514 tun. O ha výnos byl 180,6 q na ha.

Výroba čistírenská splnila dodávku jakostního masa, ale nebyla v 30 % dosažena dodávka skotu na nástav pro k.P.P. Rodej náštavného skotu pomohly splnit dodávky od zákazníků, kteří dodali na nástav v roce 86 71 kusů skotu.

Tržní dluh se projevil ve výrobě mléka. Plán činil na 2,600 tisíc litrů, skutečnost 2,487 tisíc litrů. Důvodem je nízký nastřádek na Vlk v Čečovicích a to ve krátkém počtu. Krávy se musely dávat na jatky, větší část se brakovala. Tím vznikl úbytek základního stáda téměř o 100 krav. Tento nepříznivý stav bude nutné v následujících letech přísně řešit.

Zpráva o hospodaření JZD je podrobná proto, že je to jediný podnik, který přímo v místě poskytuje zaměstnání většině obyvatel v našem okolí.

Stavby:

V letošním roce nebyla v naší obci provedena žádná výstavba, ani větší adaptace domků. Z. Hykeš JZD si opravila stáj č.p.5 pro odchov telat od 3 do 6 měsíců. Příštím rokem je naplánovaná oprava veřejných komunikací v obci, vyčištění rybníčka na návsi a generální oprava hřbitova.

Ke středisku Čečovice došlo k opravě komunikace v celé obci, cesty byly kvalitně pokryty kamenivem vody do jednotlivých objektů k hlavní cestě.

JZD dokončilo výstavbu nového seníku v Želkovém újezdě. Stavební četa provádělo běžné opravy na dokončených objektech, nejvíce v živočišné výrobě a na rekreačních domcích po různém získané naší obyvatelé.

Kulturní život:

Kulturní život naší obce se připojuje k akcím, konaným ve střediskové obci Čečovice a Čížkov. Zajištění dopravy na jednotlivé akce i zpáteční cesta je vždy zajištěna, takže je každému umožněno se účastnit. Důchodci se potkávají na schůzích pro důchodce, která se konala v lednu - přednášení, vystoupení dětí, estráda, hudba. Pro děti se uskutečnil maškarní ples, na jaře zájezd do zoologické zahrady v Praze.

Svátek práce - 1. máj - oslavy tradiční s průvodem pionýrským průvodem obcí, stavěním máje na návsi i v místních částech, které jsou četná. Hlavní oslavy 1. máje jsou na náš hřbitov položeny v neděli.

Hlavní shromáždění vždy možné během roku se účastní členové JZD. Pro ženy se konala 7.3. oslava MDŽ s módní přehlídkou, vystoupením dětí, estrádou, tancem. 15. června byl tradiční, již XI. ples JZD.

I letošního roku byly možné naší členské schůzky ve Dvorci, účastnil se nájezdů - výletu na kole s cílem na Čimelicích, jednodenní zájezd na Křivoklát, výletem žen turistická dle Českých Budějovic, nájezdu za zářením nákupem.

Vyvrcholením všech akcí byla „Jižní mírová slavnost", konaná v přírodním areálu v Želkovém Újezdě, v polovině června. Příprava slavnosti byla provedena na vysoké úrovni. Škoda, že počasí (chladno a déšť) nepříznivě ovlivnily příjezd pozvaných odpoledne. Po zahájení slavnosti vystoupil letecký modelář, dovezeným se cvičenými psy, jezdecký oddíl s tlakovými - střelbami koní, střelci pozvaných - provázání mechanizačních prostředků, ani část z doby 30. let z letošní mechanizací - hnojením. Dospělí předvedli vystoupení ze dřívějších slavnostních, mládež zahrnovala současné hnutí. Všem zájmu se soutěžilo všem předvedení historického šermu - skupina Dominik z Plzně. Družstevníci připravili pěkný koutek s vystavenými dojnicemi, prasnicí i se selátky, chovatelé přinesli drobnou zvířenou - králíků, holubů, slepic, papoušků. Děti si přišly na své, mohli se svézt na prasících, na koloběži. Občerstvení bylo řízky - párky s cukrovinkami, párky, cukrovou vatou, nápoji.

Slavnost měla i přes nepřízeň počasí velký úspěch a byla nadšenými ohlasy návštěvníků ceněna.

Pro rozšíření povědomí o své vlasti a o SSSR, kulturním vzdělání i pro zábavu se konal v prostředí zábavný večer „Brigády se baví" - byla do soutěží mezi brigádami BSP JZD Čížkov a JZD Líčov.

Po stránce kulturních výkonů jsou pro hodnocení dány různé možnosti.

Na oblastní výstavu ovocnářů byly posány 13 členů, a do Jihlavy, mariánských Lázní, Brna, na Kunovou, do Prahy, do Domažlic. 7 členů dostalo poukazy na rekreaci zahraničí, do SSSR a Bulharska.

Příkladem chování:

V roce 1986 se v obci nevčlenil žádný občan nezletilý, ani nepřistěhoval.

Úbytek obyvatel:

Dne 2. června r. 1986 zemřela po delší nemoci paní Růžena Skalová, ve věku nedožitých 75 let, bývalá rodinná v chalupě „na nárazce". Obyvatelé se s ní rozloučili naposledy dne 9. června v Hadenském krematoriu.

Různé:

Dne 23. a 24. května se uskutečnily na celém území republiky volby do národních výborů všech druhů a stupňů. Ve v obci byly na místních národních výborech schváleny počty poslanců, místních hodů a jejich složení na okresní Plzeň jih. Proběhly předvolební schůze, kde byli občané seznámeni s návrhem volebních programu NF na léta 1986 - 1990. Na předvolebních schůzích byli předloženi navržení kandidáti NF. Tento program a celkově schválili všechny místní národní kandidáti.

Místní kandidáti sloučení - MNV Čížkov (obce: Čečovice, Dříčov, Líčov, Čížkov, Zahrádka, Želkovy Újezd, Žlíčov, Chyšín) - se konal 5. června, v Želkovém Újezdě.

Výsledky voleb 1986:

Volby se účastnilo 610 voličů, pro poslance hlasovali všichni. Byli voleni dva poslanci, z toho členů KSČ 19, bez politické příslušnosti 11. Z toho je 10 dělníků, 14 členů JZD, 2 příslušníci inteligence, 4 studenti. Z poslanců je 6 žen.

jsou to tito:

Marie Jelková, 27 n., učitelka MŠ
Jiří Richard, 34 n., státní zam.
Miroslav Kraml, 35 n., člen JZD
Vojtěch Pušej, 49 n., člen JZD
Stanislav Čásal, 26 n., člen JZD
Zdeněk Tomášek, 34 n., člen JZD
Jaroslav Kovář, 37 n., provozní mistr
Zdeněk Jelínek, 37 n., člen JZD
Jiří Jelínek, 44 n., člen JZD
Pavel Košan, 34 n., zámečník
František Kovář, 49 n., řidič
Marie Benešová, 39 n., účetní JZD
Marie Skácelová, 35 n., účetní JZD
Ladislav Jára, 44 n., dělník
Miroslav Černý, 30 n., dělník
Václav Chodna, 40 n., dělník
Václav Valm, 34 n., člen JZD
Jan Chodl, 37 n., dělník
Václav Kradlec, 45 n., dělník
Karel Klíčník, 47 n., zámečník
Věra Špačková, 48 n., účetní JZD
Miroslav František, 46 n., člen JZD
Jan Rendl, 54 n., ředitel ZŠ
Václav Štěkna, 43 n., člen JZD
Anna Hrušová, 36 n., kuchařka kalamárka
Zdeněk Šuchý, 40 n., řidič
Václav Chodl, 38 n., řidič
Josef Rach, 30 n., automechanik
Marie Vaníková, 40 n., účetní JZD
Jiří Černý, 36 n., člen JZD.

Občanský výbor v naší obci byl zvolen dne 4. září 1986, na účasti 20 občanů, v tomto složení:

předseda: Chodl Jan
místopředseda: Kradlec Václav
jednatel: Veselý František
členové: Vokurka Zdeněk, Krejčí Miroslav

Hlavní připomínky na schůzi:
1.) rychlá oprava místních komunikací
2.) zakrápění vinných prokladů cest v obci
3.) rozšíření skládky TDO a odvážení přádku.

Krajským orgánům je nejen děkováno, ale přispět ke splnění všech usnesení a úkolů.

Zapsán 5. října 1987
Nejedlý